

له چاپکراوهکانی کۆری زانیاری کورد

چهپکیک له گۆلزاری نالی

ئەندامی کارا

مهسعوود محهمهد

چاپخانهی کۆری زانیاری کورد

بهغداد ۱۹۷۶

xxx

بلاوکردنهوهی له ئینتیرنیتدا: ستۆکهۆلم ۲۰۰۴

xxx

پيشه‌كى

په‌نده مه‌نده مه‌شوره‌كه‌ى كوردى كه ده‌لى «چم بى چه‌قل نابی» له جیهانی جان‌ه‌ور و ږوه‌كه‌وه وینه‌یكى خواست‌وته‌وه و به‌سه‌ر جیهانی مرؤفى دابریوه. گوته‌ى «بى چه‌قل نابی» بؤ خؤى ئیشاره‌ى به‌هیزى تیدایه بؤ بوونى جان‌ه‌ورى له چه‌قل به‌پشته‌وه تا ده‌گاته شیر و پلنگ و به‌ور . چه‌م، به‌عاده‌ت، گيا و دره‌خت و جان‌ه‌وریکى كه تیدایه، بابه‌تى له یه‌كتر نزیك و هم‌ ئاه‌نگ و یه‌ك ږیکارن. ناوناوه لیره‌وه له‌وئ دره‌ختیکى سه‌رک‌ه‌ش وه‌یا گولیکى یه‌كجار گ‌ه‌ش وه‌یا جان‌ه‌وریکى زیده به‌هیز خؤى له ږیزى ئاوه‌له‌کانى دره‌ده‌با و ژوروروى ږیکاریان ده‌كه‌وئته‌وه و ده‌بیته په‌نجه‌نیشان، ناو و ناوبانگى هه‌لکه‌وتویى دره‌ده‌كات. میلله‌تانیس، وه‌ك چه‌م، به‌ پئى ده‌ستوریکى به‌رچاو و بنجیى سروشت و کؤمه‌لایه‌تى، زوربه‌ى تاكه‌کانى خزمى یه‌كترن هه‌رچه‌ند خزمایه‌تى ته‌واو نه‌ په‌یدا ده‌بیته و نه‌ په‌یدا بوونیشى سوودبه‌خشه بؤ مرؤف چونكه هاوتایى و هاوسه‌نگى ته‌واو له نیوان تاكه‌کاندا کاتیک مومکین ده‌بیته كه مرؤفیش وه‌ك ئاله‌ت له کارخانه دره‌ده‌چیت و قالبگرتوو بیت، كه ئه‌مه له نیوان مریشكى مه‌کینه‌هه‌لئناویشدا به‌دى ناکریت.

جوداوازی قابلیت له تاکیکه‌وه بؤ تاکیك كه دیارده‌ییکى گشتى و جیهانى و هه‌میشه‌ییه، وا ده‌بى له سنوورى جوداوازی عاده‌تى دره‌ده‌چیت و مه‌وداییکى به‌رچاو له یه‌كتریان دوور ده‌کاته‌وه، هه‌روه‌ك پیچه‌وانه‌ى پیشکه‌وتن كه پاشکه‌وتنه، ئه‌ویش ناوناوه له عاده‌ت به‌ده‌ر ده‌بى و ده‌گاته پله‌ى ده‌به‌نگى و گیللى تا سه‌ر به‌ شیتیه‌وه ده‌نیت.

جوداوازی به‌ره‌وپیسه‌وه‌ى تاك له‌چاو تاكه‌کانى تر له مه‌یدانى بئى ئه‌ژماردا خؤى ده‌نوینى نه‌ك یه‌ك مه‌یدان و دوو مه‌یدان، هه‌ر یه‌ك له‌وه‌ به‌ره‌وپیسه‌ چوونانه‌ش نرخ و سه‌نگ و بایه‌خى خؤى هه‌یه له ناو که‌لدا: ده‌نگ‌خؤشى، جوانى، ده‌ستره‌نگینى. هیژ، نوکته‌بازى، هونه‌رکارى، خه‌تخؤشى، پسپوږى له که‌سب و کار، شاره‌زایى، سوارچاکى، سه‌رناسى، شوینه‌ه‌لگرى، زیره‌کى، چالاکى، خؤشبه‌زى، ماندونه‌بوون، مه‌له‌وانى، کابانپوختى، زانایى، وه‌ستایى... ته‌نانه‌ت فیل‌بازیش هه‌موویان هؤى هه‌لاواردنى

خاوهنه كانيانن له زوربهی خهلق، گه ليکيش لهو خاسيه تانه دهگاته پله ييکي هينده هه لکشاو که به دهگمنه نبی تاکيشی ناگاتی. واته هه موو نهو خاسيه ته تايه تيانه ش پلهی خوار و ژووريان هه يه تا نهو راده يی که به يه که وه کو نابنه وه و ناچنه ژير عينوانیکه وه. هه رچهند ده زانين «قابليه ت» به ته جره به و فيرکردن و راهينان تيزتر و به برشتر ده بی و له کارنه هينانيشی کولی دهکات و به رهو کوژانه وهی دهبات، دیسان ده بی بزنانين «قابليه ت» هه يه زگماگه و به فيرکردن و راهينان خهلق ناکريت. ته نانه ت نه گهر خهلقيش بکری له پله ييکي نزمدا ده مينی که رهنگه نه رک و مهوسره فه که ی لی خه سار بی. تو ده توانی به هوی ناموژگای موسيقاوه دهنگ ناخوشیک فيری گورانی بکه يه به لام نه م دهنگ ناخوشه هه رگيز ناچيته ريزی پيشه وهی گورانيبیژانه وه. هه روها هه مان ناموژگای موسيقا دهنگ خوشی زگماگ به رهوپيش دهبا تا سنووری بلیمه تی، له هه ردوو حالیشدا مهودای جوداوازی نیوان دهنگناخوش و دهنگخوشه که هه ر ده مينیته وه.

نه دهب به تيکرایي يه کيکه لهو مهيدانه فکريانه ی که به شيکی هه لکه وتووی ميلله ت تيدا ده توانن بزین و په روهرده بن چونکه نه دهب قابليه تیکه به نده به خاسيه تی زگماکه وه، که خهلق کردنی زور نه سته مه. وهک ده زانين نه دهب، سه ره رای بوونی قابليه تی زگماک، پيويستی به خويندن و فيرپوون و مشت و مالدان و ته جره به و له کارهينان و چه ندين نه رک و زحمه تی تریش هه يه که نه گهر لييان داببري هه ر ده مينیته وه خوی و برشتی قابليه ته زگماکه که ی.

يه کيک له مهيدانه کانی نه دهب مهيدانی هه لبه سته که نه ویش هه مان ده ستوراتی به رهوپيش چوون و وهستان و دواکه وتنی به سه ردا ديت که به سه ر قابليه ته کانی تردا ديت، به لام که بين هه لبه ست به په خشان بگزين هه ندی جوداوازی له نیوانيان دینه به رچاو له رووی پيويستی به رهوپيش برنده وه يانه وه. په خشان که خوی زاده ی سروشته و له بنه رهدا به ره می هه لکه وتنه نه ک په يدا کردن، هه ر له هه مان ريگی نه و تايه تيانه ی که له هه لبه سته جودا ده که نه وه، پتر له هه لبه ست ده شی به هوی ته جره به و مهشوق و راهاتنه وه به رهوپيش بروات. قابليه تی بوژی که کيش و قافيه و موسيقا ده خاته ناو په خشانه وه و دهیکا به هه لبه ست پتر به نده به هه لکه وتنی سروشتی و زگماکه وه له چاو په خشاندا، که متریش له په خشان قهرزداری راهاتن ده بی، هه روک دهنگخوشی و مهاره تی هونه ری پتر له سوارچاکی زهنه ی دهروون، که متریش لهو زاده ی مهشوقن.

مهيدانی هه لبه سته کوردی له سه ده ی نوزدهمدا نه م جوداوازی به ی پله ی پيشکه وتن و سه ره ژوورچوونه له بوژی که وه بو يه کيکی تر به ناشکرایي تيدا ده ديتريت. بوژی کورد هه يه له وه سه ده يدا گروگاليکی مندالانه ی لاسایي و خوتيه ه لسوونی کرده که به هيج مه زه بيک و ليپووردنيک و خاترگرتنتيک ناوی شيعری پی زهوا ناديتري هه رچهند ناوناوهش نهو جوړه بوژه له لايه ن هه ندی که سانی ناشاره زای شيعر به بوژ له قه لوم دراون، رهنگه پله شيان به ره ژوور بردرابی، که نه مه کاریکه نه بايه خي هه يه و نه دهشتوانی راستی بگوري وهيا برياری کيشانه و پيوانه ی «بوژی» به هه له ببات، نهو که سه ی بوژ نيه به پيدا هه لگوتن و بخور له دوره سووتانندن ناکری به بوژ هه روک مي زهر و جبه مه لا دروست ناکات. وا ده زانم دوا ی به سه رچوونی کزی عاتيفه و هه لپه ی سوز، هه رکه سه جيگه ی راسته قينه ی خوی پی دهرديت.

له تهك ئەو تەرزە زړه بويژانەدا هې واشمان ههيه تا بويژى هه ره پيشكه وتوو و پيگه يشتوو و دسه لاتدار و هونه رمه ندى رۆژ هه لاتى مسلمانان. هه رچه نداكو ئەم جوړه شاعيره ي كورد له نيوان گه لاني مسلماناندا شوړه تى يه كيكي وهك خوى وهيا له خوى بهر ژيترى تورك و فارس و عه ره بى وه ريش نه گرتبى، هوى شوړه تى نه به ستنى ناگه رپته وه بۆ نزمى پله ي شاعيره تى، به لكو دهگه رپته وه بۆ بئده سه لاتى ميلله تى كورد، كه ئەمه ش ئەنجاميكي كوتوپر و يه كسه رى ده ستور اتى مرؤقايه تيبه به تيكرايى، كه وا نهك هه ر له مهيدانى شيعه ردا خوى سه پاندوو به گره له هه موو مهيدانك فه رمان په وايه: قاره مانى ميلله تيكي بئده سه لات به قه ده ر پاله وانپيكي ميلله تى خاوه ن كيان و سامان و هيز و دسه لات ناوى نايه ت، هه ر وه اش هه موو بليمه ت و زانا و هونه ركاره كانى كه زوريان له بهر بى خاوه نى وهك پشكوى ناگر وورده وورده ده بن به خۆله ميش و ناويان له رووپه رى ژيان ده سريته وه.. زور به داخه وه. يه كيكي له و بويژانه ي كورد كه به راستى و بى موجامه له له گه ل خۆدا كوردن له ريزى هه ره پيشه وه ي بويژانى مسلمانان وه ديت، زور جار انيش له تاك تاكه به يت و دوو به يت دا به رايى له زوره بيان ده گريت ئەگه ر نه ليم له هه موويان مه لا خدرى «نالى» يه.

به چكه كورديكي شاره زوورى نه دارى هه ژارى بى ناز و نياز، ئالووده ي ئاره قه و ئهرك و زهحمه تى پر ته پوتوزى «خاكوخۆل»، گيرۆده ي چه ندين تهنگ و چه له مه و چه كه سازى حال و بارى ناگزوور و بى شهوق و زهوق، ده سپاچه ي كۆمه لايه تى - ئابوورى - پاميارى ژير قه مچى و زهبروزهنگى رژيمى نيوه شارستانانه، تهكان خواردوى بينه وپه ره ي گوريس كيشه كينى نيوان ئيران و عوسمانلى، رۆله ي ميلله تيكي هه رگيز خۆشى نه ديتووى به ئەبه د ريز لينه گيراو و تى نه خوئندرايه وه، ئاكامى موعاده له ي چه ندين عاميلى زانراو و نه زانراوى هه رچى هوى سه ره ژيربوون و به خۆداشكانه وه و دالهنگان و كه مايه تى و نزم بوونه وه و چوونه وه يه... غه زه ب لى گيراوى قه ده ر... مرؤ لى دراوى چاره ريشى... خدرى ئەحمه د شاوه يس ... «نالى» شاره زوورى ... سه رده فته رى هه لبه ستى كوردي له هه موو سه ده ي نۆزده مدا ... گه وه ر سنجى كانگه ي واتا و جوانى و عيشق ... شيرازه هۆنى خوليا و خيال و ئەفسوون ... جيگه ي شانازى و سه ربلىندى هه لبه ستى كوردي له ئاست ئەده بى جيهانى مسلمان ... تى هينه ره وه ي ئابرووى مه عنه وى له تهك دالهنگانى ته رازووى دسه لات و سامان و كيانى كورد ... پووته له ي به خۆنازيو... هه ژارى گه رده ن كيل... ئاواره ي بى نياز... ئەمانه و چه ندين وينه ي ترى ده ست به تالى و دلتيرى، فه خر كردن و ته وازوع، بلندنۆرين و خاكنشيني، خۆ به كه مگرتن و فيزوناز كه وا له م نمونانه ي گۆناگۆنى هه لبه سته كانى ده ر ده كه و يت:

يا گه داييكي غه نى يا پادشاهيكي فه قير
 له م دوه خالى نيه «نالى» له رووى حه ددى وه سه ط
 ئەم سه رسه رى بازانه كه وا هه مسه رى بوومن
 موشكيل بگه نه ساعيدى شاهيكي وه كو من
 نالى كه غولامى مه ده دى زولف و برۆته
 شاهيكيه له بن سيپه رى بالى دو هومادا

زاھیر و باطین لەسەر لەوحی حەقیقەت یامەجاز
 ئاشنای سیرری قەلەم بێ غەیری نالی کەس ئەما
 شیعیری خەلقى کە ی دەگاتە شیعیری من بۆ نازکی
 کە ی لە دیققەتدا پەتک داوا لەگەڵ هەودا دەکا
 قلابی جیھان نەقدی عیاری نیە قوربان
 نالی محەکی هیممەتی کردویە موحەررەب
 بۆ مەشقی عیشقی زولفی نیگاری نیگارشی
 نالی لە خامەدا بووتە شاھی طورپەنوس
 نالی عەجەب بە قوووتی حیکمەت ئەدا دەکا
 مەعنایی زۆر و گەورە بە لەفزی کەم و بچووک
 فارس و کورد و عەرەب هەرسیم بە دەفتەر گرتوہ
 نالی ئەمڕۆ حاکمی سێ مولکە دیوانی هەیه

ئەوجار:

نالی و مەسەلی حالی لە ئەشکنجەیی غەمدا
 وەک نالە لە نەیدا وەکوو نالە لە قەلەمدا
 نالی خەبەری بێ ئەسەری غائیبە ئەمما
 نالیکی حەزین دی لە موناجاتی سەحەردا
 چ خۆشە من وەکو تازی بنۆم
 ئەتۆش هەروەک غەزالە ی بەر هەراکە ی
 خاکی دەرەکەت مەسکەنی صەد سائەمە شاھەد
 جارێ لە دەمی تو ببیەم صەگ بەوەفایە
 دوور لە تو نالی صەگنیکە بیوہفا وو هەرزەگو
 بۆچی بانگی ناکە ی ئەم کەلبە کە نانی نانییە
 بەکویری دوور لە تو وا مایەوہ نالی لە مە ی یارەب
 فیوضی تۆزی رینگەت کوحلی چاوی ئینتیظاری بێ

نالی هەروەک خۆی بە دەست شیعیری خۆیەوہ سەرگەردان حالە و دەمنادەم لەباریکەوہ دەچیتە
 باریکیتەر، ئەدیب و شیعیر دۆستی کوردیش پێیەوہ خەریک و داماون، تا لە بەحری غەزەلینکی دەپەرنەوہ بە
 دوا ی بەیتیکی تریەوہ دەگیرسین، هیشتان لەمیان رەھا نەبوون دەکەوونە قورتی تەپکەتیککی تری، حالیش
 پێ ناچێ حەسانەوہی ئەدیبان لە قۆرت و داو و گێژەنی ئەو شیعیرانە بەلیننی دوارپۆژیککی نیزیکی بیت .
 چەندین جار ئەدیب و شاعیر سەر بەم بەیتەدا دەگرن :

من له طهوری عالم و دهوری فهلهک
ضهربی لازب، زهخمی بیمهرهم دهخوم

په مألنی لیداوین و دهیخه نه بهر سرنجی ورد و لیکدانه وهی دوور و قوول تاکو له گۆشه ییکی زهینه پر
دهنگ و سه دداکه هی مه شغوول به نالییه وه تروسکه هی ئەم «لهف و نه شری مشوش» یان بۆ ده بریسکتیه وه:

طهوری عالم: دهوری فهلهک
ضهربی لازب: زهخمی بیمهرهم

چونکه به درهنگه وه ده زانری «طهور» به واتای «طه بهر» یش دیت که لئی ده وه شیتیه وه «زهخمی
بیمهرهم» بخاته له شه وه، نیتتر که زهخم بو به هی «طه بهر» دیاره «ضهربی لازب» یش ده مینیتیه وه له ههر
دهوره ییکی فهلهکه وه به سه روگویی نالی بکه ویت.
به راستی ده مینیکه «نالی» خه لقی به خوییه وه خه ریک کردوه: له وه ته هی شیعری گوتوه ئەو پایه دیار و
کراوه هی مه تانهت و فره واتایی و گه وه رداریی بۆ خۆی هه لئاوه. یه کیککی وه کو حاجی قادری که
هاوچه رخی به شی زوری ژیانی نالییه، هه رچه نده باوه رپناکه م دبیتتی، له خۆوه به ره و پیری ته قدیس و
پایه لینانییه وه ده چیت و ده لیت:

به «تضمین» به یته کی نالی ده هینم تا ره فیکانم
بزانن من به ئەو ناگه م خه زهف قهت وهک گه وه هر نابئ
«که مه ندی زولفی دوو لانه له بۆ گه بر و مسلمانه»
«ده کیشی بی محابانه چ له م لا بی چ له ولا بی»

له م سه رده مه دا که سه رده می پشت له که له پور کردنه، به تایبه تی له نیوان میلله تی که ساسی وهک
میلله تی کورد، گه نجان وهک په روانه له تاریکایی رابردوو هه لدین به ره و گه شایی ئەدهب و هونه ری
نه و باوی ئەوروپا، نالی قهت و قامه تی به رزی ئەده به که هی له جه رگه ی سه ده ی نۆزده مه وه وهک فه نار به سه ر
ده ریای سه ده ی بیسته مه دا گه رده ن کیل ده کات و گه شتی ده ریانه وه ردانی شیعر و ئەدهب بۆ تیشکه
گه شه که هی راده کیشیت. په رنگه شتیکی راست و دروستمان گوتبی به وه دا که بلین نالی له هه موو
ئهدیبانی کوردی لیره به پیشه وه پتر زهین و فکر و خامه ی نووسه ر و شیعر دۆستی کوردی ئەمروکه ی به
خوییه وه خه ریک کردوه و زۆرتر ناو و یادی له گوڤار و رۆژنامه اندا به رچا و ده که وی. هه ر ده لئی خاصیه ته
نه مره کانی به پنی بریاری یاسای سروشت، که خۆشنامه دی له هه موو هیژیکی خۆ نویکه ره وه ده کات،
ئه وانیش له گه ل کاروانی ژین و ژیاردا پوه و دوا رۆژی بیبرانه وه ی نه ته وه ی کورد، چینا و چین و
پشتا و پشت، ورشه و هونه ر و په نگ و دهنگ و بین ده پزینن، میهره گان و به هارستانی به رده وام به رپا
ده که ن.

وهك من بۆ شتان دهچم و چاكه و خراپه‌ی دیارده‌كانی كۆمه‌لایه‌تی و گۆران و به‌ره‌وپی‌شچوون ده‌ده‌مه به‌ر حوكمی واقع و تاقی كردنه‌وه، ده‌بینم به‌رده‌وام بوونی حورمه‌ت و ریزگرتن له‌ نرخه‌ میراتی‌ه‌كانمان یه‌كینه‌ له‌و دیمه‌نه‌ سازگارانه‌ی كه‌ هه‌نگاوی سه‌ره‌ژوورمان تیندا خیراتر ده‌بی چونكه‌ دیاره‌ هه‌لبه‌زینه‌وه له‌ به‌رزایی رابردوه‌وه پتر تیه‌له‌ده‌كیشیت نه‌ك له‌سه‌ر ته‌ختایی حازریکی تازه‌ ده‌ست پیکراوه‌وه.

سه‌ره‌پای ئه‌م سوودمه‌ندبوونه‌ی به‌سه‌ر به‌رزایی راوه‌ستانه‌وه، جاریکی تریش له‌ حورمه‌تگرتنی رابردویی به‌نرخمان سوودمه‌ند ده‌بین به‌وه‌دا كه‌ زه‌حمه‌تی بی‌ هووده‌ به‌ خه‌رج ناده‌ین له‌ رماندنێ شتی به‌نرخمان. ده‌مه‌وی ئیره‌دا میسالیکی مادی به‌رچاو بینمه‌وه: ئیمه‌ كه‌ بمانه‌وی جلوه‌به‌رگ و پۆشاكمان به‌ره‌و چاكتر بگۆرین نابێ پۆشاكی لیره‌ به‌ پێشه‌وه‌مان بسووتینین، به‌ رووت و قووتی پێوانه‌ی پۆشاكی نوێ ده‌ینه به‌ر قه‌لافه‌تمان چونكه‌ شوبه‌ه نیه‌ له‌وه‌دا كه‌وا به‌شیکێ زۆری عه‌یب و عاری پۆشاكی كۆنمان دووباره‌ ده‌بیته‌وه له‌م كارهی وه‌ها بی‌ بنج و بنگه‌دا: خه‌ریك بوونی بی‌ سابقه‌ و پێشینه‌ وه‌ك وشكه‌مه‌له‌ و دروینه‌ی پوش و گوشینی خۆل بی‌ به‌ر، یاخود كه‌م به‌ره‌، «برناردشۆ» چه‌ند جوانی فه‌رموو كه‌ لێیان پرسى «تۆ گه‌وره‌تری یاخود شه‌كسپیر» ئه‌ویش له‌وه‌رامدا به‌وپه‌ری باوه‌ربه‌خۆكردنه‌وه‌ گوتی «ئه‌وه‌ له‌ من كه‌له‌گه‌تتره‌، به‌لام من له‌سه‌ر شانی ئه‌و راوه‌ستاوم» ئه‌دیپ و شاعیریکی كوردیش چه‌ند به‌رز ده‌بیته‌وه‌ كه‌ له‌سه‌ر شانی «نالی» و ئاوه‌له‌كانیه‌وه‌ گه‌شتی به‌ره‌ژوور ده‌ست پێ بكات. تا ئیمكانی ده‌بی سه‌كۆیه‌ك به‌ بلن‌دایی قامه‌تی «نالی» له‌ نۆژنه‌وه‌ بۆ روانگه‌ی ئه‌دیپیکێ كورد دروست بكړی، ئه‌وه‌نده‌ كات تی‌ ده‌په‌رئ كه‌ سه‌كۆكه‌ له‌ نۆژنه‌ی بکه‌وی و ده‌وری به‌سه‌ر بچێ، وه‌ك كه‌ هه‌ندیک «نویخوان» ده‌لێن ده‌وری نالی به‌سه‌ر چوه‌.

ئه‌دیپیکێ كورد كه‌ رازی نه‌بی به‌سه‌ر شانی نالی و كوردیی و جه‌لی و شیخ ره‌زاوه‌ راوه‌ستنی، دیاره‌ چاوی بریوه‌ته‌ ئه‌ستۆی ئه‌دیپیی نه‌وباوی غه‌یری كورده‌وه‌ كه‌ كاوله‌ هیلانه‌ی به‌سه‌ره‌وه‌ بكات و له‌ویوه‌ بال بگریت. من ئه‌وه‌نده‌ خۆ ته‌فه‌ره‌در نیم بلیم ئه‌مه‌ کاریکی نامومکینه‌ چونكه‌ چاوم بایی دینتی واقع كراوه‌ته‌وه‌ و دوو جار مان مومکین بوونی ئه‌م كارهی دیتوو:

جاریکیان له‌وه‌دا كه‌وا به‌راستی ئه‌ده‌بی كورد و غه‌یری كورد هه‌یه‌ و بووه‌ پێوه‌ندی مه‌عنه‌ویی خۆی به‌ ئه‌ده‌بی نژاده‌كه‌یه‌وه‌ بریوه‌ و ورده‌ ره‌گی له‌سه‌ر بنجی ئه‌ده‌بی میله‌تیکێ تر داكوتاوه‌، ته‌نها شیوه‌ییکی به‌رچاو له‌ میراتی رابردوه‌كه‌یه‌وه‌ په‌ریبیته‌وه‌ بۆ ئه‌ده‌به‌كه‌ی، زمانی ماده‌رزادی بوه‌ و به‌س. ئه‌مه‌ جاریکیان.

جاریکی تریشیان له‌وه‌دا كه‌ ئه‌گه‌ر یه‌كێك میراتی مرودانی خۆی به‌لاوه‌ نا چاری ناچاره‌ ده‌بی میراتیکی بیگانه‌ بخوازیته‌وه‌ ده‌نا له‌ برسان ده‌مرئ، له‌وه‌ گه‌رئ كه‌ رۆشتن و فرینی پێ ناکړی.

ئه‌دیپیی كورد و غه‌یری كوردیش ده‌بی بزنان كه‌ ئه‌گه‌ر له‌ زمانی فریشتانه‌وه‌ ده‌نگوباسی به‌هه‌شتمان بۆ بکه‌ن به‌ هه‌لبه‌ست و په‌خشان نه‌ تییان ده‌گه‌ین و نه‌ كه‌یفیشمان پێیان دیت. چونكه‌ كورد و غه‌یری كورد له‌ زمانی ئاده‌میزاد ده‌گه‌ن. ته‌نانه‌ت ئاده‌میزادی ئاشناش نه‌ك بیگانه‌. چاوت لێیه‌ كه‌ پارچه‌ هه‌لبه‌ستیکێ بیگانه‌ ده‌كریته‌ كوردی چه‌ند ناخۆلا و ناله‌بار دیته‌ به‌ر هه‌ست و گویمانه‌وه‌؟ هه‌ر میله‌ته‌ هه‌ست و هۆش و گۆش و زه‌وق و نه‌ریت و خۆشی و ناخۆشی تایبه‌تی خۆی هه‌یه‌ كه‌ تییان ده‌گات و زه‌وقیان لێ وهرده‌گریت و دلێ پنیانه‌وه‌ ده‌بزویت. چاوه‌نۆریشه‌ به‌و ئاهه‌نگه‌ مه‌فه‌وممه‌ ئاخاوتنی هونه‌ر و ئه‌ده‌بی له‌گه‌لدا بگریت. هه‌رچه‌ند بگوترئ ئه‌م رۆژگاره‌ ئاخاوتنی خۆی هه‌یه‌ جودا له‌ ئاخاوتنی دوینئ و

پیرى، راستى هەر ئهوه دهبيى كه كورد جارئ له زمانى دوينئ و پيرئى خوى پتر حالئ دهبيى تا زمانى ئهدهبيكى نوئى ئهوروپايى. ههروهك جوړى ژيانى دهشت و دهري كوردستانى ١٩٧٦ پتر له ژيانى كوردستانى ١٨٧٦ دهچئ، گيروگرفتهكانيش خزمى گيروگرفتئ ئهوه سهردهمه، ههروهها زهوق و چه زليكردن و كهيف پيهاتن و ئهدهبدوستى و هونهرويستيشى كه زادهى واقيعيكي نيزيك لهو واقيعه ن پتر خزمى مهعنهوياتى ئهوساكه ن تا مهعنهوياتى شانزهلئزى و ترافالگارئ ئهمرؤكه. دهشى ئهديبيكى كورد بؤى بلوئ و ببئته بهچكهبيكى پاريس وهيا رؤما وهيا پراگ و به زمان و زهوقئ ئهوه شوئنايه بدوئ، گروگالهكەشى له رؤژنامه و گوڤار و كتئباندا چاپ بكرئ، بهلام لهگهلهمهشدا دهبيى بزانيه و بزانيه كاريكى دهيكات پئوهندئ به كوردهوه نيه چونكه كورد به تيكرايئ لهو گروگاله ناگات، له فهرزئ تهرجومانئش بؤى وهركيپئته سهر كوردئ ههر تئيناگات چونكه بابتهكه و تصهورهكه و وينهكه و ههموو ناوهرؤكهكه نااشناي كوردن. بهراستى و بي له گه مه تا ئئستا صهدي نهوه دوپئنجئ كوردهواريى دهزانئ لهگهله گؤراندا بلئ:

گول نهبيى بؤ سهرم ئال چهپكى زهره چهپكى
 نايه م بؤ زهماوند نايه م بؤ ههلهپركئ

بهلام صهدي پئنجئ كورد زهوق وهرناگرئ لهوهدا كه بگوتريئ:

له لؤجئ بهرانبه ر شانؤكهوه... !!

به دووربيني شهوانه... !!

كهوا قايشهكانئ بهسهر سواري قهشهنگهكهتدا دهخولاپهوه... !

پئكهوه سرکه و كوركه مان لهگهله سهر پهنجهكانئ بالئرينا دهكرده... !!!!!

من له م گوتهيه مدا ههركيز نامهوي دژئ سواري و بالئ بوهستم وهيا ئهوه ئاخواتنه مهنع كه م كه زمانى سواري و بالئيه، ده جارانيش له خاوهنى گوتهى وهها پتر چهز دهكم كوردهواريى بگا بهو پلهيه كه گهنجهكانئ قهلازده و عهبابهيليئ له ئاههنگئ شهوانهئ بالئوه، قؤل له قؤلئ دلدارهكانيان وهيا دهزگيرانهكانيان وهيا ئاوهلهكانيان، بهرهو تالارى كامه راني سهدهئ بيسته م، دمهوبهيان، به ئؤتؤمؤبئلي شيك و شهنگ بگهريهوه، بهلام دهبيى ئهوه بزانيه كه گهيشتنئ گهنجئ كورد بهو پلهيه له ژيانى پئشكهوتوودا نابئته گهبيشتنئكى رهسهئنى كوردانه و رهگ داکوتاو ئهگه ر كوردانه بؤى سه رنهكهون. دهبيى واقيعئ كوردستان به ههموو بارئ مادئ و مهعنهوييهوه بهرهوپئش ببه ن بؤ ريزئ ژيانئ مادئ و مهعنهويئ كوتايئ سهدهئ بيسته م كه ئه مهش مومكين نابئ ئهگه ر پتهئ پئوهنديئ ئهمرؤكهئ كورد به دوئنييهوه پچرا. مرؤف مار نيه ههموو به هاريك كيفئ كؤنى فرئ بدات. ئهوانهئ واش دهزانن كه پئشكهوتنئ راست و دروست له بهرگ گؤريئ وهيا خوگؤرپيدايه نه دهزانن پئشكهوتن چيه نه ئهگه ر دواكهوتنئش روى دا په رؤشيان دهبيت، چونكه دياره كهسيك راستئ شتيك نهزانئ پئچهوانهكەشى نازانئ.

لەم قسانەمدا مەبەستم پەرخنەگرتن لە جۆر و شێوەی دەریزینی دەروون نیه، هەرچەند باشتەر ئێوەیە شێوەش لەوانە بێ بە ئاسانی بێتە ناو تصویرەوه، مەبەستی من «تصور»ی ناو شیتواز و پوختسارەکەیه کە دەبێ کوردانە بێ ... لە هەناوی کورد پەسکابێ نەک لە زمانیکی بێگانەوه هەلگیرابێتەوه. دەشی خۆیندەوارێک بتوانی خۆی شارەزا بکا لە دەمۆدووی ئەدیبی نزیك و دوور، هی ئەم پوختگارە و هی هەزار سال پیش ئیستا، وەک ئەوانیش بدوێ وەیا ئەگەر شاعیر بوو شیعر هەلبەستی. بەولاتریشەوه دوور کەوتیەوه بەرهو کاویژکردنەوهی خۆراکی ئەوان. بەلام ناتوانی بە خۆی بلێ ئەدیبی کورد، ئەدەبەکەشی بە ئەدەبی کوردیی لە قەلەم بدات.

لەبەر ئەم لێکدانەوهیە کە من زۆر حەز دەکەم ببینم نەبواوی کورد بە خۆی و پابردووی میللەتەکە و ئیستاکی میللەتەکەیهوه خەریکە، لەم خەریک بوونەشیدا پابردوو و ئیستاکی بداتە بەر یەک نیگای سەرلەبەر و بێ کە لەبەر کە لێک پەچرانەوه و لێک ترازانی تیدا نەبیت، چونکە بەم جۆرە نەبێ کەسایەتی «کورد» لە بەرهەمی ئەدیبهکانیدا دەرناکەوێ، بەلکو دەتوانم بلێم گەورەترین هۆی تیچوونی دروشم و کەسایەتی میللەتەکەمان لەوهدا دەبێ کە ئەو ئەدیبانە لێیان چاوه‌پروان دەکرێ ناو و بوونی کورد پاریزن، ئەوان وینەیی لاوهکی و خاوارایەوه لە جینگەیی وینەیی راست و دروستی دوینێ و ئەمرۆمان دانین. دەبێ بزانی فەرقیکی گەورە هەیه لە نیوان ناسینی میللەتان و لە نیوان خواستەوهی شێوەیان. کە بمانەوێ لە ئەدەبی ئەلمان بگەین دەبێ لە پینگەیی راست و دروستی تیگەییشتەوه بۆ ئەم ئامانجە برۆین نەک ئەوان لە خۆماندا بدۆزینەوه.

هەرچەند ناسینی میللەتان و شارەزابوون لە ئەدیبان پێویستیکی پوختسارێیه، بەلکو شەقلێکی بەیهکەوهژێانی ئادەمیزادی ئەم پوختگارەیه، دیسانەوه خۆناسین و شارەزا بوون لە ئەدەبی نژاد بەر لە هەموو جۆرە ناسین و شارەزابوونیکەوه دیت. پەنگە بتوانم بە شەکسپیرەوه خەریک بم، هەندیک لە نووسینەکانیشی وەرگێرمە سەر کوردیی، نەک ئەوەندە و بەس، بەلکو وەرگێرانی شاکارەکانی «شەکسپیر» و ئەدیبه زلەکانی میللەتان کاریکی پێویستییه لە نیوان کاری پێویستدا. بەلام خەریک بوونی من و تۆ بە خۆمانەوه لە پلەیی یەکەمدا دیت. عەرەب دەلی: «ثبت العرش ثم انقش»، ئیمەش دەبێ پەگ لە هەناوی خۆمان داکوتین تاکو بژین، بە دوا ژیندا دەست درێژ کەین بۆ میوهی باغی جیرانان. خۆدانەپال بیروباوەری ئەوتۆ کورد و غەیری کوردمان وەک یەک بێنیتە بەرچاو، وەیا کورد بخاتە پلەیی دووهمەوه، کاریکە وەها بێنرخمان دەکات بە کەلکی ئەو بیروباوەرەش نەیهین. بە پادەیی ریز لە خۆنانت دۆستەکەشت ریزت لی دەنی. عەمری ئەو دۆستە نەمینێ ئەوەندە دەبەنگ بێ پتر لە خۆمان ریزمان لی دەگریت، کە دەزانم دۆستی وەها نە هەیه نە دەبێ. مالتیان ئاوا بێ. هەموو میللەتانی جیهان پتر بە دەم هاواریانە و لە گۆیی میللەتی بێهیز دەزیرین و دەلین تا ئەو پوختی حورمەتی خۆتان بە سەرماندا دەسەپین ئیمە هەر بەزەهیمان پیتاندا دیتەوه، ئەدیبکی کوردیش هەر ئەو رینگەیهی بەرز کردنەوهی ئەدەبی میللەتەکەیی لە بەردەمدایه کە بتوانی حورمەتی میللەتەکەیی تیدا بچەسپینێ. ژياندهوهی کەلهپوور یەکیکە لەو شەقامە راست و بێ قورتانەیی یەکسەر دەمان گەیهنیتە قوناعی ریز و حورمەت. ئەوانەیی بە نالی و ئەمسالی نالییهوه خەریکن، بێگومان، لەو رینگایه راست و پەوانەدا بەرهو حورمەتی نژادەکیانەوه دەپون، منیش شوین پێی ئەوان هەلدەگرەوه لەم نووسینەمدا هەرچەند دەشزانم کەموکەسەر و بەکەلهبەرە.

نالیش وهکو مرؤفه ناسراوهکانی سهردهمی خوی که له کۆشی هه ژاریی و بی سهروشوونی و بهرچاو نه بوونی ژيانی ره شوکییه وه به پلهی مه هاروت و بلیمهتی خویاندا سهره ژوور تییه لکشان بۆ بهر نیگای بینهران و سرنجی میژوو، که متاکورتیکی به سهرهاتی راسته قینه و بی دهمه تهقهی به ئیمه گه یشتوو. له ئاههنگی په له فره و جریو جۆپانی گوزهرانی پر کویره وهری و دهردی سهر و ناگزوورییه وه، خۆره خۆری دهنگ و ئاوازیکی وهک گال و بوغی نامه فهوم به جووته جۆگه لهی گوتهی دهماو دهم و ههلبهسته کانیدا دیته بهر گوپی حالی نه بوونمانه وه که ههر بایی ئه وهنده دهکات ته رجهمه ییکی پچرپچر و پرده مه تهقهی سه لماندن و نه سه لماندن بخهینه سهر خوانی لیکۆلینه وه وه.

وا گوتراوه و نووسراوه که نالی له سالی ۱۷۹۷ی زایینی، له گوندی «خاکوخۆل»ی شاره زووراد پیی ناوته ئه م جیهانه. نیسه بهتی له گه ل «خاکوخۆل» جیی گومان لی کردن نیه چونکه له چهند شوینیکی دیوانه که پیدایه ئه م نیسه بهته مۆری به راستگی رانی له لایه نالییه وه لی دراوه:

داخل نه بی به عه نه رسارایی «خاکوخۆل»
 هه رتا نه که ی به خاکی سوله یمانیا عبور
 تری عینه الابدان من «خاکوخۆل» ه
 تری مندال اوراق من تۆز و گرده

به لام داخه که م ئه م تاکه خه به ره گومان لی نه کراوه ههر ده لیتی ئه و «اقرار»یه که ده لاله تی بۆ غهیری خوی لی وه رناگی ری. چونکه ئه وهنده ی تیی ده فکری تی هیچ شتیکی پی ساغ نا کریته وه بیته تروسکه ی روونا کایی که تاریکی له ده ورو به ری خوی ده ره وینیته وه.

من ئه مه ده لیم هه رچه نده له به شی یه که می «حاجی قادری کۆیی» بایی روونکردنه وهی هه ندی چه ندو چۆنی سهره تاکانی ژيانی «حاجی» ده لاله تیکم له نیسه به تی نالی بۆ «خاکوخۆل» وه رگرتوه که هاتووم ئه و پیوه ندیی به پیوه ندیی «حاجی» له گه ل «گۆرپه ره قه ره ج» گرتوه و به پیی لیکدانه وه بیکی که له و کتیبه دا کراوه گه یشتوو به و با وه ره که نالی قۆناغی مندالی خوی له ده شتو در به سهر بردوه به پیچه وانهی حاجی که ده بی له ساوا ییه وه فی ری ژيانی شار بوویت. وهک ده بینیت ده لاله ت وه رگرتنه که پتر لایه نیکی ژيانی «حاجی قادر» روون ده کاته وه تا «نالی» چونکه به دوا ئی سپات کردنی فرچک گرنتی نالی له ژيانی «خاکوخۆل» و ده شت و ده ردا ناگه ین به ئی سپاتی هیچ شتیکی تر غهیری ئه و فرچک گرنته. ئیمه که ئی سپاتمان کرد نالی سهره تای ژيانی ساوا یی و مندالی له گوند رابواردوه و به مه دا زانیمان تا سالی ۱۸۰۷ و هیا ۱۸۰۸ و هیا شتیک دواتر پیوه ندیی ژيانی به شارستانه وه نه بووه، نه هیچ خه به ریکی سهر به نالییه وه به م زانینه مان ده چه سپی نه هیچ خه به ریکی له و بابته هه لده وه شیته وه. به سترانه وهی سهره تای ژيانی نالی به «خاکوخۆل» و شوینی وهک ئه وه وه له و رودا وانه ن که په نجه بۆ هیچ شتیکی ده ره وهی خۆیان در یژ نا که ن. ئیمه هیچ خه به ریکی و رووداوی کمان به ده سه ته وه نییه په کی له سهر ساغ کردنه وهی چۆنی به سهر چوونی پلهی ساوا یی نالی که وتبی تا ئه گه ر له خاکوخۆلی رابواردبی خه به ره که قالبیک وه رگری غهیری ئه و قالبه بی که له ژيانی ناو شارستانی وه رده گری. به کوردیی و به کورتی ئه م نیسه به ته ی نالی وه لای «خاکوخۆل» راستییکی نه زۆکه وه چه ی لی نا که ویته وه هه رچه ند به

نه زوكيش قبولمانه چونكه هر نه بې له دوردی سهری دوزینه وهی هوهل مهفتن و نشیمه نیمان رزگار دهکات، له شکل و شیوهی دهوروبه ری لی فراژووبوونیشمان ئاشنا دهکات. به لام له گهل ئەمه شدا چاوه پروانمان دهکرد وپرای زانینی ئام راستییه سهره تاییه ساده و قوتیلهیه دوو خه بهری ساده و قوتیله شمان پی گه ییشتبا له چه ندوچونی به سهر بردنی ژيانی رۆژانه و بیته و به ره ییکی که له و ژيانه دا دوو چاری نالی هاتبی، وهیا له چ ته مه نیکه وه «خاکوخول» ی به جیه نشت، هوهل جار بو کوئی چوو، سهر دانی «خاکوخول» ی ده کرده وه!! من هیچم له م باره یه وه نه بیستوه، که نه میستوه نه شم خویندوته وه. به هه مه حال وا پی ده چی ئیمه مانانی له دووره وه گوئیستی دنگ و سه دای نالی ده بین ریمان نه بووه ورده هه والی ئەم چه ندوچونییه بکه ویته بهر گویمان وه، ده مینیته وه خه لقی شاره زوور و ئەو شوینانه ی له وئی نزیکن سرکه و کورکه ییکی لی بزائن. ئەگه ر که س له وان هه یه شتیک بزانی، زور یان که م، مافی کورده واریی لی داوا دهکات ئەو شته به نالی دۆستان رابگه یه نی. ئەمه ده لیم و باوهری پی ده که م، به لام به ته مای هیچ ئەجام یکیش نیم.

وهک دلنیاين له نیسه به تی نالی بو «خاکوخول» هه رچی هوی دلنیايی هه یه به ده ستمانه وه نیه له و سا له ناو ده رکروه ی «۱۷۹۷» که سالی به وه له د بوونی نالی بیت. هه روهک ده ستوه وستانین به رانه ر ئەم سا له، ده ستوه وستانیش ده بووین به رانه ر سالیکی تری وهک ۱۷۹۰ وهیا ۱۸۰۵ وهیا هه ر سالیکی تری خزم به مان. ئەوه ی ده لی نالی له ۱۷۹۷ هاتوته دونیا هه ر ئەوه نده به لگه یه ی به ده ستوه هه یه که به ده ست یه کیکی تره وه هه یه بلای له ۱۸۰۴ وهیا ۱۷۹۵ وهیا ۱۷۹۳ وهیا یه کیکی تری وهک ئەمان به وه له د بوه. هیچ یه کیکی له و سالانه بای فلسیک لیکولینه وه یان له گه لدا نه کراوه، هیچ یه کیکی شیان نه به لگه ی ئیساتی هه یه نه به لگه ی به دروخستنه وه. تا ئیستا هیچ لایه نیکی ژیان و به سه رهاتی ساغ نه کراوته وه که له ته رازووی مه نتیقا له گه ل یه کیکی له و سالانه خوش هه لستیته وه و به یه کیکی تر ناسه رسه نگ بیت. ئەگه ر گو ترا له ۱۷۹۷ هاتوته دونیا کام به سه رهاتی نالی وهیا هی غهیری نالی که پیوه ندیی به وه وه هه یه پتر جیی خوی ده کاته وه له لیسته ی زه مه نی ئەو رووداو و میژوانه ی لیان دلنیاين؟ ئەگه ر «۱۹۷۹» ده که مان کرد به «۱۷۹۰» کام ریسی لیکدانه وه مان ده بیته وه خوری؟ چه ند حیسابمان لی هه لده وه شیته وه؟ هیچ هه ر به جار ی هیچ. ئەوه نده ی بیته بهر حیسابانه وه هه ر ئەوه یه که نالی ده بی له کاتی پاشایتی «سلیمان پاشا» دا ئەو عومره ی هه بوو بیت که توانیبتی بلای:

هوده ودی دل چه بسی به لقیسی سه بای دیوه یه قین

خوی که دامه نگیری شاهی ئاصه فی ثانی دهکا

چونکه، وهک دواتریش باس ده کریته وه، «شاهی ئاصه فی ثانی» شه خسی «سلیمان پاشای بابان» ده ستنیشان دهکات. ئەگه ر سه روسوراغه کی به ریوجینی «مه ستوره» مان به ده ستوه با ئەویش له لای خویه وه بیته یزی وهیا به هیزی ئیحتیمالی سا له که ی «۱۷۹۷» ی راده گه یاند له و پروه وه که ده بی نالی له سالی به وه له د بوونیه وه تا کاتی هه لبه ستنی قه صیده که ی «مه ستوره» ئەو عومره ی هه بوو ی شتی وا به یزی و پرچور ئەت بلای. زانینی میژووی ژيانی مه ستوره ده خلیکی ته رجیح وهیا گوماناوی کردنی سا له که ی «۱۷۹۷» ی لی ده فامریته وه، به تایه تی که ده زانین هه ندیک له به یته کانی ئەو قه صیده بیته رده یه

وا رادگه پین له کاتی هه لبه ستیاندا هیشتا مه ستوره شووی نه کردبئ، وهک که ده لئ:

ئهم نوکته چیه میسلی سوها بی نه سوابئ
دورپه ی وهکوو دورپیکی سه ما بی نه سما بی <۱>

وهیا که ده لئ:

ده عوای ئومه را چه ندی له سه ر ته ختی کرابئ
چه ند خوینی رژابیت و چ خوینی نه رژا بی <۱>

خوینی یه کهم هی عوزری مانگانه ی ئافرده ته، خوینی دوهم هی کچینییه. ئه گه ر ئهم بۆچوونه م راست نه بی به ماندوو بوونیکی زۆر نه بی واتای به یته کان ناچنه ناو قالبی مه فهورومه وه. به هه مه حال ئهمه بۆ خوی مه به سستی قسه کانم نییه.

دیوانه کانی نالی و نووسه رانی کورد که دین باسی نالی ده کهن، تیگراییان ئهم ساله ی به وه له د بوونی نالی له غه یبه وه دین وهک که راستییه کی بی ده مه ته قه یان له ده فته رخانه ی میژووی ساغ کرایه وه ده ره ئینا بی. ته نانه ت که یه کیک سالیکی غه یری ئهم ساله ی «۱۷۹۷» ه گلیتر بکاته وه سه ر خوانی نووسینه وه پیمان نالی ساله که ی له کوپوه هینا، بۆچی ئهمیانی په سه ند کرد، ئه وی تریان له کوپوه دروی ده رکه وت، بۆچی یه کیک تر ده ست نادا! واز له نووسه ر بئین که حه ز ده کات به «۵» ده قیقه له هه موو باسوخواسی ناو نووسینه که ی بئته وه و هه ناسه ی حه سانه وه به دیار به ره مه خنجیلانه که یه وه هه لئینی، ئه دی خوینه ر؟ بۆ ده نگیک ناکات؟ ره خنه ییک ناگریت؟ نا پرسیته وه؟ به درۆ ناخاته وه؟ به راستی دیمه نیکی سه یره ئهم دیمه نه ی بی به لگه له نووسه ره وه و «به خوای راستت فه رموو» له خوینه ره وه. ئه گه ر به ر له «۵۰» سال شتی وه ها سه یره نه بووی، بیگومان ئه مرۆ له سه یره سه یره تره. من پتر له وه ده ره نجیم که نووسه ر له دوو لیوه یه وه ده رنایی بلی ساله کهم له کوپ به ده ست که وتوه، نهک که بئده نگه له ساغ کردنه وه ی ساله په سه ندکراوه که ی خوی وهیا به درۆ خسته وه ی سالی په سه ندکراوی نووسه ریکی تر.

به سه ر سالی هاتنه دونیایدا باز ده ده ی بۆ ساله کانی تری وهک چوونه حه جی و نیشته جی بوونی له شام و چوونی بۆ ئه سته مبول و کوچی دوا جاری، ده بئین ئه مانه ش سه ر له به ریان وهک قه پووچکه ی ئاو بی بنج و بناوانن، کهم و زۆر به لگه ییکیان نییه به قه ده ر ریشاله کورتیله ی قه وزه ی سه راویش به بنگه ییکیان وه بلکینی، هه ندیکیشیان له وانه نین به قه پووچکه شیان ته شبیه بکه ین وهیا به قه وزه یان بگرین چونکه ی قسه ی سه ره وینن ئه گه ر چ ره گیان هه با به بۆشاییه وه ی ده به ستنه وه وهک ئه وه ی که له پیشه کی هه ندی دیوانه کانی نالی نووسراوه که وا له سالی ۱۲۵۵ ی کوچی ده چئته ئه سته مبول و له گه ل ئه حمه د پاشادا راده بویری له حالیکدا ئه حمه د پاشا تا سالی ۱۲۶۱ هه ر حاکی بابان بووه...

ئه گه ر چی دوان و ره خنه گرتن له باره ی سالی هاتنه دونیایه وه هه ر له سه ر بنگه ی بی به لگه یی ئه و ساله وه هه لده ستیت و چیمان به ده سته وه نیه بیکه ین به به لگه ی ته رجیحی سالیکی تر، به لام له باره ی سالی مه رگییه وه ئه و ده سته تاله و بی که ره سته ی ره خنه گرتن نین، به پئچه وانه به لگه ی زۆر مه حکه م و دروستمان به ده سته وه یه که ساله که ی به ته واوی هه لده وه شئینتیه وه. لیره دا که من به دم نووسینی

پیشہ کی ریزہ گوتارہ وہ خہریکی دہمہ تہ قہ ییک بم لہ سہر ہندی باری ژیان و بہ سہرہات و مہرگی نالی، لہ کورتہ ییکی لیکدانہ وہی دوورودریژ و سہرہ تاییکی توپژینہ وہی بہ ہیژوپیز بہ ولوہ دہرفہتی نووسین و خہریک بوونم لہ بہر دہسندا نیہ. سہرہرای نہ بوونی دہرفہت، کارہکہ خوی بہ بہریہ وہ نیہ کتییکی لیکولینہ وہ بکہم بہ پیشہ کی چہند گوتاریک. لہ مانہش بترازیین ہوی تاییہ تی ہہیہ لیم داوا دہکات خیرایی بکہم لہ کوتایی ہینان بہم نووسینہ، ہویہ کەش دہگہ ریتہ وہ بۆ چہندوچونی باری چاپخانہ ی کۆر کہ مہکینہ ییک عومری بہ سہر دہچیت و دہبی لہ نەرکہ کۆنہکانی ببیتہ وہ بہر لہ برانی دوا ہناسہ ی... نئم نووسینہش بہردہوام بوونی نەرکیکی کۆنیہ تی و دہبی خیرا نئمجام بدریت.

بہ پئی لیکولینہ وہ ووردبوونہ وہی خۆم نئوہی بۆم پروون بۆتہ وہ لہ بارہی سالی مہرگی نالی، شتیکہ تا بلئی جودایہ لہ وہی بہ سہر زارانہ وہیہ، وەک من دہزانم و بہ لگہی بہ ہیژیشم بہدہستہ وہیہ، نالی ۱۵ سال زیاتر ژیاوہ پاش نئو سالہی «۱۸۵۵» کہ شۆرہتی بہستوہ بہ سالی مہرگی. لہ میانہی تہ حقیقی نئو سالہ دا گہ لیک لیکدانہ وہی کورت و مامناوہنجی لہ بارہی چہند ناواخن و ناوہرۆکی ژیان نالی ہہیہ پاش دہرچوونی لہ سلیمان، دہبی بہوپہری کورتییژیہ وہ لئی ببینہ وہ ہمووشیان بہ بہریانہ وہ ہہیہ بکریں بہ ماکی دیراسہی دریژہ دار. پئی بہ پئی نئم گہشتہ کورتیلہیہ ی ناو پیشہ کی، بہو ناوہرۆک و ناواخانہ دا تیدہپہرین.

نالی لہ سالی ۱۸۵۵ دا نہ مردوہ. تہ مہنیشی لہ کاتی مہرگیدا ۵۸ سال پتر بووہ، نئمہش نئمجامیکہ لہ وہوہ ودردہگیریٹ کہ لہ پاش ۱۸۵۵ مردوہ نہک کہ لہ پیش ۱۷۹۷ دا ہاتیٹہ دونیا. تا نیستا قسہ ییک لہم بابہ تہ وہ بہ لیکولینہ وہ بژمیریت و بلاوکرابیتہ وہ ہر نئوہیہ لہ نووسینہکانی ماموستا عہ لائہ دین سہجادی، بہ تاییہ تی پاشہ کی کتیبہ کہی «وورد بوونہ وہ ییک لہ دوو چامہ کہی نالی و سالم» دا دہدیتريت. من نئم کردوہ بہ عادت لہ نووسیندا ہر جارہ گوتہ ییکی خۆم بہ گوتہی نووسہریکی تر بگرم، بہ لآم نئم جارہ نہختیک لا دہدم لہو خووہی کہ لیم بووہ بہ شوون، خوینہریش کہ نآرہزووی موقارہنہی کرد دہتوانی نئم بیروباوہرہ و لیکدانہ وہی نیرہ بہ نووسینی تر بگریٹ و رایہ کی لی ہلینجی... بہ لآم بۆ مہبہسی کورت کردنہ وہی ریگیای دوور لہ بہر ہہنگاوی خوینہردا وا لیرہ نئو میژووانہ دہنووسمہ وہ کہ لہ کتیبہ کہی ماموستا عہ لائہ دیندا باس کراون و پیوہندیان بہ بابہ تی لیکولینہ وہی نیرہ وہ ہہیہ:

میژوو	روداو
۱۷۹۷	سالی ہاتنہ دنیا ی نالی. «ل: ۴»
۱۸۱۲	سالی گہشانہ وہی بوپژی نالی. «ل: ۱۲۷»
۱۸۳۰	سالی چوونی نالی بۆ حہ ج. «ل: ۱۳۱»
۱۸۳۴	سالی نامہ ناردنی لہ شامہ وہ؟ «قوربان ی توزی پیگہ تم» «ل: ۱۳۱»
۱۸۳۵	سالی چوونی بۆ نئمستہ مبول. «ل: ۱۳۲»
۱۸۵۰	برانہ وہی حوکمداری بابان و کوتایی حوکمی نئمحمہد پاشا «ل: ۱۳۵»

ہرودک گوتم سالی ۱۷۹۷ ی زایینی لہ ہیچ لاییکہ وہ بہ لگہ و نیسپاتی نہ بیستراوہ. قسہ ییکہ

گوتراوه بی ئه وهی بزانی له چ سه رچاوه بیکیشه وه هه تقو لیه، رهنگه راست بی و رهنگه فری به سه ر راستیه وه نه بی. به لام که ی چوو به بۆ حه ج، وه یا خود که ی ئه لوه دای یه کجاری له سلیمانی و کوردستانی عیراق کرد، ئه مه یان پرسیاریکه لیکدانه وه ی به ریوجی هه لده گری.

دیوانه که ی نالی دوو مونسه به ی ئاشکرا و یه کیکی مه یله و شرایه وه ی تیدایه که هه ر جاره به شیوه ییک باسی پاشاکانی بابانی تیدا کردوو، ئه وه ی شرایه وه یه له م به یته دا درده که ویت (لیزه دا به پیشه وه له شوینی تر و نووسینی تر دا به پی پیویست باسم کردوو):

هوده ودی دل حه بسی به لقیسی سه با ی دیوه یه قین
خوی که دامه نگیری شاهی ئاصه فی ثانی ده کا

ئهم «شاهی ئاصه فی ثانی» زۆر به ئاشکرای ی دیاره که «سلیمان پاشای بابان» ه، چونکه له راده ی به دیه یه دایه که «شاهی ئاصه فی یه که م» سلیمان پیغه مبه ره که له هه مان کاتدا شاهیش بووه، چ قسه ی ناوی، مومکین نیه که سیکی تر غه یری «سلیمان پاشای بابان» ئه و شاهی ئاصه فی دو مه بی و نالی دامه نگیری بیت.

مونسه به یکی ئاشکرا قه صیده که ی «ئهم تاقمه مومتازه» یه که وا بیگومان وه سفی حه ره سی تایبه تی یه کیکی له دوو پاشای بابانی پی ده کات: یا سلیمان پاشا، یا ئه حمه د پاشا چونکه پیوه ندیی دۆستایه تی نالی به پاشاکانی بابانه وه که له هه لبه ستی خویدا دیار ده که ویت ته نها به م دوو که سه وه بوه. هه ر تازه دیتمان دامه نگیری سلیمان پاشا بوو، ئیستاش جاریکی تر ده بیینینه وه مه رسیه بۆ ئه و و پیروزیایی بۆ ئه حمه د پاشای کوری داده نیت له قه صیده مه شووره که ی:

تا فه له ک ده وری نه دا صه د که وکه بی ئاوا نه بوو
که وکه به ی میهری موباره ک طالعی په یدا نه بوو

پی ناوی من بلیم، له خۆوه دیاره ئهم قه صیده یه دوا ی به یته که ی «شاهی ئاصه فی ثانی» هۆنرا وه ته وه، که واته دیاره ئه میان شایه دیی مانه وه ی نالی له سلیمانی پتر پییه. خۆشه ختانه، قه صیده که له کوتاییدا به گوته ی «تاریخ جم» میژووی خوی روون کردۆته وه که ۱۲۵۴ ده گریته وه. ئهم ساله ی ۱۲۵۴ ده که ویت به رانه ر «۱۸۲۸-۱۸۲۹» ی زایینی «المورد-المجلد الثالث-العدد الرابع ۱۹۷۴-الصفحه ۱۳۲»، که ئه مه ۸-۹ سال ده که ویته دوا ی سالی ۱۸۳۰ ی لیره به پیشه وه باسکراو. نابی چ گومان له وه دا هه بی که نالی ئهم هه لبه سته و ئه وانی تریشی هه ر له سلیمانی داناو نه که له هه ندرانه وه بۆ سلیمانی ره وانه کردبن چونکه مه نتیق و داخواری روودا و داوا ده کات نالی به ره و حزوور پیداهه لگوتن و پرسه ی کردبی مه گه ر به لگه ییکی قه طعی په یدا بیت و پیچه وانه ی ئه مه مان بۆ ئیسیات کات. تۆ سه یری ده موووی ئهم به یته بکه:

قصه بی پهرده و کینایهت خوشه شاهی من که و عادلنی بوو قهت عه دیلی ئه و له دونیادا نه بوو

چهند جوان دیاره شاعیر وتووژی به ره و پرووی مردوو و زیندوو، سه ره رای ئه وه که تاکه وشه بییک له هیج بهیته کی قه صیده که دا نیه به وه هم و خه یالیش دوربوونی نالی له سلیماننی رابگه یه نیت. به لئی موسته حیل نیه خه لئق له دوروه و پرسه بنیرن و له پرسه شدا باسی دوربوونی خویان نه که ن، به لام موسته حیل نه بیون به شی ئه وه ناکات، بی هیج به لگه، راکه یاندنی حال به درۆ بخاته وه. وهک گوتم ئه م میژوهی ۱۲۵۴-۱۸۳۸، سالی چوونه حه جی نالی له ۱۸۳۰ وه ته و او یک راده گوژی، هر نه بی ۸-۹ سالییک. له حالیکدا سوور بین له سه ر ئه م سالی ۱۸۳۰ یه که هیج به لگه ییکیشمان به دهسته وه نیه بۆ سوور بوون له سه ری، ده بی خومان یقناع که یین به وهی نالی له حه ج گه رایه وه و حازری مه رگی سلیمان پاشا بوو، که ئه مه شیان راییکه له هه واه ده یقوزینه وه. چونیشی بۆ ئه سه مبول له سالی ۱۸۳۵ ئه ویش له خووه ده سپرته وه چونکه ده که ویته پیش سالی مه رگی سلیمان پاشا و «تاریخ جم». به لگه بیکی تری بی ده مه ته قه ی ئه و سرانه وه یه له وه شدا یه که «ئا. خۆدزکو» له گو تاریکی خۆیدا که له سالی ۱۸۵۷ له «گۆقاری ئاسیا» دا بلا وکرا وه ته وه ده لئ ئه حمه دخان له پاریس سالی ۱۸۵۳ پیتی راکه یاندوه که «نالی» له شام ده ژیت (دیننه وه سه ر باسی ئه م گو تاره). که واته نالی نه له سالی ۱۸۳۴ له شامه وه نامه ی نارده بۆ سلیماننی، نه له ۱۸۳۵ ییش چووه بۆ ئه سه مبول. که ئه مانه وا بن، گومانیش نییه له وه ها بوونیان، سالی ۱۸۳۰ که لکی ئه وه ی پیوه نامینی سالی چوونه حه جی نالی بیت، چونکه له تاکه حالیکدا ده شیا له و سالی دا چووبیته حه ج، ئه ویش ئه گه ر راست با له ۱۸۳۴ نامه ی له شامه وه بۆ سلیماننی نارده بی چونکه نالی له چهند سالیکان پتر پینی ناکری به دیار ئومیدیکی گه رانه وه به شامه وه بگیریسته وه، که چی ده زانین، به شایه دی «ئا. خۆدزکو»، ۲۳ سالان دوی ۱۸۳۰ ئه و له شام بووه. به راستی ئه م گو تاره ی «خۆدزکو» گه لیک یارمه تی ره واندنه وه ی نادیارنی ئه وان سالانه ی ژیاننی «نالی» مان ده دات و زور هه له مان بۆ چاک ده کاته وه.

با بزانی له به ر رۆشنایی راستی بیفیل و میژووی بیده مه ته قه دا کام نیحتمال له گه ل لیکدانه وه ی به بنج و بناواندا ریکت دیت: ئه مانه ی خواره وه روودا و میژووی ژوروی گومانن:
له ۱۲۵۴ (۱۸۳۸-۱۸۳۹) سلیمان پاشا ده مرئ و ئه حمه د پاشا دیته جیگه ی.
له ۱۲۶۱ (۱۸۴۵-۱۸۴۶) ئه حمه د پاشا له حوکمداری ده که وی. عبدالباقی العمری له م مصره عه دا شکانی ئه حمه د پاشا به ده ست نه جیب پاشای والی به غدا وه به حیسابی جومه ل «له فره هنگی «المجد» دا وشه که «جمل» نووسرا وه > ده ردینیت: «بسدید رایک فتحت بابانها».

له ۱۲۶۹-۱۲۷۰ (۱۸۵۳ به شایه دی ئا. خۆدزکو) نالی له شام بووه. هر له مه وه ده رده که وی ئه و له و سالی دا نامه ی نووسیوه بۆ سالم و سالمیش وه رامی به عینوانی شام بۆ ره وان کردۆته وه.
هر لیکدانه وه بییک له گه ل ئه م راستیانه دا نه گونجیت ناشی بیته سه رچاوه ی لیله لینجان چونکه دیاره ته فره مان ده دات. هه تا خه ریک بین بنگه بیکی لیکولینه وه بدوزینه وه بنگومانتر له و سئ میژووه و ده لاله ته کانی، ناگه یین به هیج ئامانجیک. تو بلئ چیمان ده وی پتر جیی قه ناعه ت بی له وه ی که سالم له

هەلبەستى خۆيدا بلى نامەم بۆ ملىكى شامە و سووى نالييه، ئا. خۆدزكوش پيمان رادەگەيەنى نالى لە ۱۸۵۳ لە شام بوو، ئەم ميژوووش بکەويتە دواى تىكچوونى حاکمىيەتى بابانەکان؟ چەند شايبەدمان پى دەوى بۆ ئىسپات کردنى شتىک، لە دو شايبەد پتر، کە بە نووسىن نەک بە قسە، يەک شت ئىسپات بکەن؟ شتەکش وەها ئىسپات بکەن کە بە عەقلەوہ بنوسىت؟

نالى لە ۱۲۵۴ پرسە و پيرۆزبايى پيشکەش بە ئەحمەدپاشا کردوہ. دواتر چوہ بۆ حەج، يا بە نيازى شوپىنكى تر سليمانى تەرک کردوہ. ئەمە دەلیم چونکە شيعرى نالى بە فارسى گەيشتۆتە دەستمان وا رادەگەيەنى نيازى چوونى بۆ «مصر» ھەبووہ بالام نازانرى لە سليمانىوہ ئەم نيازى بووہ ياخود دواى لى دەرچوونى بە دلیدا ھاتوہ بپروا بۆ مصر:

سوى مصرست مرا راه از اين لجه غم
تا که در نيل کشم جامه زبیداد و ستم
میرود نالى از اينجا چو بخيل از دنيا
بالب خشک و کف خالى و چشم پر نم

من دلم بۆ ئەوہ دەپروا کە نالى بەر لە کۆتايى ھاتنى حاکمىيەتى بابان دەرچووبى، واش دەزانم بۆ حەج چووبى، ھىشتا لە حەج نەگەرابىتەوہ شکستەکەى ئەحمەد پاشا بە دەست نەجيب پاشاوە لە سالى ۱۲۶۱ پرووى دابى. ئەم بۆچوونەم لەوہوہ ديت کە ئەگەر دواى شکستى ئەحمەد پاشا عىراقى تەرک کردىت، تەرک کردنەکەى دەبىتە خۆپزگارکردن. دەشزانين نالى لە بارىکدا نەبووہ مەجبورى ھەلاتن بىت، چونکە چ دەسەلاتىكى دنيايى بە دەستەوہ نەبووہ ناچارى دوورکەوتنەوہى بکات لە ترسى سزا و تۆلەسەندنەوہ. خۆ ئەگەر بە شعورىكى گوماناويەوہ بۆى دەرچووييت نايەت دواى چەند سالى دەر بەدەريى پرسى مەصلەحەتى گەرانەوہى بۆ سليمانى بە سالم بکات کە سالم خۆى خوشەويست نەبووہ لای توركى عوسمانلى. ئەوہى لە ھەموو ئىحتىمالان پتر جىي قەناعەتە ئەوہى نالى پيش کۆتايى حوکمى بابان چۆتە دەرەوہى عىراق. (بە پىي باوہرى من بۆ حەج)، ھەر لەو سەفەرەدا بووہ شکستەکەى ئەحمەد پاشا پرووى داوہ کە ئەمە بۆتە ھۆى دوودلى کردنى نالى لە گەرانەوہ. دوو دلپەکەشى دوو بنجى بەرھەستى ھەيە:

يەکەميان ئەوہى گۆرپانى بارى سياسى سليمانى لەوانەيە بىيتە ھۆى خۆ وەخراندنى کەسيک کە چ بەرژوہەندى مادى ئەوتوى نەبى خيرا رايکيشيتەوہ بۆ جىگەى خۆى. دووہميان ئەوہى نالى پايەيىكى حورمەتى ھەبوو لای سليمان پاشا و ئەحمەد پاشا، ديارە کە ناحەزى ئەوان بوو بە جىگىرى دەسەلاتيان راستەوخۆ بارى حورمەت و بى حورمەتیش دەگۆرئى، بۆيە نالى چەند سالان بە ديار ئەم گۆرپانەوہ خۆى گل دايەوہ لە گەرانەوہ تاکو: «سووتا رەواقى خانەيى صەبرى دل و دەروون» و چى تر خۆى پى نەگىرا و کەوتە پەلەى گەرانەوہ. گر و سۆزى ناو نامەکەى بۆ سالم لەوانە نييە گومانى دەسکردى و ساختەيى و خۆنیشاندانى لى بکرى. نالى بەراستى ئاگرى غەربىيى لە ھەناويدا گرپى بەستوہ ئەوجار نامەکەى ناردوہ کە دەلپى دەستەچيلەيە و بۆکز لە جەرگى ھەلدەستينى. ديارە بيکەسى و بيمالى (دواتر باسى ژن نەھينانى دەکەين) و بيسامانى و بيئيشى ئەمانە ھەموويان ياريدەدەرى سەرکردنى سۆز و

بئۆقرهیی نالی بوون به دست غریبه‌وه. ئەگەر تیجاره‌تیکی سوودبه‌خش وهیا مزگه‌وت و مه‌دره‌سه‌ییکی قه‌له‌بالغ وهیا مال‌وحال‌تیکی به‌هاتوباتی هه‌بوایه، دل‌ی پئی ته‌سکین ده‌بوو و نه‌ده‌تلایه‌وه بۆ «به‌ردی سه‌رشه‌قام».

که‌واته به پئی لی‌کدانه‌وه‌ی من که داخوازی حالیش وا راده‌گه‌یه‌نی نالی له نیوان سالی ۱۲۵۴ که مه‌رگی سلیمان پاشای تیدا بوه و سالی ۱۲۶۱ که حوکمی بابان به‌سه‌رچوو، رۆیشتوووه بۆ حه‌ج، نتر به‌ر له‌وه توانییتی بگه‌رپته‌وه کاره‌ساتی نه‌مانی حوکمی بابان روویداوه. هه‌ر به‌م لی‌کدانه‌وه‌یه‌م وا ده‌زانم چوونه‌که‌ی نالی بۆ حه‌ج ده‌بی بایی خایاندنی یه‌ک جار حه‌ج کردن پیش رووداوه‌که‌ی ۱۲۶۱ بوویت چونکه ئەگەر نالی چه‌ند سالی‌ک پیش رووداوه‌که چووبایه حه‌ج، دوا‌ی به‌سه‌رچوونی حه‌جه‌که گورج ده‌گه‌راپه‌وه بۆ سلیمانی. وا دیاره هه‌ر له سه‌روبه‌ری خه‌ریک بوون به حه‌جه‌که‌وه قه‌در له کارسازی میرایه‌تی بابان بۆته‌وه و رپی گه‌رانه‌وه‌ی نالی بۆ سلیمانی به‌ستوووه.

هه‌رچه‌ند له لی‌کدانه‌وه‌ی رووت به‌ولاوه چ به‌لگه‌ییکی مادی بیده‌مه‌ته‌قه‌مان لا نییه ئەم بۆچوونه‌ی من به‌سه‌لینی، به‌لام بۆچوونه‌که زۆر ریک دیت له‌گه‌ل مه‌نتیقی رووداوه‌کان و ئەو میژوانه‌ی گومانیان تیدا نیه. به‌نموونه ده‌لیم ئەگەر نالی سه‌فه‌ره‌که‌ی ماوه‌ییکی ئەوتۆ که‌وتبا پیش رووداوه‌که‌ی ۱۲۶۱ که بایی چوون و هاتنه‌وه‌ی کردبا، له‌م حاله‌دا وه‌خرانی له هاتنه‌وه ئەو ده‌لاله‌ته‌ی لی وهرده‌گیرا که وه‌زعی ئەو نیسه‌به‌ت به‌حاکمانی بابان ئەوه‌نده به‌ره‌و دۆستایه‌تی و ئاشنایی نه‌بووه که داخوازی خیرا گه‌رانه‌وه‌ی بکات له سه‌فه‌ری حه‌ج، که نیسه‌به‌تی وه‌ها نیزیکیش له به‌یندا نه‌بی ل‌زوم نامینی نالی دوودلی بکا له گه‌رانه‌وه. پیویست به‌وه‌ش نا‌کا دواتر کاغه‌زی پرس و را بۆ سالم بنیری. حاجی‌که و بۆ حه‌ج چوووه و ده‌گه‌رپته‌وه بۆ ولاتی خوی وه‌ک چه‌ندین خه‌لقی تر که حه‌ج ده‌کن و له که‌سیش ناپرسن ئەری بیینه‌وه یا نه‌یه‌ینه‌وه! تا ئیره من چ گرفتیک له کاره‌که‌دا نابینم چونکه زۆر جیی خۆیه‌تی شته‌کان به‌و جوهره‌ روویان دابیت که باس‌م کرد، به‌لام گرفت له قوناغی دوا‌ی ۱۸۵۳ په‌یدا ده‌بی که ده‌زانین نالی له‌و ساله‌دا له شام بووه و نامه‌ی بۆ سالم نووسیوه پرس‌ی گه‌رانه‌وه‌ی پی ده‌کا. به‌لی! سالم نه‌ومیدی کرد له گه‌رانه‌وه، نالیش حورمه‌تی پرس کردنه‌که‌ی خوی و وه‌رامه‌که‌ی سالی گرت و نه‌گه‌راپه‌وه بۆ سلیمانی، باشه چی کرد؟ ئایا هه‌ر له شام مایه‌وه؟ یاخود رایگویتست بۆ شوینیکی تر؟ ئەم جیگه‌یه کوپیه؟ ئایا یه‌کسه‌ر چوو بۆ ئەسته‌مبول؟ فکری چوونی مصر که‌وته که‌له‌وه و پنی نه‌کرا بجیت؟ گه‌راپه‌وه بۆ حه‌جیکی تر؟ لیره‌دا زیهن ته‌نها یه‌ک رپگه‌ی له پیشدا نیه که هه‌ر له‌ویوه هه‌نگاوه‌کانی تۆزینه‌وه‌ی بباته سه‌ر ئەنجامیکی گونجاو له‌گه‌ل زنجیره‌ی رووداو و میژووی بی گومان. له‌م هه‌له‌سته‌دا خۆمان به‌سه‌ر دوورپیان‌وه ده‌بینینه‌وه که ناتوانین بلین ئەمه‌یان «رپی هاته، ئەوی تریان رپی هات و نه‌هاته».

با جاریکی تریش چاویک به میژوواندا بگه‌رپنه‌وه:

له ۱۲۶۱ ئەحمه‌د پاشا لی‌ی تیکچوو و پاشایه‌تی دۆراند.

له ۱۲۶۹-۱۲۷۰ (به‌شایه‌دی ئا. خۆدزکو) نالی له شام بووه.

۹ سالی ته‌واو ده‌که‌ویته نیوان ئەم دوو میژوووه‌وه که بایی ئەوه ده‌کات ئەحمه‌د پاشا تیددا هاتیبته ئەسته‌مبول و نالیش له دوا‌ی حه‌جه‌که‌یه‌وه چووبی بۆ ئەوی و چه‌ند سالانیش لای ئەحمه‌د پاشای به‌سه‌ر بردی ئەوجار هاتیبته‌وه شام. هه‌ر ئەمه‌ش پتر جیی باوهر کردنه چونکه زۆر سه‌یره نالی نو سالان له

مەككە ۋەيا شۈينىكى تر مابىتەۋە بى ئەۋەى بىر لەۋە بىكاتەۋە بىچىتە لای ئەحمەد پاشا تاكوو لە پر دواى بى ئومىد بوونى لە گەرانەۋە بۇ سلىمانى خۇ ھەلگوتى بۇ لای. ئەو «نالى» يەى لەبەر سەرۋىكارى ئەحمەد پاشا دوودل بى لە گەرانەۋە چۇن نۇ سالان لە غەربىيدا لىي كىنارەگىر دەبى؟

باشە! ۋا سەلماندىمان نالى دواى بەسەربردنىكى چەند سالە لە ئەستەمبول گەرپايەۋە بۇ شام، ئايا بە چ نىيازىك لەۋى گىرسايەۋە؟ ھەر بۇيە بوو پرسى ھاتنەۋە بۇ سلىمانى بە سالم بىكات تا ۋەرامىكى لى ۋەردەگىرتەۋە؟ بۇچى لە ئەستەمبولەۋە پرسەكەى نەكرد؟ تۇ بللى مەبەسى ئەۋە بووبى بىچىتە شام ۋ كاغەز بۇ سالم بنووسى تا ئەگەر ۋەرامى بى ئومىدىي ۋەرگرت روو بىكاتە مەككە؟ ياخود مصر؟ لىرەشدا ھەلۋەستىكى كورت پىۋىستە بەرانبەر مېژوو.

«ئا. خۇدزكو» دەنووسى ۋ دەلى لەم سالەدا ۱۸۵۳ ئەحمەدخانى لە پاریس دىتوۋە ۋ لەۋى بىستوۋە «نالى ئەفەندى» لە شامە... بەلامەۋە ئاشكرايە ئەم ئەحمەد خانە ئەحمەد پاشايە. كەۋاتە لەۋ سالەدا ئەحمەد پاشا لە ئەستەمبول نەبوۋە. ئەمە لە لايىكەۋە، لە لايىكى ترىشەۋە لە قسەكەى ئەحمەد پاشا ۋا دەردەكەۋى مانەۋەى نالى لە شام مانەۋەيىكى پشوو درىژ بوۋە چونكە بە «ئا. خۇدزكو» دەلى تۋىژىنەۋەى زمانەۋانى لە بارەى زمانى كوردىيەۋە لە «نالى ئەفەندى» بىكات كەۋا دانىشتوۋى شامە. لەمەۋە دەردەكەۋى ئەحمەد پاشا (ۋەيا ئەحمەد خان-ھەركەسىك ھەيە با بى) چاۋەرۋان دەكا نالى ئەۋ ماۋەيە لە شام بەردەۋم بى تا يەكىكى ۋەك «ئا. خۇدزكو» بۇ رىك دەكەۋى سەفەر بەرەۋ رۇژھەلات دەكات ۋ لە شام نالى دەبىنى.

ئايا ئەم راستىيە چمان تى دەگەيەنى لەبارەى بەسەربردنى نالى لە ئەستەمبولدا؟ ئايا نالى دواى مانەۋەى لە ئەستەمبول رايگۋىست بۇ شام؟ ياخود جارى نەچۋە بۇ ئەستەمبول؟ ئەگەر ۋا دانىن ئەم نىشتەجى بوونەى نالى لە شام قۇناغىكى ناۋەندىيە لە ميانى حەجەكەى ۋ چوونەكەى بۇ ئەستەمبول، ۋاتە ئەگەر بللىن تا سالى ۱۸۵۳ جارى رەفاقەتى ئەحمەد پاشاي نەكردۋە لە ئەستەمبول، بەمەدا گوتەيىكى يەكجار پەرەسەندوو لە بارەى بەسەرھاتى نالىيەۋە بە دۇدەخەينەۋە. ۋا رۇيشتوۋە كە نالى بەيىكى زۇر لە ئەستەمبول لای ئەحمەد پاشاي بەسەربردۋە، جا ئەگەر نالى لە ۱۸۵۳ لە شام بووبى ۋ ئەحمەد پاشاش لە پاریس بووبى ۋ جارى رەفاقەتەكەى ئەستەمبوليان بەيەكەۋە بەسەر نەبىدى، ئەدى ئەۋ رەفاقەتەى چەند سالىيان كەى بەسەربرد؟ كە راست بى نالى لە ۱۸۵۵ مردبى كوا ماۋەى پىۋىست بۇ رەفاقەتى دوور ۋ درىژ؟ مەۋداى نىۋانى ۱۸۵۳ ۋ ۱۸۵۵ ھەموۋى دوو سالە. چەند ماۋە كات لەم دوو سالە بەسەر چوو بەر لەۋەى ئەحمەد پاشا لە پارىسەۋە ۋ نالى لە شامەۋە بەرەۋ ئەستەمبول بىن؟ چ دەمىنيتەۋە لەم دوو سالە دواى داشكاندى بەشىكى كە بايى ئەۋە بىكا ئەحمەد پاشا بىتەۋە بۇ ئەستەمبول ۋ نالىش لە شام ھەلقەنى ۋ پروا بۇ لاي ئەۋ؟ بەراستى ئەۋانەى لىرە بە پىشەۋە دەيانگوت نالى پىش مردنى لە ۱۸۵۵، چەند سالان لەگەل ئەحمەد پاشا رەفاقتيان بوۋە لە ئەستەمبول، نەيان دەزانى «ئا. خۇدزكو» يەك پەيدا دەبىت ۋ شايدى دەدات كە ۋا نالى لە سالى ۱۸۵۳ لە شام بوە، ئەگەر ئەمەيان زانىبايە ھەرگىز چىكايەتى ۋەھايان بۇ نەدەگىراينەۋە.

ئىستا موناقتەشەيەكى سالى ۱۸۵۵ دەكەم كە نامزەدە بە سالى مەرگى نالى لە ئەستەمبول. جارى با لە پىشەۋە ئەۋە بللىم كە ھىچ كەسىك لەۋانەى بە نووسىن ۋەيا بە گوتە باسى ئەم سالە دەكەن بەلگەيىكى تەماۋىش بە دەستەۋە نادەن ئەم سالە بسەپىنى بۇ ئەم مەبەسە. زۇرىش سەيرە كەسىك لەۋان باسى

نهبوونی به لنگه وهیا سه رچاوه وهیا هیمایه ک ناکا و چ موناقه شهی له خویان به پیشه وهش ناکهن ئەم ساله له کوپوه هات!

من ده توانم به ئاسانی له به درۆ خستنه وهی ئەم ساله بېمه وه به وهدا که بلیم، دواى دهر که وتنى هه له بوونی هه موو پیشه کیه کانی که ته سلیم بهم ساله مان ده که ن دیاره ئەمیشیان بیگومان وه که پیشه کیه کان هه له یه، به لام ئەمه رهوشتیکی زهلیل گیرانه یه و لهو که سه ده وه شیتته وه به دوا دهر فته دا بگه ری بۆ خۆ هه لدا نه وه و خه لق شکاندنه وه، که زۆر ناجایه ز و ناپه سه ندیشه .
من دهمه وئى راستیى روون بېته وه، زۆریشم هه ز دهر کرد لیته به پیشه وه راستیى له باره ی به سه رهاتى نالییه وه وه ها روون بووبایه وه که سى ترى به خۆیه وه ماندوو نه کردبایه، به لام چى بکهین کوردیى ده لئى «خۆزگه داریکه بهر ناگرئ».

چهند ده لیلک و بنگه ییکی لیکدانه وه هه یه به هېچ جوړیک رازى نابى ئەم ساله ی ۱۸۵۵-ه سالی مه رگی نالی بېت، یه ک له وان ئەوه بوو که ئەگه ر ئیمه تیکرای ئەو قسانه وه رگرین که ساله که ی ۱۸۵۵ ده که نه ئالقه ی زنجیره ییک خه بهر و به سه رهاتى نالی، مه ودا ییکی ئەوتۆ نامینیتته وه له نیوان ۱۸۵۳ و ۱۸۵۵ به شى ره فاقه ته که ی ئەحمه د پاشا و نالی بکا له ئەسته مبول.
بنگه ی دوه می لیکدانه وه که له دیوانى نالی دیتته ده سته وه. به شینکی هه لبه سته کانی که له پیریدا دایانوان گه لیک له و ته مه نه ی ۵۸ سالی پتر به ده سته وه دده ن که دوو میژوه شوهرت به سته وه که ی ۱۷۹۷ و ۱۸۵۵ پیمانی راده گه یه نن. پیریى و «فانى» بوونى ناو ئەو هه لبه ستانه هى مرؤفیکى سالخورده ی داهیزراوى به سه رچوه نه ک شاعیریکى به رواله ت خۆبه پیر له قه له مداو. که سیک سرنج راگرئ له دیوانه که ی نالی ده توانیى خه تیکى ئاشکرای تیه له کشان به ناو سالاندا له شیعره کانی بدۆزیتته وه هه ر له سه رهتای ده سته یکردنى عیشقى حه بیبه وه تا ده گاته پله ی لئى که وتویى. هه لبه ت ئەم شیعرا نه که له ئاوازیاندا ناله ی پیریى وهیا نرکه ی جوانى و جحیللیان لئى ده فامریتته وه، جاریکى تریش به هوى رووداویکی که له ناوه رپۆکیاندا دهر ده که وئى، ته مه نى نالی له کاتى دانانیا ن ئاشکراتر ده بئى، وه ک که سه ره خۆشى له حه بیبه ده کا دیاره ئەم هه لبه سته ی پرسه ی له کاتى جحیلیدا هۆنیوه ته وه سه ره رای ئەوه که زرينگه ی هه لبه سته که به هارى عومر دینیتته بهر زهینى گو یگره وه. له گه ل مندا سرنج له دهمودوی ئەم دوو نمونه یه بگره:

-۱-

به و گریه یی تو رهنگه منیش هینده بگریه م
گه وهه ر برژینم به بلندی قه د و بالات

-۲-

ره وغه نى دیدم رژایه سه ر کیتابى خطى خۆم
چاو له ئیشى ئەو سپى نوریش به سه ر ئەودا سه قه ط

هه ردوو بهیت ده گریه ن به لام دیاره گریانی بهیتى یه که م له بورکانى گه رم و گه نجایه تیبه وه جۆش ده دا، هى دوه میش ته پ و نمى پایزی عومره .

لیتره‌دا کارمان به‌وه نیه په‌یژه‌ییکی سهره‌ژوور چوونی ته‌مهنی نالی له هه‌لبه‌سته‌کانی دروست که‌ین،
ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستمانه دۆزینه‌وه‌ی پیری ری راسته‌قینه‌یه که له ته‌مهنی ۵۸ سالی‌دا پیک نایه‌ت. به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی
لیکدانه‌وه‌که‌م پتر به دلانه‌وه بنووسی به‌یته‌ییکی ته‌مهن مه‌علوم به شاید ده‌هینمه‌وه تا‌کو ده‌لاله‌تی
شه‌کوا‌ی پیری له به‌یته‌کانی تری نالی روونتر بیته‌وه بۆ خوینه‌ر:

نالی که نامه‌که‌ی له شامه‌وه بۆ سالم نارده‌وه، وه‌ک لیتره به پیشه‌وه ساغ کرایه‌وه، به پیی ئه‌وه‌ی که
زانیمان له سالی ۱۸۵۳ له‌وئ بوه ته‌مهنی ۵۶ سال بووه «۱۷۹۷-۱۸۵۳». ئه‌م ته‌مهنه دوو سالی که‌متره
له ۵۸، که‌چی هه‌ر ۴۳ به‌یتی نامه‌که به وردی بخوینه‌وه ئه‌سه‌ری شه‌کوا له ده‌ست پیری تی‌دا نادۆزیته‌وه،
هه‌رچه‌ند ئه‌و هه‌موو ئاه و نزیاه له ده‌ست غه‌ریبی و یادکردنه‌وه جیی خۆی بوو نه‌ختیک پال به راویژی
شیعه‌ره‌کانه‌وه بنی به‌ره‌و گله‌یی کردن له ته‌مهن. تا‌که یه‌ک به‌یتی هه‌لبه‌سته‌که شکایه‌تیکی له‌و باب‌ه‌ته‌وه
تی‌دا بیته‌مه‌یانه:

زارم وه‌کو خه‌لال و نه‌حیفم وه‌کو خه‌یال
ئایا ده‌که‌ومه زار و به دلدا ده‌که‌م خطور

سه‌یری چه‌ند راستگۆیانه سته‌م و ئه‌سه‌ری غه‌ریبی به‌لای له‌ر کردندا ده‌شکینته‌وه نه‌ک به‌لای
پیری‌بوندنا. حاجی قادر که نامه‌ی بۆ حاجی مه‌لا عه‌بدو‌للا نووسی هاواری تی‌به‌ر ببوو له چه‌نگ پیری:

له‌به‌ر پیری ئه‌وه‌نده بی‌حه‌واسم
ده‌لیی ئه‌رکانی ئیسلامی ئیناسم
سه‌ر و ریشم سه‌راپا بوته‌ لو‌که
به‌شه‌و هه‌م‌رازمه‌ پشمین و کو‌که

ناشی له ئاست ده‌لاله‌تی ئه‌و شایه‌دانه ئینکاری ده‌لاله‌تی شایه‌دیکی تر بکه‌ین که هات و پیری
راسته‌قینه‌ی تی‌خوینده‌وه، ئه‌وه‌ی ده‌یه‌وئ ئینکار بکات له‌سه‌ریه‌تی به‌لگه‌ی یاریده‌ده‌ری ئینکاره‌که‌ی
پیشکه‌ش بکات.

له دیوانه‌که‌ی نالی چه‌ند قه‌صیده‌ییکی هه‌یه زۆر به سه‌راحت باسی پیری راسته‌قینه‌ ده‌که‌ن، یه‌ک
له‌وان، قه‌صیده‌ طائیبه‌که‌یه که له سه‌ره‌تاوه هاواری پیری درده‌به‌ریت:

مووی سپی کردم به شوشتن ئاوی عه‌ینی شو‌ره شه‌ط
شو‌ره شه‌ط یه‌عنی که تی‌دا خود به خود قه‌ل بوو به‌ط

سه‌ره‌به‌ری شیعه‌ره‌کان خه‌ریکی وه‌صفی کرداری پیرین له موو و روو که ئه‌مه تاکیکی زۆر جوان و پر
ده‌لاله‌ته له نیویاندا:

وهجهه كه م ئيسمى «بياض» ئه ماما وهره ق زهره و سياه
با «مخطط» بئ به كافوربى كه شيدى خوش نه مه ط

موو ليدهدا بوه به كافور. سه راحه تى دووهم له «مستزاد» ه كه دايه.
ئەى تازه جەوان پيرى ئيفتاده و كه وتووم - تا ماوه حەياتم
دەستى بدەرە دەستى شكستم كه به سه رچووم <۲> - قوربانى وه فاتم

- «قوربانى وه فاتم» واتاى «نزيكى مردنم» يش دهبه خشى -

تو يوسفى نه و حوسنى له سه ر ميصرى جه نانى من - پيرم و فانى
له م كوله بى ئه حزانه نه زيندووم و نه مردووم - هه ر وا به ته ماتم

جارى تریش ده لاله ت له م «مستزاده» وهرده گرین.

له ديوانه كهى شيعرى تریش هه ن بينى پيرى لئ بيت به لام ئه وهى ليدهدا به نمونه خرا نه به رچاو
بايى مه به ست ده بئ به تايه تى كه رابگيرين له تهك قه صيده كهى «قوربانى تووزى ريگه تم» عومرى ۵۶
سالى.

وا ده زانم ئه و به لنگه نه به س بن بو هه لوه شانده وهى عومرى «۵۸» ساله و ساله كهى ۱۸۵۵ كه له هيچ
لاييكه وه چ كه سيك به لگه ييكي بو نه هينا ونه وه مه گه ر ئه وه به به لگه حيساب بكه ين كه هه رچى له
باره يانه وه گو تراوه له خو وه هه لده وهرين.

به لام هه ر ئه وانه به لگه نين، هى تریش ماوه. يهك له وانه شايه دى مرؤف، يه كتيكى تریشيان
راگه ياندى هه نديك له هه لبه سته كانى وهك لي ره به دواوه روونى ده كه مه وه. ئه م جاره يان شايه دى
مرؤفه كه و راگه ياندى هه لبه سته كانى يه كتر به راست ده گيرن هه ر وهك هه ر دوو كيشيان به جووته ريك
ده بن و ده گونجين له گه ل هه موو ئه و شته بئ گومانانه ي كه تازه لتيان بوومه وه.

شايه ده كه باپيرم حاجى مه لا عه بدوللايه، كه به پنى بيستنم له باوك و مامم گيرابوويه وه له سالى
۱۲۸۸ نالى له مه ككه ديتوه. له م ساله دا باپيرم له گه ل حاجى مه لا ئه سعه دى باوكى چؤته حه ج، له
سه ره تا كانى ۱۲۸۹ دواى مه رگى باوكى له مه ككه ده گه ريته وه بو كويى و باسى نالى ده كات كه له
مه ككه ي به جئ هيشتووه به زيندوويى. گوتبووى نالى زور پير بووه، رهنگه نزيكى هه شتا سال بوويى.
ئه م شايه ديه، كه خو ي له خويدا به سه بو قه ناعه ت په يدا كردن، ريك دئ له گه ل هه رچى لي ره به پيشه وه
باسمان كرد ته نانه ت له گه ل ئه وه ش ده گونجئ كه نالى له ده وروبه رى ۱۷۹۷ به وه له د بوويى چونكه له و
ساله وه تا ۱۲۸۹ ي كوچى نزيكى هه شتا سال ده گريته وه كه ئه مه عومريكه هه موو جو ره شكايه تيكي
پيرى تي دا ره وايه. به لام ده بئ شتيك بخه مه سه ر ئه و قسانه كه نه ختيك عه لاقه داره له گه ل بارى ژيانى
ئه و دمه ي نالى. به پنى گيرانه وه ي باپيرم نالى له مه ككه نيسته جئ بوه نهك وهك حاجيه كى وه قتي له
مه ككه ي رابواردوه، ته نانه ت گوتبووى نالى چه ند بزنيكى هه بوو ده يدوشين و هه نديكى گوزهرانى به وانه وه
بوو. به راستى هه ر ئه مه ش له گه ل وه زعى نالى ريك ديت چونكه زور ئه سته مه بو پياويكى بئ مال و حال و

باری وەك نالی له تەمەنی هەشتا سالییدا گەشتی دوور و درێژی بۆ لزوم بكات. گۆیا ئەگەر له مەككە سەفەری كردبا بۆ كوێ دەچوو؟ ئەستەمبول؟ شام؟ میصر؟ بابان؟ هیچ كامێکیان ئەو نین نالی خۆی بۆ هەلكوتی لهو ئاخالێوهی ژیانیدا. وا چاوه‌پروان دەكرێ له مرۆفێکی دینداری وەك نالی تەنیش و پۆخی كەعبە بەرنەدا تا مردن. پیاوی وەك ئەو له جێیانەوه دەچن بۆ مەككە تا گۆری مەرگیان له نزیك كەعبە وەیا قەبری پێغەمبەر «ص» بۆ، چۆن دەشی ئەو به پیری له سەرەمەرگدا ئەو جیگە پیرۆزه جی بهێلێ. بێگومان كە نالی لهو عومردا له مەككە بووی هەر له‌ویش ماوه‌تەوه تا مردن.

ئەمە شایەدیەكەى باپیرم. مایه‌وه ئەو هەلبەستانه كە تیشكێكى روونكەرەوهی هەندێ ئەو لایەنانەى باسمان كردن، دەدەنەوه. هەلبەستانه‌كان له‌خۆیانەوه به‌دەنگ نایەن، دەبێ له‌رێی به‌راوردكردنەوه به‌ دەنگیان بێنێن.

له‌دیوانه‌كەى نالی چەند قەصیدەى سكالاً و نەعت هەن پێوه‌ندیان به‌حەج و مەككە و مەدینه‌وه هەیه. ورد بوونەوه له‌و هەلبەستانه دیاردەییكى به‌دەلالەت دینیتەوه به‌رچاوه، به‌لام ووردبوونەوه‌كە دەبێ به‌دل و هۆشى كرايه‌وه بۆ، به‌نیازی گەیشتنه حەقیقه‌تیش بۆ نەك بۆ مەبەسى دەمەتەقه هەلستاندن و ره‌خنه‌گرتن.

ئەو هەلبەستانه له‌رووی دەلاله‌تیانەوه بۆ كیشانی نەخشه‌ییكى خەتى بزوتنه‌وهی نالی دەكرێن به‌ دوو به‌شه‌وه:

به‌شى یه‌كەم ئەم پارچه‌هەلبەستانه‌ن:

١- ئەى ساكینی ریاضی مەدینه

٢- ئەلا ئەى نەفسى بوم ئاسا

٣- شتریا نا

٤- له‌جوله‌ى موعجیز ئەندەر موعجیز.

به‌شى دووهم ئەم دوو پارچه‌یه‌یه:

١- وهى كه‌ پرووزەردى مەدینه و پرووسیاھى مەككە خۆم

٢- ئەى تازە جەوان -مستزاد-

به‌شى یه‌كەمیان چەند دروشمێکیان هەیه كە دەست دەدەن دەلاله‌تیان لێ وەرگیری بۆ ته‌رجیحی یه‌كێك له‌و رایانەى دەربارەى چەندوچۆنى ژیاى نالی به‌یه‌كتر دەكەونه‌وه. دروشمه‌كانیش ئەمانەن:

١- پێیانەوه دیاره كە هەلبەستى یه‌كەم پرووبه‌پروو بوونی مەككە و مەدینه‌ن:

ئەى ساكینی ریاضی مەدینه‌ى مونه‌ووهره

ره‌حمى بکه‌ بفرموو مەدینه‌ى منه و وهره

ئەلا ئەى نەفسى بوم ئاسا هەتا كەى حیرصى وێرانه

له‌گه‌ل ئەم عیشق بازانه‌ برۆ «ئازانه‌ بازانه» / «بازانه‌ ئازانه»

مسلمان لیره «مانی» / «مان و» / خا مانت هر نه مان دینئ
 په شیمان به که دهرمانی نه مانت «مایه ی ئیمان» / «مایه ی مان»
 فیداکاری تن و جان به له ئسانی هراسان به
 که داغ و دوردی ریگه ی مه ککه باغی ووردی مردانه
 شتربانا ئمه په ژینی باغی رهوضه یه یاخو
 عهراو عه رعر و بانی خیابانی بیابانه
 ئه گه چی کوردی دهوری شه هره زووری قه سوتم ئه ماما
 وه سیله م طیبه یی حیلمی شه فیعی فه ضلی مه ننانه

ئه م به یته ی دوا یی وا دیار ددها که تازه به تازه نالی شاره زووری جی هیشتبئ بویه ودها ههستی زور
 به هیزی شاره زووری بوونی خوی دهخاته ناو هه لبه سته وه. رهنگه ئه گه ر دمیک با شاره زووری
 جیهیشتبا به چه شنیک ی تر ناخاوتنی کردبا ههروهک نهختیک پاشتر لئی ددهوین.
 ۲- ئاخ و که سه ری پیربوونیان تیدا نیه.
 ۳- باسی غه ری بی و دوور که وتنه وه له ولات ناکه ن.
 ۴- وه صفی دریژ و پر مه عنای بیابانی ریگه ی چه ج و که عبه و مه رقه دی پیغه مبه ریان تیدایه که
 ئه م ش هر ده لاله تی یه که م رووبه روو بوونیان به ده سته وه ددهات.
 به شی دووم له قه صیده کانی «وهی که رووزهردی مه دینه»، «ئه ی تازه جهوان» به ته وایی نوقته ی
 به رانه ری به شی یه که مه، چه ندی بلئی شه کوای پیری و دوردی دهر به دیری و شتی وه هیان تیدایه:

ئه ی تازه جهوان پیر بی ئیفتاده و که وتووم - تا ماوه حیاتم
 دهستی بدهره دهستی شکستم که به سه ر چووم - قوربانی وه فاتم
 تو یوسفی نه و حوسنی له سه ر میصری جه نانی - من پیرم و فانی
 موددیکه که هم گه ردوشی دهورانی سوپیهرم - موغبه ر بوه میهرم

پیری و ئیفتاده یی له م هه لبه سته دا چ خزمایه تی هاوته مهنی پی ناهیلئ هم له گه ل قه صیده کانی تر و
 هم له گه ل نامه ی «قوربانی توری ریگه تم» دا ههروه اش که ده لئ به یینیکه له گه ل سورانه وه ی فه له کدا
 ده سووریمه وه به ئاشکرایی ئه وه راده گه یه نی که ده میکه له ولاتی خوی دوور که وتوته وه و له م شار بو ئه و
 شار ده گه ری.

وهی که رووزهردی مه دینه و رووسیاهی مه ککه خووم
 دهرکراو و دهر به دهر یا ره ب ده خیلی عه فوی تووم

ئه م «دهرکراو و دهر به دهر» ش تام و بیننی ئاوارهی و غه ری بی لئ دیت. جگه له م لایه نه ی پیری و
 دهر به دیری که له دوو قه صیده کدا دیاره، شیوه ی دارشتن و خورپه ی وشه کان و نه فه سی ئاخافتن و

هه موو ئه و خاسيه تانه ي که له هه لبه ستدا ده بن به تووره و شه قلی ناسينه وه، زور به ئاشکرایي دياره هي ته مهنی پيرين، پيرانن، دهنگی پایزی عومرن - به تاييه تي قه صيده ي «ئهی تازه جه وان». له مه وه ئاکامیکی گرنگ وهرده گیریت، نالی له يه ک جاری حه ج کردندا ههر دوو به شی قه صيده کانی نه هونیوه ته وه، به شی يه که میان هی يه که م حه ج و سه ره تاي دهر چونه تي له سلیمانی، به شی دوه میشیان هی حه جی دوومه که درهنگتر له پیریدا کردوه تی، ههر بویه شه له به شی دوه م و ه صفی ریگی حه ج و که عبه و ره و ه ی پیغه مبه ر نیه چونکه جاری يه که م له مانه بۆته وه، ئه مجاره یان وه صفی شتیکی نویتر دهکا که له به شی يه که مدا نادیتريت ئه ویش پیری و ئاواره ییه.

خوینهری ئه م نووسینه که دیت و قسه کانم ده داته بهر سرنج و لیکدانه وه ی قبول کردنیان وه یا پترازی نه بوونیانه وه، ده بی ئه مانه ی له بیر بیت:

۱- ئی سپات کردنی پرسپاریک له وانه ی ته نها به لگه ی فکر و لیکدانه وه پالپشتیان دهکات، ههر ئه وه ندی لی چاوه روان ده کریت که وا بگوجی له گه ل هه موو ئه و شتانه ی به مه علوومی راستن و پیوه ندیکیان به يه که وه و به پرسپاره که شه وه هه یه وهک پوداوه، میژوو، واتای شیعیر و گوته و راگه یاننده کانیان، باری مادی، داخوازی کۆمه لایه تی، رامیاریی... هتاد. به لگه ی فیکری هه رگیز نایته ئه و دیواره ی که له چه مه نتۆ و خشت و بهرد دروست ده کریت و ده ست و چاوه هه ستی پی ده کهن، ههروه اش دۆزینه وه ی ته مهنی شاعیر له هه لبه ستدا کاریکه ده گه رپته وه بۆ زهوق و هه ست و وردیبنی گویتگر مه گه ر هه لبه سته که خوی ته مه نه که را بگه یه نی وهک: «ته مهنی عومرم به حه فتا گه یی» وه یا شاعیری عه رب که ده لی: «ان الثمانین و بلغتها».

وهک ته مهن، دۆزینه وه ی ئاواره بوونیش ههر ئه وه ندی ده کریت که له و به یئانه دا دۆزیمانه وه. نابی به ته مای ئه وه بین له و ده مانه دا که يه کینکی وهک نالی له سۆزی خویه وه شکایه تی له ده ست غه ربیی ده کرد بیگوتبا ئه ی ئه وانه ی له دوا منه وه دینه دونیا، بزائن من که ئه مه ده لیم به یئیکه له شاره زوور دوور که وتوومه ته وه و پیر بووم وهک ئه و کاته نه ماوم که فلانه شیعیر و فیساره قه صیده م تیدا داناون! تۆ و من و يه کینکی تریش ناچارین ده بی باوه ر بکه ین به وه که کاتیک شاعیر شکایه تی له پیری و غه ربیی دهکات به راستی پیر و غه رب بووه، مه گه ر له لاییکی تره وه به لگه ییکی بی ده مه ته قه په یدا بیت و پینچه وانه ی راگه یانندی ئه و شکایه ته ئی سپات بکات.

که هاتین گومان بکه ین له راگه یانندی به یته کان له لایه ن واتای پیری و غه ربیی وه، ئیتر بۆ باوه رپان پی بکه ین له وه دا که له مه ککه و مه دینه گوترا بن، خو ئه م راگه یاننده ش دیواری چه مه نتۆ و ئاسن نیه نه توانین به ناویدا تپه رین و ئینکاری وجودی بکه ین. به سه بۆ ده لاله تی گوته - شیعیر بی یا په خشان - به لووس و لیکه له گه ل رووداوه و میژووی بیگومان بگوجیت بایی ئه و گونجانه ی که له ژیا نی ئاساییدا، له نیوانی گوته و رووداوه پیویسته. به نمونه ی روونکردنه وه ی مه به س ده لیم، تۆ که له يه کینکت بیست گوتی دوو کیلۆم ترئ کرئ نایه ی گومان له قسه که ی بکه ییت و بلئی ئه م داوایه تی له گه ل دیارده ی جوغرافی و نه زه ریه ی فیثاغۆرس و چوونه ناو مانگدا ریک نایه تی. ههر بیریش له وه ناکه یته وه چه ندین هه زار شتی مادی و مه عنه ویی هه ن له کاتی باس کردنی ئه م دوو کیلۆ تریی دا. ئه وه ندی به سه بۆ باوه ر کردن که کژی ترئ گه ییشتن هاتنی و کژی به سه رچوونیشی تی نه په ربیبت. قسه ی شاعیریش ههروه هایه، به لگه ی پتری لی داوا نا کرئ له و به لگه یه ی که له «ترئ» داوا ده کرئ. گونجانی ده لاله تی هه لبه ستی بی میژوو ئاشکرا

لهگه‌ل داخوایی رووداو و میژووی مه‌علوم و باری کۆمه‌لاپه‌تی... و هتاد به‌لگه‌ییکی یه‌کجار به‌هیزه‌ بۆ سه‌لماندنی ئه‌و ئه‌نجامانه‌ی که لینی وهرده‌گیرین و چ به‌لگه‌ش ره‌دیان ناکاته‌وه.

۲- له‌ حالیکدا ویستت رازی نه‌بیت به‌و لیکدانه‌وانه‌ی که هینده‌ ریک دین له‌گه‌ل هه‌رچی ده‌یزانین، ئاگات له‌وه‌بێ ئاخۆ جیگری ئه‌و لیکدانه‌وانه‌ چیه‌؟ چی چاکترین ده‌خه‌ینه‌ جیگا؟ ریت نیه‌ بلایی ره‌نگه‌ وابی و ره‌نگه‌ وه‌کوو فلانه‌ شت بێ و ده‌شی...! پیویسته‌ ته‌صوریکی نوێ بخه‌یته‌ جیگه‌ی ئه‌و لیکدانه‌وانه‌ که پتر بگونجیت له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی ئه‌وان له‌گه‌ل‌یاندا ده‌گونجین. له‌ خۆت مه‌سه‌لینه‌ هه‌لبه‌سته‌کان و راگه‌یاننده‌کانیان بخه‌یته‌ به‌تالایی نه‌گونجان له‌گه‌ل هه‌چ شتیکی. من ئه‌وه‌شت لی ده‌سه‌لمینم که به‌ به‌لگه‌ی مه‌عقول لیکدانه‌وه‌که‌م هه‌لوه‌شینیته‌وه‌ با پیتشت نه‌کرئ جیگریک په‌یدا که‌یت بۆ لیکدانه‌وه‌ هه‌لوه‌شایه‌وه‌که‌، چونکه‌ هه‌لوه‌شاننده‌وه‌ی به‌ بنج و بناوان وه‌ک گومانکردنی بێ بنج و بناوان نیه‌، به‌ پیچه‌وانه‌ ئه‌م ته‌رزه‌ کاره‌ی به‌ بنج و بناوان ده‌بیتته‌ سه‌ره‌تای چالاکیه‌کی دروستکه‌ر.

۳- لیکدانه‌وه‌ی ناو ئه‌م نووسینه‌ به‌راورد بکه‌ له‌گه‌ل ئه‌و بیروباوه‌رانه‌ی که به‌ به‌لگه‌ی بێ ده‌مه‌ته‌قه‌ ره‌د کرانه‌وه‌ تاکو تۆش له‌ حالێ ره‌دکردنه‌وه‌ی لیکدانه‌وه‌که‌م له‌هه‌مان ریکه‌ی بێ پیچ و په‌نای به‌لگانه‌وه‌ هه‌نگاو هه‌لینیت وه‌ک که دیتت شایه‌دیبه‌که‌ی «ئا. خۆدزکو» به‌ جارێک ئه‌و ئیحتیماله‌ی سرپه‌وه‌ که نالی له‌ ۱۸۵۵ له‌ ئه‌سته‌مبول مرده‌بێ. سه‌ره‌رای ئه‌مانه‌ هه‌موو، له‌ بیرت بێ پیاویکی وه‌ک حاجی مه‌لا عه‌بدوللا له‌ هه‌واوه‌ قسه‌ ناھینێ ته‌نانه‌ت له‌ قسه‌که‌ی ئه‌وه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وئ که له‌ رۆژگاری ئه‌ودا هه‌ر نه‌بیسترا‌بوو که نالی مردووه‌، دهناییشاره‌ی بۆ ئه‌و گوته‌یه‌ ده‌کرد و له‌ هه‌لوه‌ستی به‌ درۆخته‌نه‌وه‌ی خه‌به‌ره‌که‌دا ده‌یگوت دیتوومه‌ و زیندوووه‌... هتاد، چونکه‌ ده‌زانین له‌ نیوان ساڵی ۱۸۵۵ (۱۲۷۱، ۱۲۷۲) که ساڵه‌ درۆزنه‌که‌ی مه‌رگی نالییه‌ تا ۱۲۸۹ که حاجی مه‌لا عه‌بدوللا له‌ حه‌ج گه‌راوه‌ته‌وه‌ بۆ کۆیی، ده‌وری ۱۷ ساڵ هه‌یه‌، ئه‌مه‌ش ده‌ جارێ بایی ئه‌وه‌ ده‌کات خه‌به‌ره‌که‌ بگاته‌ هه‌موو شوینیکی کوردستان. نه‌بوونی به‌درۆ خسته‌نه‌وه‌ی ئه‌م خه‌به‌ره‌ له‌ لایه‌ن حاجی مه‌لا عه‌بدوللاوه‌ به‌لگه‌ی نه‌بوونی خه‌به‌ره‌که‌یه‌، دیاره‌ دواتر ده‌نگوباسی وه‌ها له‌ سه‌رچاوه‌ییکی نه‌شاره‌زاوه‌ که‌وتۆته‌ سه‌ر زار و زمانان.

لیرده‌ا شتیکم به‌ خه‌یالدا دیت له‌ باره‌ی که‌وتنه‌وه‌ی خه‌به‌ری هه‌له‌وه‌: دیوانه‌که‌ی نالی چاپکراوی عه‌لی موقبیل و گیو موکریانێ که ده‌لی له‌ ۱۲۵۵ نالی له‌ شامه‌وه‌ به‌ره‌و ئه‌سته‌مبول رۆیی ئه‌گه‌ر بیگوتبا له‌ ۱۸۵۵ رۆیشتوووه‌ قسه‌که‌ جینی باوه‌ر کردن ده‌بوو و هه‌یچ به‌ره‌هه‌ستیکی نه‌ده‌هاته‌به‌ر. تو بلایی له‌ کاتی خۆیدا ئه‌م خه‌به‌ره‌ نه‌ی گوتبێ ساڵی ۱۸۵۵؟ دواتریش به‌ هه‌له‌ کرابیتته‌ ۱۲۵۵؟ من به‌ دووری نازانم، سه‌هووی وه‌هاش زۆر جارێ رووی داوه‌، ته‌نانه‌ت وا بووه‌ ناویک به‌ یه‌کیکی وه‌ک خۆی گۆراوه‌ و ده‌ماوده‌میش به‌ هه‌له‌ رۆیشتوووه‌ و چۆته‌ ناو کتیپانیشه‌وه‌.

من له‌ تصورمدا یه‌ک گرفت هه‌یه‌ که ناتوانم بپه‌وه‌ینمه‌وه‌ ئه‌ویش هه‌نگاوی نالی دوا‌ی جیه‌یشتنی شامه‌. ئایا گه‌رایه‌وه‌ بۆ ئه‌سته‌مبول یاخود هه‌ر له‌وئ مایه‌وه‌ تا دوو جار به‌ره‌و حیجاز بووه‌ و هه‌تا مه‌رگ تیندا به‌سه‌ری برد! ئه‌م ۱۹ ساڵه‌ی نیوان ۱۸۵۳ و ئه‌و ده‌مه‌ی باپیرم نالی له‌ مه‌که‌که‌ دیوه‌ ۱۸۷۲ بایی ئه‌وه‌ ده‌کات له‌ شامه‌وه‌ چووینته‌وه‌ ئه‌سته‌مبول و به‌ینیکی له‌وئ رابواردبێ و دواتر، بابلینین دوا‌ی ۱۰ ساڵ، سه‌ودای دوهم حه‌ج به‌ره‌و حیجازی بردبیتته‌وه‌، به‌لام چ بنگه‌ی مادی وه‌یا لیکدانه‌وه‌ وه‌یا راگه‌یانندی حال وه‌یا هیما‌ی شیعه‌ره‌کانی ئه‌م ئیحتیماله‌ به‌سه‌ر یه‌کیکی تردا زال ناکات که ئه‌ویش له‌گه‌ل رووداو و میژووی بێگوماندا بگونجیت. ئیمه‌ پیویستمان به‌ خه‌به‌ریکی تازه‌ هه‌یه‌ ئه‌م قوناغه‌ی ژیا‌نی نالی

له شام بهاویته ناو نه خشه‌ی سهرله‌بهری ژیان و جیگه‌ی له‌باری بۆ بدۆزیتته‌وه. له‌م باسه‌ی هاتوچۆی نالی و پیربوون و ئاواره‌بوونی، ناواناوه به‌په‌له‌گوتومه نالی ژنی نه‌هیناوه. له‌مه‌شدا دژی گه‌لێک سهرچاوه‌ی به‌سه‌رهاتی نالی راده‌هه‌ستم که ده‌لێن حه‌بیبه‌ی «مالی ئاوا»‌ی ماره‌ کردوه و تا مردنی ههر عاشقی بووه...

له‌ باره‌ی دێی «مالی ئاوا»‌وه ئه‌وه‌مان به‌درۆ خسته‌وه که له‌ قهره‌داغ دێی به‌و ناوه‌ هه‌بن. بیستومه‌ دێیه‌ک هه‌یه‌ له‌و ناوچه‌یه‌دا به‌ ناوی «ئالیاوا» ئه‌ویش دێیه‌کی نوێیه‌ به‌ بیرى خه‌لقه‌که‌ دیت که‌ی ئاوه‌دان کراوه‌ته‌وه. هه‌ندیک ئه‌دیپ و نالیدۆست هه‌ن ده‌لێن نه‌ «حەبیبه‌» هه‌بووه و نه‌ «مالی ئاوا»‌ش له‌و ولاته‌ی ده‌وروبه‌ری شاره‌زور ناوی هه‌یه. به‌لام ئه‌م گوتیه‌ له‌ دوو سه‌ره‌وه‌ رووبه‌رووی هه‌را و ده‌مه‌ته‌قه‌ی بیوه‌رام ده‌بن. یه‌کیکیان ئه‌و ته‌واتوره‌یه‌ که هه‌میشه‌ باسی هه‌ز لێکرده‌بی نالی و حه‌بیبه‌ی گێراوه‌ته‌وه. دوهمیان ئه‌و هه‌موو ناوی «حەبیبه‌» و «مالی ئاوا»‌یه‌یه‌ له‌ دیوانه‌که‌ی نالیدا که مومکین نیه‌ به‌و جۆره‌ قسه‌ی بێ بنج و بناوان بسرپیتته‌وه. که‌ ریگه‌ هه‌بێ به‌ قسه‌ی ساده‌ی بێ به‌لگه‌ جووته‌ خه‌به‌ری یه‌کتر ته‌صدیق کردووی ته‌واتر و دیوانی نالی ره‌شبکریته‌وه چ مانعی‌ک نامینی له‌وه‌دا «خاک و خۆل»‌یش بکریته‌ ناویکی خه‌یالی (وا بزانه‌م ئیستا ئاوه‌دان نیه‌)، هه‌موو ده‌نگوباسی چوونه‌ هه‌ج و دوورکه‌وتنه‌وه و واتاکانی «قوربانی تۆزی ریگه‌تم» و هه‌رچی تریش هه‌یه‌ بدرینه‌ به‌ر ئه‌م ئینکار کردنه‌ی به‌هه‌وه‌س بیگومان نالی ئاگری عیشتی حه‌بیبه‌ی تێ به‌ربوه، ته‌نها ئیحتیمالیک هه‌یه‌ له‌وه‌دا که ده‌شی ناوی کچه‌که‌ حه‌بیبه‌ نه‌بووبێ و نالی ئه‌م ناوه‌ی کردبیتته‌ په‌رژین به‌ ده‌وری ئابرووی کچه‌که‌وه‌ که له‌ هه‌مان کاتیشدا واتاکه‌ی ده‌ست ده‌دات بۆ ده‌رپینی هه‌موو هه‌ست و سۆزیکه‌ی عاشقانه‌ به‌ دیاریه‌وه. دیوانه‌که‌ی نالی له‌ گه‌لێ جیگه‌دا ناوی حه‌بیبه‌ ده‌بات و تووویژی ئاگرینی عیشتی له‌گه‌لدا ده‌کات. تیکراشیان، یه‌ک ئاهه‌نگ و یه‌ک ده‌نگ، هه‌بوونی مه‌عشووقه‌ییکی راسته‌قینه‌ راده‌گه‌یه‌نن به‌لام له‌ لایه‌نی ده‌لاله‌تی سه‌ریچه‌وه‌ غه‌زه‌له‌که‌ی «ماته‌م وه‌کو زولفه‌ینی سیه‌ه» به‌ ته‌نها خۆی به‌سه‌ بۆ سه‌لماندن هه‌بوونی مه‌عشووقه‌ی باوک مردوو. یه‌کیک بیه‌وئ به‌ ووردی ئه‌و غه‌زه‌لانه‌ی رووی قسه‌یان له‌ حه‌بیبه‌یه‌ به‌ یه‌کتر بگرن، به‌ ئاشکرای تارمایی یه‌ک تاکه‌ کچیان تیدا ده‌بینیت که هه‌ر خۆیه‌تی هه‌موو جاریک له‌ هه‌له‌به‌ستدا جلوه‌ ده‌به‌ستی. ئه‌وه‌ی راستی بێ، لیکۆلینه‌وه‌ له‌م غه‌زه‌لانه‌ و چه‌ندوچۆنی ده‌نگدانه‌وه‌ی ناوه‌کییان ده‌شی بکری به‌ دیراسه‌ییکی سه‌ره‌خۆ که دیاره‌ لیره‌دا جینی نابیتته‌وه، له‌وه‌ش بکۆلریتته‌وه ئاخۆ ئه‌و هه‌موو شکاته‌ی نالی له‌ ده‌ست بێ مه‌یلی مه‌عشووقه‌که‌ی، چه‌ندی راسته‌ و چه‌ندی شوخییه‌ و چه‌ندی ته‌قلیدیکی دلدارانه‌یه‌ له‌ حالیکه‌دا خۆی تیمان ده‌گه‌یه‌نی که یاره‌که‌ی مردنی باوکی خۆی به‌ ئاوات خواستوه‌ تا‌کو به‌ نالی بپری. ئه‌مه‌ سێ چوار نموونه‌ی ئازارکیشانه‌ به‌ ده‌ست بێ مه‌یلی مه‌عشووقه‌وه‌:

ئاخ له‌گه‌ل ئیمه‌ حه‌بیبه‌ سه‌ری په‌یوه‌ندی نیه‌

نه‌ی شه‌که‌ر قه‌دده‌ / «به‌لابه‌ندی هه‌یه‌ قه‌ندی نیه‌» / «به‌لاقه‌ندی هه‌یه‌ به‌ندی نیه‌»

له‌بۆ خه‌لکی خه‌لات په‌خشانی ماچه‌

خه‌لاتی من هه‌موو خۆ جوینه‌ قوربان

له‌ حزه‌ییکی و له‌مه‌یه‌ی چاوم به‌ چاوی ناکه‌وئ

کی ده‌لی وه‌حشی غه‌زاله‌ مه‌یلی ئینسانی هه‌یه‌

له صوبحی روویی تۆوه شامی خه لقی طه له عتی صوبحه
له شامی زولفی تۆوه صوبحی ئیمه ظوله تی شامه

ئایا ئه مانه، هی تریش، هه لبه سستی سه ره تای عیشقی نالین که جاری حه بیبه ئاسووده یه له گر و تاوی
عیشق و گرفتاری داوی ئه فسوونی نالی نه بووه؟ یا ته ئویلیکی تری هه یه؟ یا خود هیچ ده لاله تیان نیه؟ تو
بلیتی داد و فیغانی غه زه له ئاگرینه که ی: «نه مردم من نه گه ر نه مجاره بی تو» پیوهندی به کام پله ی نه و
عیشقه وه هه بی؟ ئاخو دواتر چ تروسکه ییکی ئومید له دلی نالیدا گه شاو ته وه، یا خود دووری دو سالانه ی
ناو غه زه له که که له م به یته دا به دیی ده کریت:

هه موو رۆژم له تاو هیجرانی ئه مسال
ته مه ننا ی مردنی پیاره بی تو

بو به ده ست لی که به ردانیکی یه کجاریی؟ ئه م بی ئومیدییه چ ده خلیکی هه بوه به سه ر جی هیشتنی ولات
به ره و حه ج؟ ساغ کردنه وه ی ئه م پرسیارانه به ئه رک و کات و لیکنده وه ییکی که م ناکریت، هه تا زه مانه ش
له نالی دوورتر ده که ویته وه کاره که زه حمه تر ده بی، به لام ده بی بزانی ئه م به یتانه و غه زه لانه و به یته و
غه زه لی تر که له مانه ناکه ن هه روه ها که ر و لال و بی ده لاله ت نین وه ک خویندنه وه ی به په له و سه ریپی
تیان ده گا- چاکتر نه وه یه بلیم تیان ناگا. خسته وه سه رییه کی ده نگ و سه دای ناو دیوانه که ی نالی تا
ئه و راده یه ی و توویژیکی مه فهوم و مه عقوولی لی وهر ده گیری که له گه ل رووداو و میژووی زانراودا
ده گونجی، ئه و کاره ئاسانه نیه که زه بی به په له بوی ده چیت هه روه ک حالی بوون له شیعه رکهانی
فه رمانیکی هیته ساده و ساکار نیه که به زانیی و اتای وشه کانی پیک بیت. ئیمه نه گه ر لیسته ش ریک
خه ین بو نه و هه لبه ستانه ی ناوی حه بیبه یان تیدایه و نه وانه ی شکاتی بیمه یلی مه عشوقه ده که ن و
نه وانه ی پیوهندی دولانه ی عاشق و مه عشوق ده گپرنه وه و نه وانه ی بی ئومیدیان لی ده فامریته وه
ناتوانین به تیوه پامان له و لیسته یه تی بگه ین و تیگه ییشتنه که بکه ین به تصویری سه رانسهر و جیگه ی
قه ناعه ت و بی که لین، هه روه ک ریک خسته نی فه ره نه گۆک له و شتانه ی و اتایان زه حمه ته چ مه وادییکمان
نزیک ناکاته وه له و اتای شیعه رکهان مه گه ر مه وادییکی یه کجار کورت، چونکه له وانه یه به ییتیکی له هه موان
وشه ئاسانتری نالی له هه موان و اتاسه ختتر بیت، وه ک ئه م به یته یان:

تیژاوی سه روشکم وه کو ئیکسیری سه وه یله
روخساره یی زه رد م وه کو نه وراقی خه زانه

له فه رزی زانیشت ئیکسیری سه وه یل غهیری و اتا ئاشکرا که ی دوو وشه ی «ئیکسیر و سه وه یل» که
هه موو شیعه ردوست ده یزانن، و اتای تریشی هه یه له وانه ی مه یله و داپوشراو وه ک نه وه ی پایزان کاتیک
نه سستی ره ی سه وه یل هه لات و شه وقی به ر په لکه قه میش که وت په لکه که سوور هه لده گه ری و هیا خود
شاعیری فارس ده لی ئه م شه وقه ی سه وه یل که به پیستی سه ختیان ده که وئ: «جای انبان می کند جای

ادیم» دیاره رووی نالیش پیسته و ئیکسیری سوههیلی پی کهوتوه که دهشی فرمیسکی بی وهیا شهوقی سوههیل بی، چاویش بۆ خۆی به ئهستیره تهشهبییه دهکرئ... ئهمانه ههموو بزانیته جاری بهیتهکهت نه زانیوه. بهیتی تریش ههیه ههتا له واتای وشهکانی پتر دهگهیت له واتای بهیتهکه پتر سه رگهردان دهبیته. خولاسه ئهه حیکایهتهی عیشق و ئومید و نهومیدی و واتای بهیتهکانی نالی ته نکاوئیک نیه نهختیک دامهنی جلکه کانمانی بۆ هه لکهین و لیتی به پینه وه.

ئه مه له لایه ن بوونی مه عشووقه و ناوی هه بیبه وه، له لایه ن «مالیاوا» شه وه وا ده زانم ده بی هه ر ئه و دئییه بچکۆله یه بیته له نزیکه یه به رزنجه که ناوی «ماییاوا» یه و شاخه که شی هه ر به ناوی ئه وه وه ناوی دیت. زیوه ر له زیمنی مه دحی به رزنجه دا که سه ره تا که ی ئه م مه صره عه یه: «خاکی به رزنجه چه نده دلگیره» ئه م به یته ده لی:

کوره کاژاو و شاخی ماییاوه سهیری دهشتی هه مووی جه لای چاوه

وا بزانه دوور نیه له و سه رده مه دا که نالی نزیکه ئه و ده ورووبه ره بوه ناوی دئییه که «مالیاوا» بووبیت و به تییه پینی کات گۆر ابیت، وه یاخود نالی وای به راست زانیی که ناوی دئییه که له بنه رته دا «مالیاوا» بووبیت وه که بۆ خۆم له نووسینی مه لا عه بدور ره حمانی کاکی جه لیم دیتووه نووسیوه تی «قریه ما وراه النهر» مه به سیشی دئی «ماوهران» بوه، دیاره وای زانیوه که ئه صله که ی ئه وه بووه خۆی نووسیوه تی. ئه مه ش نه بی ده شی نالی به نیازی واتا سازی، ناوه که ی له «ماییاوه» کرد بیته «مالیاوا» بۆ دروست کردنی جیناس له نیوان «مالیاوا و مالی ئاوا» دا.

ناوی ئه و کچه ی خۆشیویستوه هه رچی ده بی با بی، دئییه که شی هه ر ناویک به خۆیه وه ده نی با بی، ئه و پرسیا ره ده مینیتته وه ئاخۆ نالی به و کچه شاد بوه؟

من نازانم سه روکاری هه بیبه به چی گه یشتووه، به لاهمه وه دوو شت روونه:

یه که م: باوکی هه بیبه رازی نه بووه کچه که بدا به نالی- وه که له مه وپیش روونمان کرده وه- ناشزانین دوا ی مه رگی ئه و با به خوی نه ستینی کچه که چیان به ربار داوه.

دوهم: نالی له بنه رته دا ژنی نه هی ناوه تا کو سه ره نه جامی عیشقی هه بیبه مان لی بیته گرت. ئه وانه ی ده لین نالی ژنی هی ناوه و له گه لی بوه تا کۆتایی ژیا نی قسه یی کی ره شوکی بی بنج ده که ن که له گه ل مه نتیقا ریک ناکه ویت. جاری با له وه بگه رین که لیان به رسین کوا ئه و ئی سپاته ی ئیقنا عمان ده کا به وه ی خوی نه ستینی هه بیبه دوا ی مه رگی باوکی رازی بوون پی بدن، ئه وه شیان لی ناکه ی نه زه حمه تیکی سه ربار که بلین نالی به و هه موو غه زه له سه ریحه و ناوه ی نانی هه بیبه به جاری ری گه یشتنی به هه بیبه ی له رووی خۆی کویر کردۆته وه. ئه مانه واز لی دینین و به ره نگاری ئه م تا که پرسیا ره یان ده که ی ن: ئایا ئیوه له وه فکریوون که ئه گه ر نالی هه بیبه ی له گه ل خۆی بر دبئی بۆ سه فه ری هه ج، ده بی له ویشه وه بر دبیتی بۆ شام و بۆ ئه سه ته مبول و سه ره له نوئ هی نا بیته وه بۆ مه که که له و هه موو ها تو چۆیه شدا مرۆ ئیکی بی پاره ی بی حالوبار و بی یار مه تیده ر بوه، به شیکی سه فه ره در یژه که شی ده که ویتته ته مه نی پیری؟ له مه ش پتر پرسیا ره له ده ستی: نالی که چوو ه بۆ هه ج خۆی نه یه دزانی له و

سەفەرە ناگەرپیتەووە تاكو مەجبور بێ ژنی لەگەڵ خۆیدا ببات، لە حالئێكدا دەزانین لە هەزارى یەكێكى پیاوی دەوڵەمەندیش ژنیان بۆ حەج نابەن. سەیری وەزعی نالی بکەن بە چاویكى واقع بین دەزانن و تێدەگەن ئەگەر نالی قەفەسى تووتیكى لى بووبایە بار گرانی پى نەدەکرا ئەو هەموو هاوچۆیە بکا، بگرە لە یەكەم چارهووە نەى دەتوانی لە سلیمانی بەدەرکەوێ. هەموو ئەو کوردانەى که لە کوردستانی عێراقەووە بەرەو دەرەوێ ولات رۆیشتوون بى ژن و مال بوون مەگەر ئەوانەى حال و وەزعی تیریان هەبووبیت. لێردا دەتوانین، بە تايهتیی، بەراوردی حالى نالی بکەین لەگەڵ هی حاجی قادر که ئەویش بە پەنبەنى بۆی دەرچوو. تايهتەکەش لەوهدایە هەردووکیان شیعەرەکانیان بە ئەولاد داناووە. حاجی دەلی «لە سایهی شیعەرەکان بابی کورنام». نالیش لە چەند جیگەیهکدا ئەم دلدانەووی خۆی کردووە:

شیعەرەکانم که جگەر گۆشی منن، دەرپەدەرن
دلی نالی چ رەقە قەت غەمی فرزندى نیه
لە جگەرگۆشەیی شیعەرم مەدە مەعنایى خراپ...

سەرانسەرى دیوانەکەى بە وردی تەماشای بکە چ هیمایهکیش نادۆزیتەووە ببیتە دەلیلى هەبوونی مالوحوالیكى نالی، تەنانەت حاجی مەلا عەبدوللاش که باسى نالی کردووە شتى وای لى گێراووەتەووە که لەگەڵ مروۆفی بى ژن و مندالدا بگونجیت.

نووسینەکەى «ئا. خۆدزکو» گەلیک جار ناوی هات و سوودی لى وەرگیرا. مایهووە سوودیكى تریش بخەینە بەر رۆشنایی لى دوانهووە. لەو قسانەى که لە ئەحمەدخانى دەگێرتەووە باسى ئەوێ تێدایە که نالی کتیبى لەسەر زمانى کوردی دانا. ئەم خەبەرە خۆی لە خۆیدا جیی باوهر پى کردنە ئەگەر هیچ بەلگەش لە لاوهر پەیدا نەبیت بۆ سەلماندنى. خۆشەختانە، خەبەرێک هەیه هەم نوێ و هەم دەشى ببیتە پالپشتى قسەکەى ئەحمەدخان.

خوالیخوش بووی مەلا محەمەدى مەلا ئیبراهیم «دلاوهر» دەبگێرایهووە کهوا لە نیوان فەقییان سیپارەییكى قەواعید بە هەلبەستى کوردی لە نالییهووە نەقل دەکرا هەموو مەبەسى «حروف» ی کتیبى «شەرە موعنى» تیدا بوو. «دلاوهر» بۆ خۆی تاکە یەک بەیتی ئەو سیپارەیهى لە بیر ماوو که میسالى «البر الکر بستین درهما» ی هیناوەتە سەر هەلبەستى کوردی، ئەمەش بەیتەکەیه:

گۆشتى قەلەو حَقَّة بە چوارده پارە
وہقتى گوتت حَقَّة ضەمیر دیارە

لە میسالىکەى عەرەبیدا ضەمیریک قرتاوە که دەبوو بگوترى «... الکر منە»، دیارە لە بەیتەکەى نالیش بە پى روون کردنەووی مەصرەى دوهم دەبوو بگوترى «... حقەى بە چوارده پارە» که لەویشدا ضەمیریک قرتاوە.

وا پى دەجى ئەم سیپارەیه لە ناودا نەمايیت، وهیاخود ئەگەر مايیت لە پەناو پەسیوى قوربنا تاریکەکانى مزگەوت و مەدرەساندا لە ژیر تۆزدا خنکايیت. بەراستى حەیفە ئەسەرى وەها نایاب لەبەر

که مته رخه می و دیا بی ههستی تی بجیت. به لکو له لاییکه وه دهنگوباسیکی و دیا شوین و ریگایه کی به سه ر بکریته وه. به هه مه حال ئەم سه رگوزشته په روشی نالی به زمانی کوردییه وه نیشان ددهات، ویرای پایه ی له زمان و ئەدهدا، تا رادهیه کیش وهرامی ئەو که سانه ددهاته وه که نالی به که مته رخه م داده نین له ئاست کوردایه تی چونکه به م خه به ره دهرده که ویت نالی یه کیک بوه له ناو چند که سیک که وا رهنگه به په نهجی یه ک دهست بژمی درین، له وانیه ی خویان به زمانی کوردییه وه خه ریک کردبی له دهره وه ی جغزی شیعی عاتفی. بزر بوونی سیپاره که ئەوهش له قه ناعهت نیزیکتر ده خاته وه که وا به شیکی هه لبه سته کانی عاتفی فۆتابن به دووریشی نازانم نالی زۆروکه م له و سیپاره یه دا چاویکی بریپیتته مه عرووفی نۆده می له ودا که پیشتر فهره هنگۆکی ئەحمه دییه ی به کوردی دانا بوو.

مه رحووم «دلاوهر» ئەوهشی له باسی نالی ده گنرپایه وه که کاتیک هاتۆته کوئی بۆ خویندن ویستوه تی له مزگه وتی «بایزاغا» دامه زری، به لام مه لای ئەوساکه ی مزگه وته که له بهر شوهرتی شاعیرییه تی نالی له وه ترساوه مه لایه تیه که شی وها به هیز بیت و له کاتی دهرس گوته وه دا زۆری ماندوو بکات نیتر به به هانه ی نه بوونی جیگه دای نه کرده. له وه به لاوه نازانم ئایا چۆته مزگه وتیکی تر ویا هه ر به جارن له کوئی دهرچووه.

به ر له وه خوینهر له پیشه کیه که وه بۆ ناوهرۆکی کتیه که بروات، به شکلی پیش دهستی، یه ک دوو تیینی ده هینمه پیش نیگای: له باره ی خیرایی کردنی نالی له حه ج رایه کم دهربریوه، ئەوه ی راستی بی، له سه ر بنیچه ی سالی ۱۸۳۰ هه لستاوه که به پیی قسه ی نووسه ری له من به پیشه وه تر حه ج که له و ساله دا بوه هه رچه ند له کاتی دهربرینی ئەو رایه دا باسی ساله که ی ۱۸۳۰ نه شکراره. له م پیشه کیه دا، به توژینه وه و ساغ کردنه وه، گه یشتم به و ئەنجامه که سه فه ره که ی حه جی پاش سالی ۱۲۵۴ (۱۸۳۸، ۱۸۳۹) رووی داوه، پتریش بۆ ئەوه چووم که نابن له سالی ک زیاتر پیش به سه رچوونی حاکمایه تی بابان له ۱۲۶۱ سه فه ره که ی حه جی کردبی. ئەم لیكدانه وه یه م به لای که مه وه حه ج که ۱۲ سالان به م لاوه ی ۱۸۳۰ دینی. به و پییه خیرایی کردنی نالی له حه ج ده بی بدریته به ر ده لاله تی ته مه نی ۴۵ سالی نه ک ۳۳ سالی.

له شوینیکی تردا گوتمه مه شره بی نالی له ته سه وه فا قادری بووه نه ک نه قشبه ندیی. له ئاست ئەم بیرو رایه دا ده بی فه رامۆش نه که ی نالی له ته کیه ی مه ولانا خالید خویندوویه تی که ده زانین مه لانا سه رۆکی ته ریه تی نه قشبه ندیی بووه له سه رده می خویدا. له مه وه ده شی بیر بۆ ئەوه بروا که وا نالی نه قشبه ندیی بووبن نه ک قادری. به لام به ر له وه ی رایه که ی من هه لوه شیته وه، ده بی ئەوه بزانی که خویندنی نالی له ته که یه ی مه ولانا دوا ی دهرچوونی مه ولانا بوه له سلیمانی. که واته لیكدانه وه که و بریاری قادری بوون و نه قشبه ندیی بوونی نالی به هۆی زانیی مه شره بی ئەو مامۆستایانه وه ساغ ده کریته وه که نالی دهرسی خویندوه له لایان.

خوینهری به ریز ده بیی سه ره له به ری نووسینه که په له ی لئ کراوه. به عاده ت توژینه وه له ئەده ب و ژیا نی شاعیریکی وه ک نالی کاری چند سال خه ریک بوون و که رسته کو کردنه وه و پرسین و لیكدانه وه و به یه کترگرتن و به راوردکردن و ئەوان ته رزه چالاکیانه یه، له حالیکدا ئەم نووسینه له سه ره تا وه زه نه ی عه فویی «نالیدۆستی» بوه له ویژدانی خاوه نه که یه وه. به لام له گه ل ئەمه شدا زه نه ی ویژدان له پاشخانیکی به رین و قووله وه ته ره شقۆی کردوو و به سه ر دیوانی شیعر و میژووی به رده ستدا خۆی بلاو کردۆته وه.

لەم ڕۆههوه عەیبی پەلەکردنەکه ئەو عەیبە ڕووت و قووتە نیە که لە کاری سەرپێیدا بەدەر دەکەوێت. پەلە کردن شتیکیە و سەرپێی (ارتجال) یش شتیکی ترە. هەموو جارانی ش مرۆف ئەو کات و دەرفەتە ی چەند ساڵە شک نابات کاری ئەمرۆکە ی بۆ بخاتە سالتیکی تر، لەو حالۆبارە ی منیشی تێدام، که وا پەیتا پەیتا بە پێی بەرپرسیاریکی ڕووی تێ کردووم، بەرەنگاری واجبی یەک لەسەر یەک دەبم هەر بە جاری ماووم نابێ خۆتەر خان کردووی تاکە یەک ئەرک بکەم بۆ چەند سالتیک، بگرە یەک دوو مانگی ش. لەگەڵ ئەم تێبینیانە شدا ئەو راستییە هەر باقییە که بەرەم، بەری عەفویەت بێ یا کورک بوونی چەند سالان بێ، نرخێ زاتی خۆی دەدریتێ نەک ئەو کاتە ی خاوەنەکە ی پێوہی خەریک بوو، چی هەیشە وا لە پیش چاوی خۆینەر و ڕۆشنبیرانی کوردایە نە زەرپەییکی لێ شار دوونەوہ و نە پێی دەرخیستی هیچ راستیی و نەینییکی لەبەر هەنگاوی کە سدا کوێر کردۆتەوہ، تەنانەت ئاشکرایەکە ی لە رادەینکدا یە هەر دەلێ شتیکیە لەو شتانە ی بەر مەفھوومی ئەم دێرە شیعری نالی دەکەون:

ئەعمالمان لەگەڵ هەموو ئەوزاعی حالمان
مەخشووش و جەمع و حازرە گەر خێر ئەگەر شەرە

لە کۆتایی ئەم پێشەکییدا، پەیرەوی شاکاریکی نالی دەکەم که لە ئاکامی مەھارەتی بێسنووردا سەر و بنی بەیتە که گەشتۆتەوہ یەکتەر بە جۆریک ئەو کۆتایی هینانە ی که لە ڕوالتدا داخواری بەیتەکیە، دەبیتە دەستپێکردنەوہ و تێھەلچوونەوہییکی سەرلەنوێ و بێبڕانەوہ، وەک کارەکە ی من لەم نووسینەدا، که ئەگەر غەدری لێ نەکەم دەبێ بیکەم بە یەکەم پێپلیکی پەژدەییکی لیکۆلینەوہ لە ئەدەب و شیعەر و بەسەرھاتی نالی، ئەگەر لەویان سەرکەوتم هەنگاوم بگاتە هی دواتر و دواتر... لەگەڵ منیشدا خۆینەرانی ئەدەبی کوردیی و نالیدۆستان:

نیشانە ی پوختەگی بێدەنگییە نالی ئەگەر پوختە ی
بە حوججەت / «حجة» / طە ی بکە نامە بە حیددەت پە ی بکە خامە

«بە حجة نامە طە ی کردن» هەر وەک لە زاھیردا بە توندی پێچانەوہی نامە رادەگە یەنی، لە راستیدا ئەوہی مەبەستە که وا نامەکەت وەھا بگە یەنە سەر که بێتە «حجة» و بەلگە بە ھۆی تەواویی و بێ عەیبییەوہ.

«بە حیددەت پە ی کردنی خامە» ئەویش لە زاھیردا بە ھەژمەت شکاندنی قەلەمەکە ی رادەگە یەنی، بەلام واتاکە ی راست و دروستی ھەلبەست پێچەوانە ی ئەمە یە، چونکە لە پێی تەوریەوہ دە یەوێ بلی قەلەمەکەت بۆ تێژکردنەوہ دەدە تاکو باشتر بنووسیت:

«بە حیددەت پە ی بکە خامە-بە تیزی بېرە قەلەمەکەت»، نامە طە ی کردنەکە و خامە پە ی کردنەکە ش ھەردووکیان خامۆشن، دەنگیان لەبەرەوہ نای، بەلام بە بڕشتن کہ ئەمە ئەو پەری پوختە بوون و پێگە ییشتنە.

چ دەرسێکی بەنرخە ئەم پەندە ی «بەخشینی بێ دەنگ»!!

تیبینی:

خوینەر بم بهخشی له وهدا و ابووه یهک بهیت به دوو شکل نووسراوه که هه ریه که بیان له ده سنووسینگه وه هاتوه و هیچیشیان تا ئیستا ساغ نه کراوه ته وه.
ئومید ده که م ئه م پیویسته ی ساغ کردنه وه ی شیعره کانی نالی له دواڕۆژیکی مهیله و نیژیکدا له لایهن کۆری زانیاری کورده وه ئه نجام بدریت.

بەشى يەكەم

ئەركىكى پۈ تام و شامى سەر شانى لىژنەى ئەدەب لە كۆرى زانىارى كورد لىكۆلېنەو و تۆزىنەو وەى
دىوانى «نالى» يە. پۈگىرامى لىژنە لەم مەيدانەدا، وەك لىنى چاودەروان دەكرىت، ئەو يە دوا بە دواى
بژاركردن و ساغ كوردنەو وەى دىوانى حاجى قادر، كات و چالاكى خۇى تەرخان بكا بۇ راست كوردنەو و
شى كوردنەو وەى شىعەرەكانى نالى لە گۆيرەى دەسەلات و تى بركردنى ھۆش. ديارە بە دەم ئەم كارەو،
لىژنە چى دەستى كەوئى لە شىعەرى بلانەكراوى نالى ئەوئىش دەخاتەو سەر خەرمانى دىوانەكەى.
لەنىوانى ئەندامانى كاراى كۆردا ئەم فەرمانە پووى لە مامۇستا ھەژار و لە من كرد كە ھەردوومان
ئەندامىشەن لە لىژنەى ئەدەب. بەم بۆنەو ھەلكەوت و پىكەوت لە جارار پتر خۇ بە دەستمانەو دەدا بۇ
تەركردنەو وەى دەماغ و زاخاودانى مېشك و پەواندەو وەى كەسەر لە پى خەرىك بوون و يەكتر خەرىك
كردن بە دۆزىنەو و ھەلھىنانى گەوھەرە شراوھكان و مەتەلاو يەكان و ئەفسووناو يەكانى تاك تاكە بەيت
و دوو بەيتى ئەم غەزەلە و ئەو قەسىدەيەى كەوا دەماودەم لە نىوان شىعەردۆستاندا ناوبانگى شراوھى و
نەزانراو ييان گەيشتوتە رادەى «يقين» و سەلماندن. وا دەبى كە بەختى لەبار يارمەتيمان دەدا و بەسەر
يەككە لەو گەوھەرەندا دەكەوين و پوالەتتىكى واتا نەپنىكەى لە زېھنماندا دەترىسكىتەو، سەمىلە
خنكەى شادمانى دەمانگە شىننىتەو، ھەر دەلئى شىرى مووسامان دۆزىو تەو و خۇشمان لەو دەدا لەسەر
ھەق دەزانين چونكە باوەرمان ھەيە بەو كە «نالى» شاھكارى ئەوتوى بە ميرات بۇ گەنجىنەى ئەدەبى
كوردىي بەجئى ھىشتوو ھاوتاي نرخدارترين گەوھەرى ئەدەبى رۆژھەلانە كە پىسپۆر و دوپناسان
بژاردەى بگەن، ئەگەر نەلئىم ژووروى ھەموانە.

بەم جۆرە، پىشەدەستى دەكەين لەو كاتە چاودەروان كراو وەى خەرىك بوونى «رەسمى» مان بە دىوانى
نالىيەو و ھەر لە ئىستاو گەلالەى كەشكۆلئىكى دەرويشانە دەست تى وەردەدەين بەلكو ناواناو نازووقە
و تووشەيىكى دوارۆژى تى بگەوئىت. لىرەدا نمونەيىكى بەرھەمى پىشەدەستى كردن دەخەمە پوو.

لەم چەند رۆژانەى پيش دەست پيكرندم بەم نووسينه، لە دواى ساڵەهاى حيرهتەوه، بۆره ماناييكم بۆ ليك درايەوه لەم بەيتەى سەرەتاى قەسیدەييكي:

دل دەلى سەيرى چەمەن خۆشه جەوابى نادەم
مودەتيكە لە قەفەسدایە عەزابى نادەم

بەيتەكە لە خۆوه هاوار دەكا تەلەى ناووتەوه بۆ تيكرای ئەديب و شيعردۆستان. بەراستى ئەم بەيتە يەكێكە لەوانەى نالى، خۆى، لەچەند جيگايەكدا سرنجى خەلقى راكيشاوه بۆ وردى و قوولييان تاكوو جاريكيان پاتەوپات پيمان دەلى:

نالى بە داوه شەعرى دەقىقى خەيالى شيعر
بۆ ئەو كەسەى كە شاعيره سەد داوى نايەوه

هەتا بشليى راستى فەرموه: دل كە بەينيك بى لە قەفەسدا بى و ئارەزوى سەيرى چەمەن بكا، چۆن ديتە باوهرهوه كە عەزاب نەدانى بە جەواب نەدانەوى دەبى؟ وا چاوهنۆر دەكرى بيگوتبا چيتر دريژه بە عەزابى نادەم و بە قەسەى دەكەم و لە قەفەس دەرى دىنم بۆ سەيرى چەمەن.
روالەتى شيعرەكە يەكجار «صريح»ە لەودا كە «تناقض»يكي بى فيلى تيداىە، نيوى يەكەمى بە زاھير چ خزمایەتيكى نيه لەگەل هى دوهميدا مەگەر دژايەتى و نەگونجان و لەيەكتر تۆران بى.
نارەحەتى مرؤف بە دەست ئەم هەموو ريك نەكەوتنەى «صدر و عجز»ى بەيتەكە واى لى دەكا لە لاوه واتاى بۆ بخوازيتەوه و خۆى نەختيک پى دابىن كا. لەم روهوه بە دلى خۆمدا هاتوو و لە خەلقى تريشم بيستوه ئاخۆ دەبى مەبەستى نالى ئەوه نەبى كەوا دلەكەى بە ژيانى ناو قەفەس راھاتوه و فيرى وەزعى بەنديخانە بوە. ئيتىر بردنى بۆ سەيرى چەمەن دەبیتە هۆى عەزاب بۆى چونكى هەر دەبى لە چەمەنەوه بگەریتەوه بۆ ناو قەفەسەكە ئەوساش هەستى بە عەزاب پتر دەبى. ئەمەم بە دلدا هات، بەلام خۆم بە خۆم دەگوت نالى ئەو شاعيره نيه سوأل و سەدەقى واتا بكا لە من و غەيرى من لە لاوه بۆى بخوازيتەوه. ئەو لەوپەرى بەخونازين و دەسەلاتى شاعيرييهوه «تناقض»يكي واى داناوه لە ناو بەيتەكەدا كە لە چاوى نووستووش بچەقى، دەبى لە ناو وشە و تيکەهەلكيشانى بەيتەكە خويدا چارى ئەو «تناقض»ە و هۆى رەواندەوى هەبى، هەر لەمەشدا زیدە دەسەلات پەيدا دەبى، ئەو دەسەلاتە كە مالى حەلالى بى دەمەتەقەى «نالى»يە.

لە نكاو تارمايى واتاييكم بۆ كەوتە ناو ليلايى پشت پەردەييكي تەنكەوه. لە كورديدا رستەى «جەوابى نادەم» دوو مەبەست رادەگەيەنى، يەكەمیان وەرام نەدانەوهيه، دوهمیان لەووه ديت كە «جەوابى دا» بە واتاى «قەسەى رەت كردهوه، لى نەسەلماند» دەگوتريت، لەم بەيتەشدا «جەوابى نادەم» زياتر بۆ واتاى دوهم «قەسەى رەت ناكەمەوه» دەروات چونكە كە مەبەستى «صريح» وەرام نەدانەوه بى دەگوتري «جەوابى نادەمەوه - نەك نادەم». كەواتە رستەى «جەوابى نادەم» ليرەدا دەبیتە «رەتى ناكەمەوه». بەم جۆره نيوه بەيتەكەى يەكەم لە رووى واتاوه واى لى بەسەر ديت: دل دەلى سەيرى چەمەن خۆشه، رەتى ناكەمەوه و

لئی دەسەلینم. بەمەدا ھەندیک رینگەى سەخت دەبرین لەو ھەلدیر و بەردەلانە زێھنیە کەوا نالی لە خەيالاتی شیعەر ناسیماندا ھەلى ناوہ.

واتای نیوہ دیری دوہمی بەیتە کە ئەگەر وەک روالەتى خۆیشی بمینتەوہ و ھیچ شیوہى ونى لى بەدیار نەخەین و چ سەرپۆشى تازەى لەسەر ھەلنەدەینەوہ دەشى بییتە تەواوکەرى نیوہى دوہم: مودەتیکە لە قەفەسدایە عەزابى نادەم بە رەت کردنەوہى داخواریەکەى و نەبردنى بۆ سەیرى چەمەن. بەلام نیوہ بەیتە کە لەو جەزە تەسکەدا ناوہستى، واتای نھینى ئەوتوى تىدایە مەودای بەرفرەوانترى پى بوى. نالی خۆى بەوہندە ریککەوتنە سادەبە لە میانى نیوہى یەکەم و دوہمی بەیتە کە رازى نابى. نالی کە ھات و ئەم «تناقض» ە زلەى خستە روالەتى واتای نیوہى یەکەمى بەیتە کەوہ، ھەر نەبى بۆ خاترى پیکھینانى «توازن» و پارگرتنى لەنگەر، دەبى تەلەییکی زلیشى لە نیوہى دوہمی بەیتە کە نایتەوہ. من تەلەییکم دۆزیوہ ئەگەر دوو سى تەلەى تىدا نەبى. کە دەشلیم «تەلە»، ئەوہى راستى بى، بە دۆزینەوہى تەلە کە بەرەو رەھایى دەروین لە سەرسورمان بەرامبەر وردەکاریى و سیحەر و دارشتنى بەیتە کە. بابزاین چۆن!

نیوہ بەیتى دوہم لەوانەبە بەم جۆرە بنووسریت وەک لیرە بە پیشەوہ نووسیم: «مودەتیکە لە قەفەسدایە عەزابى نادەم» لەوانەبە بەم جۆرە بنووسریت و بخوینریتەوہ: «مودەتیکە لە قەفەس دایە عەزابى نادەم». وشەى «دایە» لیرە بە واتای «ملى نایە...» وەک ئەوہى کە بلێى «دایە بى عارى - مى نایە بى عارى». کە ئەمە وای لى بەسەر ھات رستەى «عەزابى نادەم» ئەویش خویندەوہ و واتاییکی تازە پەیدا دەکات و دەبیتە «عەزابى ناکات... عەزابى بى کات و سەعات - واتە عەزابى ھەمیشەبى». بەم جۆرە واتای نیوہ بەیتە کە بە تەواوی دەگۆریت: دلە کەم مودەتیکە لە قەفەس داویەتە عەزابى نادەم - بى کات و سەعات و دائیمی. کەواتە جى خۆبەتى لە نیوہ بەیتى یەکەمدا نالی گوتییتى «دل دەلى سەیرى چەمەن خۆشە، رەتى ناکەمەوہ و قسەى ناشکینم».

ئەم واتایە ھەر خۆى دەبیتە پیشەکى بۆ بەیتى دوہمی قەسیدەکە:

مەجلیسێكى چەمەن و بولبول و بەزمى گول و مول

بە دوو سەد مەدرەسە و دەرسى کیتابى نادەم

باوہرم ھەبە بەم واتا لیدانەوہ و دەرخستنى شیوہییکی نھینى مەبەستى نالی لە بەیتە کەدا چ سامانىکم بۆ دەسەلاتى نالی پیکنەھیناوە و لەوانەبە نەختیکم لە سامانى حەقیقەتى نالی کەم کردبیتەوہ چونەک دەشى ئەم واتا لیکدانەوہبەى من پەردەى خستبیتە سەر واتای تری لە خۆى جوانتر و لەبارتر و لە چاوى سرنجدەرى شارەدبیتەوہ لەو رۆوہ کەوا زۆر جارەن وا دەبى خریک کردنى زېھن بە شتیکەوہ رى شتى تری لى دادەخات.

بە خەيال گۆیم لى ھەندى خوینەرانى ئەم نووسینە دەلین ئایا واتای وەک ئەمەى تازە لە خویندەوہى بووینەوہ ھیندە پىداھەلگوتنە دینى؟ چ فەرقیکی دەکرد ئەگەر نالی «تناقض» ەکەى نەخستبا ناو شیعەرکەوہ و پىووستیش نەبا بە ھوى وشەسازیبەوہ بى رەوینیتەوہ؟ گۆیا زېھن خافلاندى بە واتای وەھا سەرپۆشکراو چ سوویدیکی مادى و نامدیمان پى دەگەبەنى، چ مایەبىک لە سامانى رۆشنبیرىمان زیاد

دهكا؟ ئەم واتاي وا تهجریدی چ دادیکی گه له كه مان دهدا؟ چ دهر دیکمان به شیعیری وهها تیمار دهکری؟ چی؟ کوا؟ کام؟ کهی؟ کوئی؟ بو؟ و ههرچی پرسهک (علامه استفهام) ههیه خو دهخهه بیری خوینه رانه وه و به دوا واتای ئەم بهیتهدا دین و دهبنه نار هزنامهندی له و له منیش.

من بق رت کردنه وهی ئەم ئیعتیرازانه هانا نابه مه بهر شیعیری شاعیره تازه کانمان تا نمونهی نامه فهووم له وان بینمه وه و بیکه م به عهیبپوشی ورده کاری و «تجرید» له شیعیری نالیدا چونکه بق خۆم چ ئیعتیرازم نیه دژی ئەو شیعیره نه ویاوانه هه رچه ند گه لیک له شیعیری نالی نامه فهومترن و هی وایان تیدایه هینده هیمایی و دهر وونی و «تجرید» بین له وانن به لای خاوه نه کانیشیانه وه واتاییکی یه کجاره کی «نهائی» یان نه بی و به پیتی گۆرانی باری نه فسی و زیهنی و دهر و بهری خۆیانه وه «تصور» یان بق واتای ئەو تاک تاکانه بگۆریت. من که ئەم نمونه نامه فهوومانه ناکه م به رته که ره وهی ئیعتیرازان له وهدا رووم هه ر له تیکراییکی ئەو نارازیانه نیه، به لکو گه رده نی خاوه ن نمونه کانیش ئازاد ده که م و پیمان نالیم ئیوه که شیعیری تویکلاوی که س تینه گه بیشتوو بلین هه قی ره خنه تان نامینی له شیعیری خه لقی تر. من له باریکدا نیم باوه ری خۆم وهیا شیعیری نالی به زه عیف بزانه تاکوو به سه ر به لگه و پردی زه عیفدا له رووباری ره خنان بپه رمه وه. نه شیعیری نالی و نه فکره که ی خۆم ئەوه نین داروه کازی خۆ پی دهر یازکردن له نمونه ی شیعیری تازه داهاتووی کورد و غهیری کورد بخوازمه وه به شه فاعه تکاریا ن. ههرچی شاعیری ره مزی تویکلاوی کورد و غهیری کورد ههیه لیم به دهنگ بین و بلین:

ئیلتیقای پۆلا و ئاسن هه ر نيزاعه و گیر و دار
جه معی «ماء و نار» و مرده و زینده و «مرخ و عفار»

تهقه له سه رمانه وه دینی و به زیاده وه ماندوو مان دهکا، من نایه م بابه تی ئەوتو له شیعیری ئەو شاعیرانه خۆیان بینمه وه که وا تهقه له سه ری هه موو دنیا بینی و له وانه بیت چهند جار ان چاوی تینه گه بیشتن به خۆشیان بترو کینی و بهر له وه بق رونا کایی واتای بچن، رهنگ بی هه ر بۆشی نه چن. من ئەو نمونه نانه به عه یبدار نازانه تاکو عه بییکی رواله تی شیعیری نالی وهیا که له به ریکی باوه ری خۆمیان پی داپۆشم. سه ختی واتا و ناوه رۆک له ههرچی به ره می ئاده مزاددا ههیه به دی دهکری به مه رجیک له و به ره مانه بی خو پیوه خه ریک کردن و تیوه رمان و لیکۆلینه وه بینی.

هه رچه ند مه یلی خۆم له شیعیردا پتر بق «سهل ممتنع - ئاسانی سه رکهش» ده چی تا جو ریکی تر، له گه ل ئەمه شدا شیعیری سه رکهش و سهخت که له قوولایی دهر وون و ناخی هونه ر و نازکی هه ست و تۆفانی ده سه لاته وه هاتبی به قه در «ئاسانی سه رکهش» و له ویش پتر ده مه ژینی و دل م ده کۆلینی. گه لیک جار ان وا ده بی به رامبه ر پارچه بیک هه لبه ست وایا په یکه ریک ته زوو و کهف و کولی توانه وه له ناو «گه وره یی غه یب... نه زانراو... مطلق... جوانی بی سنوور... تاریکستانی نه ست... فره وانیی سروشت» له سه رچاوه نه نینه کانی دهر وونمه وه هه لده چی بی ئەوه له گه فوگۆی پارچه کان بگه م وهیا بتوانم په نجه بق مه به ستیان دریز که م ئەو تیگه بیشتنه که ر و لاله نه بی که وا زور به لیلی و ته ماوی له بریقه ی «عبقریه» تی پارچه کانه وه پراوپر دهر ژیته شکه فتی مه وه وومی متمانی و قه ناعه ت له نه فسدا. به ده ست من نیه و خه تای تۆش نیه، ئاره زوی شتی ئاسان و هه ز کردن له ساکاری و سادهدی

خووی مندا له، پیشه‌ی هه‌رزه‌کاره. ته‌نانه‌ت له جیهانی مندا لانیشتدا گه‌پی ته‌مه‌نی ه سالی به لای ته‌مه‌نی ۱۵ سالییه‌وه پروپوچ دهرده‌چی... تازه ئاشنای دامه هه‌ر ئۆینی «یه‌ک به دوو» ده‌زانی... گه‌نجی تازه خوینده‌وار چیرۆکی چه‌ته و بۆکس وه‌شاندن و جینس ده‌په‌رستی... سواری نابه‌له‌د هه‌ر له سه‌ره‌و هه‌ورازان ولاغه‌که‌ی تاو ده‌دات، له شتیوانیش لینی داده‌به‌زی... ئەم کارانه هه‌موویان پله‌ی هه‌لکشوتر و سه‌ختریان هه‌یه، سووچی ئەوان نیه ناشاره‌زا تییان ناگا و که‌م ده‌سه‌لات پییان ناویرئ. شیعریش وه‌ک ئەوانه و له‌وانیش زیاتر ئەمپه‌ر و ئەوپه‌ری ئاسان و سه‌ختی له یه‌کتر دووری هه‌ن.

شاعیر له دوو رووی گرنه‌وه دهره‌تی خو پروونکردنه‌وه‌ی له نووسه‌ری په‌خشان که‌متره:
یه‌که‌میان له‌وه‌دا که شاعیر ته‌رجومانی جۆشی عاتیفه‌یه نه‌ک لیکدانه‌وه‌ی هۆش. دهره‌وون که کولا بلق و قولپی بورکانی هینده وه‌ی دهره‌په‌رینی و تیشکی هینده خیرا به ئاسۆیدا تیده‌په‌رئ، ئەگه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی زیهنیکی وه‌ک جادووی نه‌بی و ده‌سه‌لاتیکی ئەفسووناوی له خۆیدا شک نه‌با ناتوانی وینه‌ی کرۆکیشیان بشکینی چ جایی بیانکا به تابلوی پر له هونه‌ر.

دووهمیان له‌وه‌را که شاعیر ئەو مه‌ودایه‌ی درێژه پیدانی گوته‌ی له پیندا نیه که نووسه‌ری په‌خشان هه‌یه‌تی. شیوازی عه‌رووی بی یا هی ره‌ها «مرسل» ی تازه داها‌توو بی، رسته‌ی شاعیر نابئ ئەوه‌نده درێژ بێته‌وه په‌راویزی «تفعیل» هکانی ببه‌زینی.

له‌م دوو تایه‌تییه «بنجی» یه‌دا که خه‌تی جوداوازی ده‌کیشن له میانی شیعر و په‌خشاندا، شیعر جۆریک به‌ندیخانه هه‌ل ده‌نی به‌ ده‌وری خامه‌ی شاعیردا که‌وا به زه‌حمه‌ت جیی خووی و خه‌یالات و ته‌قینه‌وه و وتووێژه‌کانی تیندا ده‌بێته‌وه. هه‌رچه‌ند بتوانی ئەندازه به‌کاربێنی له ریزکردن و ریکخستنی هه‌ست و بیر خوی له‌م به‌ندیخانه‌یه‌دا دیسانه‌وه ته‌نگ به‌ خامه‌ی هه‌لچنراوه و ته‌نگه‌تاو کراوه. ده‌بی له‌م سه‌غله‌تییه‌دا لپی سه‌له‌نن و شه‌ییکی ئەو به‌ هه‌موو واتای «صریح و حقیقی و مجازی و تضمینی» یه‌وه له‌ ناو شیعردا په‌یام به‌خش ده‌بی، ئیشاره‌ییکی ئەو بایی گوته‌ی پاته‌وپاتی من و تو له ناو دل و ده‌روونی گوئیگردا ده‌نگ بداته‌وه. که حال وا بی دیاره لی حالی بوونی شیعر زه‌حمه‌تتره له په‌خشان با جارئ شاعیر هیچ خو نیشاندا‌نیشی نه‌کردبی که خو نیشاندا‌نه‌که‌ی به‌ زیاده‌وه واتای هه‌له‌به‌سته‌که‌ی زه‌حمه‌ت کردبی.

سه‌ره‌رای مه‌ودا کورتی که کاری شیعر وه‌زه‌حمه‌ت ده‌یه‌خی، پنیوستی بوونی مۆسیقا و تاو و ته‌ئسیری وشه و شیوازی هۆندنه‌وه له شیعردا ئەویش سه‌ر له نوئی فه‌رمانی شاعیر سه‌ختتر و ئەرکی گرانتر ده‌که‌ن. شیعر بی مۆسیقا و که‌م ته‌ئسیر نرخی هونه‌ری نابئ ئەگه‌ر له رووی خه‌یاله‌وه په‌روازی بۆ ئاسمانیش بچی. بۆ ئەم مه‌به‌سته شاعیر ده‌بی وشه‌ی مناسبی جیگه و هاوئا‌هه‌نگ له‌گه‌ل وشه دراوسێکانی ده‌ست بژیر بکا له فه‌ره‌نگی زماندا. وا هه‌یه وشه‌ی مۆسیقاییه‌ی ده‌دۆزیته‌وه به‌لام بۆ «تفعیل» هکانی ده‌ست نادا.

له نمونه‌ی چاوه‌دیژی کردنی مۆسیقای وشه به‌ییتیکی نالی دینمه‌وه مه‌به‌ستمان بۆ روون بکاته‌وه:

جامی تاقی مه‌یکه‌ده میشکاتی «قندیل» ی دلّه
شیشه پر قه‌رقه‌ف له ره‌رقه‌ف شاهی عالی ره‌رقه‌ف

لەم بەیتەدا کارمان بە وشەى «قندیل» دەو هەیه. بەیتەکه ئیشارەى بۆ ئایەتیکى قورئان: «مثل نوره
کمشکاة فیها مصباح». دەبینى له ئایەتەکهدا قورئان وشەى «مصباح» ی بەکار هێناوه، که چى نالى
وشەى «قندیل» ی له جى داناو. بۆ دۆزینەوهدى مۇسقىفا دۆستى نالى له هەلبژاردنى وشەدا، بینه وشەى
«قندیل» له بەیتەکهدا بگۆرە بە «مصباح» و بیکه:

جامى تاقى مەیکەدە میشکاتى «مصباح» ی دلە

تەماشای، بە دوا یەکدى داهاتنى دوو وشەى درىژى یەک کیشى وەک دوو وشەى «کمشکاة و مصباح»
چەند ناقولاً دەردەچى و مۇسقىفا بەیتەکه دەمرینى؟ وشەى «قندیل» که هاته جینگەى «مصباح»
سەرەوژوور چوونەوهدى «کمشکاة» ی شکاندووه بۆ خوارەوه و نەفەس سواریى خوینەرى کردە پشوو
حەسانەوه بەوهدا بزوينى «ا» ی وشەى «مصباح» که بزوينى سەرەوژوورى ستوونیه، کردى بە بزوينى
«ی» ی وشەى «قندیل» که سەرەوژووریکى ستوونیه. وشەى «قندیل» جگە لەوهدى «ا» ی وشەى «مصباح» ی
گۆرى بە «ی»، سەرەتاکەشى له سەرەتای «کمشکاة» دوور کهوتۆتەوه، لەوهدا جاریکى تریش له عەبدایەتى
«کمشکاة» رزگار بوو:

مشکاتى مصباحى دلە

مشکاتى قندیلی دلە

لەم تێبینیانەوه بۆ هیندى دەچم که وا مەودای تەعبیر و دەرفەتى خۆ ئاشکرا کردن بۆ شاعیریک
گەلیک تەسکتر و تەنگترە تا نووسەرى پەخشان.
هەموو ئەو تێبینیانە بەلاوه بنى: شاعیر نابى قسەى عادەتى بکا و خواردەمەنى بازار و لۆقنتەى
گوفتار کاویژ بکاتەوه. له شاعیر چاوەروان دەکرى تەجروبهییکى خۆى بخاتە ناو چارچێوهى
هەلبەستیهوه. مەرج نیه تەجروبهکه رووى دابى، با زادەى «تجريد» ی تەجروبه کۆنەکانى بى که ئەوسا
بەوهدە هینانى سەختتریش دەبى. له هەموو حالاندا فکرى رەسەنى بى پیشینه «سابقه» که له قوولایى
دەروونى هەستیارەوه هەلقولت و بەسەر زمان و خامەى هونەرکاردا هەلبژێ هیندە کىوبى و بیگانە دیتە
بەر گوپی گوینگرەوه لەوانەیه وەک گوتهى زمانیکى غەریب خۆ بنوینى و لى تینگەیشتنى گەلیک بەولای
زەحمەتەوه بى. ئەم قسەیه دەمانگەیهنى بە «ناوهرۆک» و حیکایەتە پر تەقه و رەقەکهى.
نەختیک بە درىژى لەم مەوزوعەوه دواوم و لەسەریم نووسیوه، زەرورەت وای کرد جارێ بلاو
کردنەوهى بوەخرى چونکه بەر بەشى دوهمى باسە درىژەکهى «حاجى قادری کویى» کهوت. لێرەدا یەکجار
بە کورتى لى بە کۆتایى دەگەم.

سنوور کیشان بە دەورى ناوهرۆکى قەراردادەکراو و سەپاندنى بەسەر نووسەر و شاعیر و
هونەرمنەندا وشکایى بە بەرهمى بایهخدار دینى له سەرانسەرى مەیدانەکانى شیعر و نووسین و
هونەر. که رەوا بى ناوهرۆک بسەپى بەسەر خەلقدا دیارە بىر و باوهرى دەستەى دەسلالتارى کۆمەل
دەبیتە ناوهرۆک، حکومەتى هەر شوینیک خۆى دەکاتە سەرچاوهى فەلسەفه و بیروباوهر. بۆ خۆت

به‌راوردیك بكه له میانى وه‌زعی شیعر و نووسین و هونه‌ر له دوو جینگه‌ی به‌یه‌کتر نه‌چووی وه‌ک فاتیگان و چینی میلی. بینگومان له‌م گوتیه‌مدا په‌یره‌وی که‌رانى هه‌ر دوو شوینه‌کانم له خۆم تۆراندووو چونکه هیچ لایان به‌وه رازیبی نین ناوی له‌ته‌ک ناوی لایه‌که‌ی تر‌دا بیت، که رازیبی نه‌بن به‌ دراوسییه‌تی له میانى ناویان دیاره هیچ لاییکیشیان ریگه‌ نادا بیروباوه‌ر و فه‌لسه‌فه‌ی لایه‌کی تر هه‌ناسه هلبیئى.

من هه‌قم نیه به‌سه‌ر ئه‌وه‌وه ئاخۆ تو‌حه‌ز به‌ کام لایان ده‌که‌ی وه‌یا له کامیانه‌وه نیزیکتری، له‌مه‌دا هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م مه‌به‌سته به‌ میسالیکی زۆر ئاشکرا که‌وا په‌کی له‌سه‌ر پوونکرده‌وه نه‌که‌وتبى بیخه‌مه به‌رچاوت سه‌پاندنى بیروباوه‌ر چ ئه‌نجامیک ده‌به‌خشی له‌ رووی وشک بوونى سه‌رچاوه‌ جو‌ر جو‌ره‌کانى به‌ره‌مى فه‌لسه‌فى و فکرى و هونه‌رییه‌وه. له‌ ته‌جروبه‌دا ده‌شبینین، ئه‌و ناوه‌رۆکانه‌ی له‌ نیوان یه‌ک کۆمه‌لدا دۆستى به‌ هیزیان هه‌یه و هیچیان ناتوانن ئه‌وانى تر نابوود و قوماربا‌ز بکه‌ن چالاکانه‌ ده‌سته و یه‌خه‌ی یه‌کتر ده‌بن و بینه‌قاقای یه‌کتر ده‌گرن به‌ نیازی په‌کخستن و له‌ناویردن، هه‌ر کامیکى لیشیان بگریت ده‌لئى خۆم راست ده‌که‌م و پاسه‌وانى میلیه‌تم.

خوینهر له‌ عاست ئه‌م گوتیه‌مدا هه‌ر هه‌لوه‌ستیک ده‌وه‌ستى با بوه‌ستى، من له‌سه‌ر هیندئى پى داده‌گرم که‌ وا ده‌بى نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ند ئازاد بن له‌وه‌ی ده‌یکه‌ن و ده‌یلین، چ مه‌ترسیش له‌وه‌دا نیه ئه‌م ئازادییه‌ ببیته‌ هۆی لادان و دوورکه‌وتنه‌وه‌یان له‌ شه‌قامه‌ریئى به‌رژده‌وندی گشتى. سه‌یره له‌ هونه‌رمه‌ند و نووسه‌ر بترسین که‌ هیچ چه‌کی ترسینه‌ر و کوشنده‌ی به‌ ده‌سته‌وه نیه، به‌لام ترسمان نه‌بى له‌وه‌که‌سه که‌ ده‌سه‌لاتى سه‌پاندن و یاساغ کردن و تۆقاندنى به‌ ده‌سته‌وه‌یه. شاعیر و هونه‌رمه‌ند چ تیر و شیریان هه‌لته‌کیشاوه میلیه‌تی پى بترسین، کوتال و مایه‌ی نووسه‌ر و هونه‌رمه‌ند و شاعیر که‌ شیعر و نووسین و په‌یکه‌ر و گۆرانى و ره‌سم و مۆسیقا...یه له‌ خووه ناتوانن هه‌نگاوى مندالیک خوار که‌نه‌وه مه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتداریک بى و بیانکا به‌ کوته‌کی خه‌لق تۆقاندن. نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ندیش ئیفلاس به‌ خۆی ده‌کا و باوه‌رکه‌ی ده‌پلیشینیتته‌وه که‌ بى و داواى دهم کوت کردنى فلانه‌ جو‌ر و فیساره‌ ناوه‌رۆک بکا به‌ توهمه‌ تیگرتنى دژایه‌تی گه‌ل و نازانم چى، چونکی رۆژه‌ک دئى هه‌مان نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ند ده‌مکوت بکرین له‌ لایه‌ن ده‌سه‌لاتیکى تره‌وه که‌ باوه‌رى له‌ هى ئه‌وان جو‌دايه، هه‌ر به‌ توهمه‌ی دژایه‌تی گه‌لیش نه‌ک تاوانیکى تر.

ناوه‌رۆک زاده‌ی هه‌ناوى به‌ره‌مه‌نییه‌تی، که‌ ترسى توهمه‌ و تاوانبارکردن ئه‌و ناوه‌رۆکه‌ی گۆراند له‌ ده‌روونى خاوه‌نه‌که‌یدا ئه‌وا بینگومان به‌ره‌مه‌نیکى بیژوو له‌وه‌هه‌ناوه‌دا ده‌رسکى. نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ند قه‌رزارى ئازادى گوتهى زمان و کرده‌وى ده‌ست و خامه‌یانن، چ سه‌رمایه‌ییکی تریان نیه له‌ کۆمه‌لدا ده‌وله‌مه‌ندیان بکا و حورمه‌تیا‌ن بۆ پیکه‌وه بنى، چ ریگه‌ییکی تریشیان له‌ به‌ردا نیه تییرا برۆن بۆ خزمه‌تی گه‌ل و بیروباوه‌رى خو‌شیا‌ن جگه له‌و تا‌که ری‌بازهى نووسین و هونه‌ر. که‌ بین و ئه‌وه‌ش له‌ خو‌یا‌ن یاساغ که‌ن دینه‌ سه‌ر ساجى عه‌لى و له‌ هه‌موو روویکه‌وه نابوود ده‌بن. تیده‌گه‌م و دیته‌ قه‌ناعه‌تمه‌وه شاعیر و نووسه‌ر و هونه‌رمه‌ند <٣> چا‌و له‌ هه‌ندئى راستى بپۆشن و به‌ زا‌هیر له‌ ریگه‌ی پشتگیری کردن له‌ سوودى گه‌له‌وه داوا بکه‌ن ده‌ستى بازرگان و به‌قال و عه‌تار و خورده‌مالیک ببه‌ستری چونکه هه‌ر نه‌بى ئه‌م کاره‌یان راسته‌وخۆ زه‌ره‌ر له‌ خودى خو‌یا‌ن نادا. به‌لام خو‌شئامه‌دى کردنیا‌ن له‌ یاساغ کردنى بیروباوه‌ر مال کاولى بى ده‌مه‌ته‌قه‌ی خو‌یا‌نه. چ دوکانى عه‌تار بپنجیه‌وه و چ ئازادى ته‌عبیر له‌ شاعیر و هونه‌رمه‌ند بسینییه‌وه هه‌مان کارى ئیفلاس هینت به‌ هه‌ردوویان کردوو. ئه‌گه‌ر شاعیریک و

هونه رهنديک به هۆي خۆدانه پال دسه لاتداره وه توانيشيان دوکان بکهنه وه و به رهه مې بيژوو باوينه کوشى ميلله ته وه، هه زاران شاعير و هونه رهندي تر که تواناي خو له قالب دانيان نيه ده بنه هه ريسه ي قولپ و جوشى مه نجه لى «ياساغ کردن و تهنگ پى هه لچنين».

له م ريگه دانه به سه رپاكي نووسه ر و شاعير و هونه رهنده ان بۆ نازادى بيروباوه ر و کرده وه، تا که يه ک مه ترسى له وه دا ده کرى که وا ئه و که سه ي به ته مایه خه لق دهم کوت کا و ريگه ي نازادى ته عبيران لى به سه ستى ئه ويش وه ک نازادى خواهان سوود و هره ده گرى له م ريگه به ره لا کرده دا. سووده که ش هه ر به نيازى گه يشتنه دسه لات و خه لق تۆقاندن له کار دىنى. واته به نيسبه ت هه ندى دلکرمى و ناحه زى نازادى به وه،

ريگه دان و نازادى ته عبير هه ر ئه وه نده چا که ي تىدايه که مه وداى پى دها بۆ ئه وه ي پۆژدک له پۆژان هه موو ريگيان به سه ستى و هه موو ده رگيان داخا... قه فه س دروست کا به ده ورى غه يرى خۆيه وه. له گه ل ئه م مه ترسيه ش ديسانه وه ريگه دان و ده رگه کرده وه تا که ره فتارىگه له نازادى خواهان به وشيته وه، يا خود با بلىم سه روشتى نازادى ئه ميه به به ره وه يه و خو لى قوتارکردنى ناسان نيه. ئه وه نده هه يه ده توانم بلىم تىکراى ميلله ت و نووسه ران و شاعيران و هونه رهنده ان و نازادى خواهان که نه يانتوانى که مایه تى ئه وان دل کرمى يانه په ک بخه ن و به وه دا نازادى خواهان خۆيان دۆراند و ئه وانى لى بوونه جه لداد، چ لزوم نامىنى بۆيان بگريه ين و خه فه تيان بۆ بخۆين، دياره به لايانه وه نازادى ئه وه ناهىنى بپارىزىت. خو پى ناوى من بلىم، که حالى نازادى خواهان ئه وه بى ئه وسا له هه موو حالاندا ناتوان نازادى خواهان بپارىزن. به هه مه حال ئيمکان نيه يه ک جوړ ناوه رۆک له شيعر و هونه ر و ئه ده بدا به سه پىندرى بى ئه وه يه ک ئاهه نگىنىكى ئيسک قورسى ناقولاي بى زه وق له وه به ره مه ماندا ببىته ئه و زره رهنگه که ره نگ کرا وه که عه بىدار ده کا و چا و لى هه لده به زىته وه. بۆ خو ت ئه و وه زعه بىنه به رچاوت که له تا که يه ک کولانه وه سه يرى جيهان بکه يت و پىشت نه کرى جيهانه که به به ر کولانه که دا بخولىتته وه تا کو هه ر نه بى له وه ته نگزه يه دا ديمه ن گۆرى بکه يت.

له گۆشه ي نيگاي نرخاندى و سه نگاندى ناوه رۆکه وه راستىنى تر هه يه خو لى به سه هوو بردنى ده بىته شه رى رووبه روو (جبهوى) له گه ل ئاده مزادا هه رچه ند ئه و شه ره به رگى مرۆقدوستى و چا که خواهان له خو بئالينى تا به قه ده ر گۆرى چا ک و پيران په رۆيان له ده ورى خو كۆبکاته وه. راستى به که ئه ميه: هه ر ناوه رۆكىک په سه ند بکه يت مافى ئه وه ت نيه به ره مې رۆژگارىكى رابردوو به گه زوگرى سه رده مى خو ت بپىوى. تۆ جار يکيان خو ت کرده سه رپشک له به ره مې هاوچه رخه کانت، به ته مای له مردوانيش ببىته سه ر پشک! ئه م کاره ت سه ره راي ناره وایى، زه ره له خو شت دها چونکه له دوارپۆژدا دىن و به ره مه که ي تۆ به گه زوگرى خۆيان ده پىون و ئىفلاست پى ده که ن.

ئه م وتووێژه پتر روو له مرۆفى سياسى و «ملتزم» به باوه رىكى ره سمى ده کات، چونکه ئه وان بۆ مه به سه خزمه تى ئامانجه راميارى به کانيان ده يانه وى ناوه رۆكى هه موو جيهان رام بکه ن و بىکه نه نۆکه رى ئه و ئامانجان. مرۆفى سه ره به خو له بيروباوه ريدا پىويستى به م رامکردن و بگره ببسته نيه. ئه و هه ر ئه وه ي ده وى له خو و له خه لقى گه رىن به نازادى بنووسن و بلىن و بکه ن.

لىره دا قسه يىک خو دىننه پىش: سياسه ت پتر و خىراتر له گۆراندایه تا بىر و باوه ر و ناوه رۆكى تر. له وان هه به رزه وه ندى سياسى له رۆژىکه وه بۆ رۆژىكى تر ته قله لى بدا و به ره و پشت هه لگه رىته وه، ئه ده ب

و شيعر و هونەريش كە خزمەتي ئەو بکەن دەبى لهگەلیدا بگۆرین... له راستیدا دەشگۆرین، بەرەو پشتيش دەبنەو. لەبەر ئەمە ئەدەبى سياسى، بە زۆرى، تەمەنى كورته و جوانەمەرگه، واتە خيرا باوى نامينى و دەمرى، گەلىك جاران ئيعداميش دەكرى و گوتنەوهى ياساغ دەكرى. خۆمان ديومانە و ابوه حكومەتيكى كتيبيكى سياسى بلاوكردۆتهوه و هەر خۆى دواى سالىك پۆلىسى بە دوادا گيراوه كۆى كاتهوه و بيشارينتهوه. لەم حالانە «ناوهرۆك» گالته بە خۆى دەكا بەر لەوه بە غەيرى خۆى بكا. بۆ بەراوردىي كردن ئەم چەند بەيته بخوينهوه:

«امرء القيس» له هه‌ئواسراوه‌كه‌يدا ده‌لى:

قفا نيك من نكرى حبيب و منزل
بسقط اللوى بين الدخول فحومل

و هفايى ئەمەى گوتوه:

بەس عومرى من بە با دە
رووت بينه زولفت لادە
دل بۆيه نامرادە
بەم شەوه رۆژ گيراوه

«كليم»ى هەمەدانى گوتوتهى:

شد دامن الوند كنارم زگلى اشك
كرديم دوا داغ فراق همدانرا

ئەم شيعرانە لە خۆوه دەژين، كەس پارەى بۆ خەرج نەكردوون و هەرەشەشى لە خەلق نەكردووه ئەگەر نەيانلینەوه سزا بدرين، كەچى هەموو شيعره سياسيه‌كانى سەردەمى هيتلەر و مۆسۆلىنى و كەريم قاسم كە گەورەيى و «وحدانيه»ى ئەوانى دەگوتەوه، وەك مردووويان لى هات. بشزانە هەرچى شيعرى ئەوتۆيى هەيه رۆژەك دى و دەمریت. ئەدەب و هونەر، ئەوهى راستى بى هەموو بەرەمەيك، تا وتووێژى لەگەل سەرچاوه قولەكانى نەفسى مرۆفدا بى نەمرتر دەبى، چونكە بە دريژايى مانەوهى ئەو سەرچاوانە لە نەفسى مرۆفدا ئەويش دەمىنى و گۆيگرى دەبى. سەرچاوه قولەكانى نەفسى، بە پيچەوانەى چاوه‌روان كردنى فەيلەسوفە مادديه‌كان، يەكجار رەگ داکوتاترە لە سروشتى مرۆفدا لەوهى بەرژەوهندى سياسى و هيا ماددى كەم عومر حەزى لى دەكا. ئەو كەسانەى لە رپى فەلسەفەوه «گۆرانى كۆمەلايه‌تى»يان لى دەبیتە مەراق و ماخوليا و ايان پى خۆشە دەروونى مرۆفیش بە پيى ئەو گۆرانە بگۆریت، كەچى حيسابەكە وا دەرنانچیت. سوودى مرۆفیش لەو دەرئەچوونەدايه چونكە ئەگەر نەفسى مرۆف وەك مۆديلى جلك و پيلاو و ئۆتۆمۆبيل خيرا گۆرابا لە مرۆفایه‌تى دەشورا و دەبوه گيانلەبەريك كە ناتوانين ناوى بۆ دانين.

شيرازەى كۆمەلايه‌تى و بە يەكەوه بەستراوەه‌ى تاكەكانى مرۆف گەلىك بەهيزترە لەو پەيوەندىيه‌ى كەوا بەرژەوهندىكى سياسى و هيا ئابوورى چەند مانگى و چەند سالى پيى دىنى. بە نمونە دەلیم

«ملحد» یک که مردووی لی دهمری هیندی ئیمانداریک پوهو مزگهوت دهر وایا پیدای کردنی مردوشور و قورئانخوین و گوربه لکن و نازانم چی. زوربهی هوی بایی بوونی مروقی لووتبهرز و له خهلق نارازی و بایه خ نه دهر به غیری خوی له گوری گه نجایه تی و کاردروستی و بی موشکیلییه وه دیت. دوو روژی له رزوتا له تۆقه لهی بایی بوونه وه دهیینه تیته سهر خاکی پارانه وه. گوتم نابی رابردوو به گهز و گری دوا رۆژ بپیوری، ههر رۆژگار ههز و گری خوی هیه نهک ههر له شیعر و ئهدب، به لکو له هه موو مهیدانکی کۆمه لایه تییدا. جلوه برگی تۆ به بهر باپیرونه وه سهیری خه لقی سه رده می ئه وی ده هیئاپه وه. کچیکی ۱۰۰ سال پیش ئیمروی کورد ئه گه ر قژی کورت کردبایه وه به شوو نه ده چوو با نه لیم شار به دهر دهکرا.

به پنی سه رده می خوی، شیعی نالی له رووی ناوه رۆکه وه تا بلتی دهوله مهنده. بی ئه وه لایه نگیریم کردبئ له موقارنه دا نالی بهر له شاعیره کانی سه دهی نۆزده ممانه وه دی، مهیدانکی فره وانیش لیان پیشکه وتوو. که بیی و دیوانه کهی به دیوانی شاعیره کانی ترمان بگری ده بینی گه لیک پتر له هی وان هه لبهستی تیداپه که وا له «تجرید» ی رووت رها بووه و به ره و گوتنه وهی واتای ئه وتو چوه لایه نی کۆمه لایه تی بداته وه. بیگومان ئه م نووسینه هینده ی به به ره وه نیه بۆ روونکردنه وهی ئه م مه به سه ته گه شت بکا به ناو هه موو یاخود به شی زوری دیوانه کهی «نالی» دا، له وه زیاتر که چه ند نمونه ییک بینمه وه مه ودای دریژه پیدانم نیه به نووسینه که م. که سیک به وی سرنج بگری ده توانی نمونه کانی ئیره بکاته «محک» ی نر خاندنی شیعی تریش بۆ ده رخستنی لایه نی کۆمه لایه تی تیدا، یاخود له لای خویه وه، بی ئه م «محک» هه، ده سبژاری ئه و لایه نه کۆمه لایه تییه بکا. سه یریکی ئه م به یته بکه که وا رهنگه له بهر چاویکی درشتبین گروگالکی دهروونی شاعیر بی و بهس، که چیی ئه وهنده پره له «کۆمه لایه تی» ههر ده لئی پنی ئاوسه:

یا توربه تی یا غوربه تی «باری» بشکین
ههر مونته زیره نالی ئه گه ر مرد و ئه گه ر ما

با جارئ واز له جوانکاری بیین و بلکین به لایه نی کۆمه لایه تی به یته که وه. نالی له م به یته دا دهسته و دامانی دوو نه ریته کۆمه لایه تی کۆن و ریز لیگیراوی میله ته تی کورد، هی غیری کوردیش، بوه بۆ سکا لکردن و پارانه وهی حال لای خوشه ویسته که ی: داوا دهکا یهک له دوو شتانی له گه لدا بکریته، یا بینه سه ر «توربه تی - قه بره کهی» که به مردووی حیساب بکن له بهر شیده تی په ژاره یی، خو که ئیستاش نه بی کاتیک به راستی مرد بینه سه ر قه بری، یاخود به سه ردانیک «غوربه تی» بشکین ئه گه ر ده لین زیندوه و نه مردوه. واتا که ده لین مردوه «یاخود که مرد» با توربه تی بشکین که ده سلین زیندوو غوربه تی بشکین. له غوربه ت و له توربه تی یه کیکیان بشکین وه له جاریکیش بی. نالی ههر مونته زیره ئه گه ر مرد و ئه گه ر ما.

وشه ی «باری» به رینووسی کۆن دوو جوړه خویندنه وه و دوو جوړه واتای هیه. یه کیکیان «باری» به واتای «جاری، جاریک» ه. له حاله دا به یته که ئه م واتایه ده به خشی: جاریکیان توربه تی یا غوربه تی بشکین دیاره نالی ناویری له جاریک پتر سه ردان داوا بکا.

جۆرى دوھى خويىندىنەھى «بارى» ئەھىيە بىكەيتە «بارى بىشكىن». ئەھىيە «با» بۇ ھاندانە ۋەك بلىنى «با بىت، با بروت، با ئاۋ بخواتەھ». وشەي «رى» ئەھىيە بە واتاي «رىگە» دەھى. بەھەدا ماناي بەيتەكە ۋاي لى بەسەر دى «يا قەبرى يا غوربەتى نالى، با رىگە ھاتنى يار بىشكىن بۇ لاي» دەھىنى واتايىكى كۆمەلەيتى زۆر بە نرخ ھەيە لە بەيتەكەدا، بە جۆرىكىش ئوستادانە لە شىعەرەكەدا گونجاۋە ھىچ سەرى رىي بە ۋوردەكارىي و ھونەرى ئەدەبىيەۋە نەگرتوۋە و مەۋداي لى تەسك نەكردۇنەتەھ. دوو وشەي توربەت و غوربەت سەرەراي سازانى ھاۋ ئاھەنگىيان لە تەك يەكتردا جارىكى تىرىش ھەستى گويگر دەبىزىون بەھەدا كە ھەردوويان ۋەزى سۆزناك دەلئىنەھ. غەرىبى و مەرگ. كە مروھتەك ھەبى لە نىوان خەلقدا دەھى سەر لە غەرىب بدرى. كە غەرىبى بايى ئەھە نەكا رەھمى ئەم يارە بى رەھمە بىزىون ئەھە مەرگ لە بەھىندايە و سەردانى قەبران چ عوزران قىبول ناك. نالى بىچارە ھەقىەتى لە ژيان و مردندا چاۋەرۋانى سەردانىك بكات.

بە دوا ئەم پىشەكەيە پر لە سۆز و پرووزى بەيتەكەدا، خويىنەر كە دەگاتە كۆتايى و روو بە رووى «مردن و مان» دەھەستى و ھەردوويكىشيان بە ديار سەردانىكەۋە لە چاۋى بەيتەكەدا قەتەس ماون، ھەر بە جارى دلى دەھىتە ئاۋ. دەك مالت شىۋى نالى بۇ كام مەلئەندى بىسنورى غەم و تەمى عىشقمان دەھەي لەم چاۋەنۇر كىردنەي دواي مەرگت بۇ قەدەم رەنجەيىكى ئەم بىرەھمەي يارەت؟

يا توربەتى يا غوربەتى بارى بىشكىن
ھەر مونتەزىرە نالى ئەگەر مرد و ئەگەر ما

رى شكاندەكەش لە لاي خويەۋە ئاۋرى سۆزى گويگر پتر بەرز دەكاتەۋە چونكە ۋا رادەگەيەنى چ كەسەك بە سەرلئىدان رىي ئەم بى چارە عاشقەي نەشكاندەھ. سەرەراي سۆز بزاۋتەھ، وشەي رى شكاندن لە فەرھەنگى زمانى كوردىيدا زاراۋەيىكى زىنگەدارىشمان دىنئىتە بەر گوي، ئەھە دىمەنەشمان نىشان دەدا لە ژيانى دەشت و دەر و شاخ و ھەلەت و پەلەت كە رىگە دەبەستى بە ھوى بەفر ۋەيا زەبەند و نوغوردەھ و خەلق تى دەئالين و دەبىشكىن.

سرنجىكىش لە ھەندى بگرە نالى وشەي «صرىح» سەرلئىدان و ھاتوچۇكردى ھەر بە كارنەھىناۋە بەلام داخۋازىكەي و سكاللا و ئازار و شكايەتەكەي بەۋلاي «صرىح» دەھى بەھى ھىزى بەكارھىنانى رىستە و تەعبىرى ئاخاۋتن.

لە ھەر روويكەۋە سەيرى بەيتەكە دەكەي ھىند دەۋلەمەندە ھىكايەتى ناۋەرۇك و وشەسازىي و ئەھە بەند و باۋەت لە بىر دەباتەھ، ئەگەر بە بىرىشت بىتەۋە خاۋەنى ھىكايەتەكە قەرزار دەكات و شەرمى دىنئىتەھ. بۇ خۆت لە لايەنى جوانكارىي و ئارايشتى «بديع» بىشەۋە لە بەيتەكە رامىنى و سرنج بدە ھاومۇسىقايى توربەت و غوربەت و «طباق» سى مردن و مان و دوو واتايى «بارى» و ئەھە ھەق و ھىسابانەي ھونەرى شاعىرىي كە ۋا لە بەيتەكەدا كۆمەل بوون و بيانخەۋە سەر تىكرايى سامانى. با ئەھە تىبىنىيە گىرگەش بخەمە بەرچاۋ ھەرچەند دىرژەش دەدا بە شىكردنەھى بەيتەكە. لە ھەردوو رووى كىش و واتاۋە دەست دەدا بەيتەكە بخويىنئىتەھ: «يا توربەتى يا غوربەتى بارى بىشكىن» ۋەيا خود غوربەت پىش كەۋىت و بگوتىت: «يا غوربەتى يا توربەتى...» بەلام لە رووى فەنى شاعىرىيەۋە ھەر جارەھيان جۆرىكى تايبەتى ھونەرى «بديع» پەيدا دەھى.

دەزانين «توربەت و غوربەت» لە سەرەتای نیووی یەكەمی بەیتەكەدا بەرامبەر «ئەگەر مرد و ئەگەر ما» كۆتایی نیووی دووهمی بەیتەكە دەوستان، توربەت بۆ مردنەكە و غوربەتیش بۆ مانەكە دەبێ. ئەم وەزە پێی دەلێن «لف و نشر». كە وشە «توربەت» لە پیشەوێ بێ لە ریزدا دەكەوێتە بەرامبەری «مردن»ەكە، ئەوسا غوربەتیش دەچێتە بەرامبەر مان. ئەم جۆرە پێی دەلێن «لف و نشر مرتب»، چونكە هەر وشەیه لە بەرامبەر وشەى مناسیبى خۆیدا وەستاوه. بەلام كە «غوربەت» پیش كەوت ئەوسا «لف و نشر»ەكە دەبێتە «مشوش».

لە حالێكدا بڵێن «یا توربەتی یا غوربەتی» و بەمەدا «لف و نشر»ەكە بكەین بە «مرتب» دیسانەو لە رووی واتاوه هەر «مشوش»ە، چونكە دیارە لە واقیعدا «مردن» دواى «مان» دیت هەرچەند وشەكەیشی لە بەیتەكەدا پیش كەوتوه. كە هاتین و لە نیووە بەیتی یەكەمدا غوربەتمان پیشخست و ویستمان وشەكان لە رووی واتاوه «مرتب» بكەین ئەوسا بە نىسبەت نیووی دووهمەو سەرلەبەرى «لف و نشر»ەكە دەبێتە «مشوش» چونكە وشەى غوربەت دەوستانیتەو بەرانبەر مردن و وشەى توربەتیش بەرامبەر مان كە هیچ جیى خۆیان نین. لە لای واتاشەو هەر دەبێتەو «مشوش» چونكە لە نیووی دووهمی بەیتەكەدا ئىمكان نیه جیى «ئەگەر مرد و ئەگەر ما» بە یەكتر بگۆرینهو، جیى گۆرکێیهكە هەر لە نیووی یەكەمدا دەكرى، لە نیووی دووهمدا قافیە لەو جیگۆرکێیهدا لەناو دەچى. «ئەگەر مرد و ئەگەر ما» بە هەمە حال پیشە و پاشن، هەر ئەم وەزەیشە رى خۆش دەكا كە لە نیووە بەیتی یەكەمدا «توربەت» پیش «غوربەت» بكەوێتەو. لەم خستنه پیشە ناچارىیهى «مردن»ەكەو تى دەگەین نالی زیاتر بە ئومىدى سەردانى دواى مەرگ...

نالی لە واتای ئەم بەیتە هی تریشى هەیه بەلام بەرەو زیادى هیز و بەلاغەت و ئەفسوونەو پتر تىیدا هەلکشىوه. من كە ماناكەم بۆ روون بۆوه بە دەست خۆم نەبوو لیوم لەسەر بەیتەكە دانا و ماچم كرد. دەسلەلاتى مرۆف لە ناخنینى هەلبەست بە جوانى و نوكتەو گەوهەر لەو تىپەر ناکا. فەرموو لەگەل مندا سەیریكى بكە:

سەر خاتیمەى حوسنى عیادەت كە نەهاتى

بارى بگەرە فاتیحە و دەئبى زیارەت

خاتیمە «خاتمة» - كۆتایی

عیادەت «عیادة» - سەردانى نەخۆش، ئەحوال پرسینى.

فاتیحە «فاتحة» - سورەتىكى قورئان، یاخود سەرەتا و دەستپێکردنى كار.

دەئب «دأب» عادەت، نەرىت

واتایەك لە واتاكانى بەیتەكە ئەمەیه:

سەرم بوو بە كۆتایی عادەتە شیرینەكەى ئەحوال پرسین لە نەخۆشیدا، كە تۆ نەش هاتى بۆ

لێپرسینىم، واتە لە كۆتاییدا سەرەكەم تىچوو و مردم.

كەواتە جارێكىیان وەرە بۆ سەر «فاتحە» و زیارەتى قەبران. واتای دووهمى بەیتەكە بە تەواویى

پيچەوانەنى ئەمەيانە: سرنجىك بگرە دوو وشەنى «خاتمە و فاتحە» يەكەمىيان كۆتايى، ئەوترىيان دەست پيكردەنە، مومكىنە «فاتحە» سورەنى قورئان نەبى و دەست پيكردن بى چونكە لە بەرامبەر «خاتمە» دا ھەر بۇ ئەم و اتايە دەپوا.

نەخۆشى مومكىنە بە دوو چۆر كۆتايى بىت: يا مردن يا چاك بوونەوہ. جاريكيان مردنەكەمان لە بەيتەكەدا دۆزيەوہ و باسماں كرد، ئەم جارەيان بەرەنگارى واتاي دوەمى بەيتەكە دەبين كە دژى مردنە چونكە چاك بوونەوہ رادەگەيەنى:

تۆكەوا تا كۆتايى ئەم عادەتە شيرنەنى سەر ليدانى نەخۆش نەھاتىە سەرم (وشەنى «كە نەھاتى» لە كۆتايى بەيتەكەوہ راگوزە بۇ سەرەتاي، واتاكەنى وای لى بەسەر دى: كە نەھاتىە سەر خاتىمەنى حوسنى عبادەت...) وا چاك بوومەوہ ھەر نەبى جاريكيان بگرە «فاتحە - سەرەتا، دەست پيكردن»ى عادەتى زيارەتى نەخۆش دواى چاك بوونەوہى.

«فاتىحە دوو دەبى زيارەت» ئەگەر بكرىتە «فاتىحەنى دەبى زيارەت» يا نەكرىت لە ھەردوو حالاندا عەينى واتا رادەگەيەنى. كە بلىنى «فاتىحە و دەبى زيارەت» ئەوسا ھەر دوو ووشەنى «فاتىحە و دەبى» دەبنە «مضاف» واتە «سەرەتاي زيارەت و عادەتى زيارەت».

واتاي نيوەنى بەيتى يەكەم بە ھەردوو چۆريەوہ دەست دەدات بۇ حالەتى مردن، بەلام ديارە ھەر يەكەكيان لەگەل «چاك بوونەوہدا» دەگونجىت.

كليلى كردنەوہى قفلى ئەم بەيتە ئەو «طباق»ەيە كە لە ميانى «خاتمە و فاتحە»دا دەديترىت، بە ھۆى طباقەكەوہ كە زانيت «فاتحە» ھەر سورەنى قورئان نىە بىرت دەپوا بۇ دوو چۆرە «خاتمە»ى نەخۆشى كە مردن و چاك بوونەوہى، ئەوساش وشەنى «سەر» لە خۆوہ بۆت ئاشكرا دەبى كە مومكىنە ناو بىت بە واتاي «راس»، مومكىنىشە «ظرف» ئاوەل كار بىت بە واتاي «على، فوق». بە ھەمە حال روون بوونەوہى بۇ من بەم چۆرە بوو...

لە بىرت نەچى، ئەو كەسەنى بە ھەموو جوانى و كۆمەلايەتى و ھىزى داپشتن و فنونى شاعىرىي بەيتەكە رازىي نابى و شىرگىرە دەبى لەسەر رەخنەنى ناسەلمىنانە، بۇ خۆى لە ھەلبەستدا زىر و ئەلماس و خۆراك و پۆشاك و خانوبەرە پيشكەشى مىللەت ناكا. ئەويش لە باشتىن حالدا چەند قسەيىكى رىكوپىك رىز دەكا و ھەندىك واتاي كۆمەلايەتى، كە خۆى پىي رازىيە، تىداوئ و رەنگە خەلقى تر ھەر پيشى رازىي نەبى لەوانەيشە نەگەيشتى بە نيوەنى ئەو مەودايە كە بەيتەكەنى نالى تىي ھەلكشىوہ لە ھەموو رويكەوہ، واتە كۆمەلايەتى و ھونەرەوہ.

با بەناو ئەم بەيتەشدا گەشتى بكەين:

حەلقە دەرگۆشى كەفى رەنگىنى تۆيە ئەم دەفە

با نەنالى لىي مەدە «عن لطمە كُف الكُف»

بىستوتە لە سەرگوزشتە و حىكايەتى ئەفسانە «عەبدى حەلقە بە گۆش»؟ ئەم حەلقە دەرگۆشەكەنى ناو بەيتەكە ھەرچى بىرەوہرىي حىكايەتى راست و ئەفسانەنى سەردەمى مندالىمان ھەيە دىنيتەوہ سەر پەردەنى مىشكمان. لە بەيتەكەدا «حلقە دەرگۆش» ھەستى مەوقايەتېشمان برىندار ناكا چونكە مەوق تىيدا نەبووہ بە بەندە، نالى دەفەنى بىگىانى ھىناوہ و نالقەكانى لى كردوہ بە ئارايشت و ھۆى

زرينگانه وهش. جاريكي تريش «حلقه دهرگوش» دهفهكه خوشهويستتر دهكا چونكه سكالاي بهيتهكه بوي دهپارپيتهوه. دواي خوشهويست كردني دهيكاهه جتي ههسوودي پي بردنيش كه دي و دهياخاته ناوه وه دست و پهجهه رهنگينانهوه.

دهفه حلقه بهه گوشي دهسته رهنگينهكاني خوته با نه نالي و لتي مهده، دهست بگروهه له مست ليداني.

چ پارانهوهيكي ناسكه لهه دهسته رهنگينانه، له موناسه بهيكي وا پر جوش و جهزه بهي دهفه ليدان و له رزين و زرينگانه وهي نالقه كاني؟ «كف الكف» چهند ريك هاتوون له تهك يه كتردا! وشه ي «الكف» له كوتايي بهيتهكه دا كه عره بيهه پيتي «ف» هكه ي گوشراوه، واته «شده» ي به سه ره وهيه. نالي كوردانه بو راست هيناني كيشي شيعر، گوشينه كي لاداو و «ف» هكه ي به ره لالا كردوه و وشه كه ي هيناووته سه زهوقي خومان. چهند لتي شيرينه نهه رهفتاره كورتي لهي كوردايه تي؟ ناله ي دهفي نهه لقه بهه گوي له بهر دهست و پهجهه ي رهنگين چههستيكي نهه و ناسك له دهرووني كويگردا ده بزپوي؟ دهفه ليدانه كه خوي چه ديمه نيكي زور بهه چاوي ناوهه تابلويه هونه رييهه. «كف»، واته «له پ» ي رهنگين، عاده تي خه نه تيگرتني دهستي نافرده تانيس دهكاته وه به نارايشتيكي بهيتهكه نهه لايه نههش رادهه گه يه ني كه وا مه بهس له «دهس رهنگيني» نهه ههه خه نه تيگرتن، بهه كو شيرينكاري و مه هارهي دهسته كه بيت، نهه وساش دهفه ليدانه كه لهه دهسته رهنگينه وه دهبيته كاريكي پر هونه ر و جوان. «كف و دهف»، «كف الكف» له پروي موسيقي دهنگه وه چهند وشه ي هاوئا هه نكن. ورده كاريي، كومه لايه تي، تينوتاو، نارايشت و موسيقي پراوپري بهيته كه ن. سهيره بو نهه ديبي واتا دوست له بهر خاتري باو بووني بي ريكي سياسي عومر كورت نهه كه وهه رانه له كيس خوي بدا و به شيعر يكا هه ل بلني كه واتا كه ي نهه ههه كوتراووته وه دهه گاسنيش كراوه، بو خوشي ساله هايه دهيكاته بابه تي كوتار و دوان و بزوتنه وه و دروشي نمايش، ناوناو هه ني فلاسي كردوه و سهه له نوي بهه رييك له چهند كز و وه رزيكي سياسي كرده تي به سهه رمايه ي بازاريكي كاتي.

نهه مهش بهي تيكي تري نالي لهه وانه ي بهه لي ورد بوونه وهي لاني كومه لايه تي تيدا دهه دهه كه وي:

دامه ني پاكي مه داري دائيره ي خامه ك نيه
خويني مه قنولانه وا داميني ياري گرتوه

جاران عاده ت بو، رهنكه نيستاش ههه مابي، پهراويزي خامه كي مور بهه دور و دامه ني كه واي نافرده تانه وه دهه دورا. نالي ليردهه نهه عاده ته ي پوشاكي نافرده تي كورد دهكاته ماكي خه يالبازي و «تجريد» له شيعر دا. لهه ورا دياره خيال و «تجريد» هكه زاده ي واقعيكي زيندوون نهه رهه وا كه وتني وهه م.

لهه گوته ي «دامه ني پاكي» وهه راسته وخو بيري مروف دهروا بو لايه ني «پاكي دامه ني» و پروسووري نافرته كه له كومه لگه ي كوردا ستوونيكي نايين و ناموسه. تو سهه يريكي ورد و قوولي نهه كو كرده وه ي «دامه ن پاكي» بهه كه لهه گل سوور بووني دامه نه كه بهه خوين... ههه ده لتي ناو و ناگري لهه يه كه زه رفا كو كرده ت وهه و بهه يه كيش ناكه ونه وه... دامه ني بهه خوينه بهه لام ههه تا بلتي دامه ني پاكي.

ئىنجا سەيرى رېستەي «دامىنى يارى گرتووه» بىكە كە ئەمىش ئىشارەيە بۇ نەرىتېكى كۆمەلەيەتى رېز
لىگىراوى «دەستە و دامەن بوون و ھانا بردنە بەر». لە لایەن سۆز و ھەستى شاعىرىيەو بە درەنگەوہ
دەگەيە پایانى جوانىي ئەم وینەيەي ئالوودە بوونى دامىنى يار بە خوینى عاشقان و پارانەوہى خوینەكە
لىي، بەوہدا كە دامەنى دەگرن و ھانای دیننە بەر... كەي؟ دوای كوشتن.

نالى بەم تەعبىرانەي، بەولای دەربىنى واتای شاعىرانەي تەر و پارا و پىرسۆز و ھونەرەوہ،
ھاموشۆيەكى شارەزايانەش دەكا لە مەيدانەكانى دەستووراتى كۆمەلەيەتییادا. نالى وشكەمەلە لە
ھەوايىكى ژووروى كۆمەلدا ناكا، گەلىك پىتر لە پىسپۆرېكى كۆمەلەيەتى مووچەخۆرى ئىمىرۆ بە ناو پەند و
نەرىت و گىتوگۆ و دل و دەروونى كۆمەلدا دەگەرې و دەستەگۆلى رەنگاوپرەنگى ھەلبەست دەھۆنیتەوہ. كە
سەيرى ھەموو دیوانەكەي بىكەي فەرھەنگىكى كۆمەلەيەتى لى پىك دینیت كە دەست بدا پىشتاوپىشت
بىكریتە دیارى و یادگار.

با لەگەل بەیتىكى تریدا ماملەتېكى گەوہەر و ھونەر و ئەفسوون بىكەين:

زولفى دووتايى تەرازوو مەسەلى دل كىشت

روح دەكىشن بە دووسەر ئەم بە سەرى ئەو بە سەرى

زولفەكان دوو تان واتە ھەر يەكەيان بەقەدەر تايىكن لە زۆرىيدا. وشەي «تا» بە واتای «تای مو» دیت
كە زولف خۆى موہ. زولفەكان دووتان، وەك يەكترن.

كە دووتان وەك تەرازوون چونكە زولف و تەرازوو ھەردوويان دووتان و ھەر تايەيان بەقەدەر ئەوى تر
ھاوكىشى يەكترن... ھەر دوو زولفەكەش تەرازووى يەكترن.

زولفەكان كە تەرازوو مەسەلن، دل كىش ... دەل دەكىشن لەبەر نازدارىيان. زولفەكان كە

تەرازوومەسەل بن، وشەي «كىش» خرمى تەرازووہ و جىي خۆيەتى دل بىكىشن چونكە تەرازوو ئالەتى
كىشانە. بابزانين بەولای دل كىشانەوہ ئەم تەرازووہ زولفانە چ دەكىشن؟ روح دەكىشن؟

تەرازووى عادەتى لەوہ تىناپەرېنى زىر و ئەلماس و گەوہەرى پى بىكىشريت، كەچى تەرازووى زولفى
يار روح دەكىشن. روح كىشان ھەر لە رووى وشەوہ خزمە لەگەل تەرازوو، راستە حىسابەكەي لە
شويىنىكى ترە...

تەرازوو كە بابەتى كرىن و فرۆشتنى پى ھەلكىشرى تەنھا يەك دەستەي تەرازووہ كە مالا

نرخدارەكەي تى دەكرى، دەستەكەي ترى پارسەنگىكى تىداوېژرى، ھەر كاتىك مالا نرخدارەكە گەيشتە
سەنگى ئەو پارسەنگەوہ وە لەگەلى جووت بوو ماملەتەكە كۆتايى دیت. بەلام تەرازووى دوو تاي زولفى

ئەو نازدارە بە ھەردوو سەران روح دەكىشن. واتە ھەتا لە سەرىكيان وەزنى روح زياد كەي دەبى وەزنى
سەرەكەي ترىشى زياد كرى، ئىتر ئەم كارەي روح كىشان لە دوو سەرەوہ كۆتايى نايى... تەرازووى

زولفى دووتاي يار ھەتا ھەتايى بە دوو سەران روح دەكىشى. دەستى خۆش بى...

جگە لەم كىشانە دولانە تەرازووکارانە، رېستەي «روح دەكىشن بە دوو سەر» واتايىكى ترىشى ھەيە بۇ

كوشتنى پاتەوپات كە لە روح كىشان دەفامرىتەوہ بى «تورىە» بەلام زولفەكان لەو روح كىشانەدا دوو

ھىندى فرشتەي مەرگ «عەزرائىل» چالاك و خىزان چونكە كارى عەزرائىل لە سەرىكەوہيە كەچى

زولفه كان له دوو سهرهوه روح دهكيشن ههتا يهكيك به مردنى خوئى دهرمى دوو عاشق به دست زولفه كانهوه گيان دهسپيرن.

پيم بلئى ليرهدا نالى چؤن بهقالئيك و چؤن «صراف» و جهوههر فروشئيك بوو؟ هيچ به بيراندا هاتوه تهرارزوويك ههبي ههتا ههتايئى له كار نهكهوئى؟ چ شاعيرت ديوه هيئنده تهرارزووناس؟
ئهم ههموو بار و تاو كيش و تهرارزوه بهم شئوه سيحركارانه، خولانهوهئى فكريكى «عبرى» به ناو كؤمهال و واقيع و هونهردا هيناوهتیه ناو ههلبهستهوه.
نالى زيهئيكى وهها ههستيارى ههبوهد هر دهلئى جامى كاميرايه له ترووكهيهكدا وينهى جيهانئيكى بهرينى تيدا نهقش بهستوو دهبي، به روالهتى ديمهنيش دانامهزئى، وينهى دهروون و ورديلهكانيشى دهكيشئى. بيگومان هونهركار له نهخشهكيشانى ورد و قوولدا، مهبهستى تايبهتيشى نهبي، وينهكهئى پر دهبي له ناوهروك:

يا عهكسى ئاسمانه له ئاوينهده كه وا
ئهستيرهكانى رادهكشى وهك شيهابى نور

ئهمهى له وهسفى سهرچاوهئى سهرچنار گوتوه. نهخشهكيشانهكهئى كه متر نيه له كارى كاميرا، بهلام كاميرايئيكى زيندووى زيرهكى ههستيار.

ئاوينه بهرامبهر ئاسمان راگره له شهودا، ئهويش وهك ئاسمان ئهستيرهئى تيدا رادهكشى چونكه وينهى ئاسمان دهواتهوه به خوئى و ئهستيرهكانيهوه. بهلام كه بهئوى بهمهنده رازى بيت نهگونجانئيك ديته بهر، له شيعرهكهده دهبيته عيب. چؤن دهبي بگوتري ئهستيرهكانى ئاسمان رادهكشين وهك شيهابى نور، ئهى ئهستيرهكان هر خوئان شيهابى نور نين؟ ئهم مهعنا ليدانهوه دهبيته «تفسير الماء بالماء» گهليك كه سيش تيدا خليسكاوه. تهگهركه بهم جوړه دهرهويتهوه:
وشهى «ئهستيره» دوو واتاي ههيه. ئهستيرهئى ئاسمان و «ئهستير»ى ئاوى سهر زهوى كه له فارسيدا

«استخر» و له زمانهكانى رؤژاوادا «cistern» ي پئ دهلين. مهبهستى راستهقينهى ئه و ديو روالهتى بهيتهكه له وشهى «ئهستيرهكانى» دا واتاي «ئهستير»هكانى ئاوه له سهرچاوهئى سهرچناردا:
يا عهكسى ئاسمانه له ئاوينهكهده كهوا ئهستيرهكانى ئاوى سهرچنار به خوئى و راکشانى ريزهئى ئهستيراوهكانى هر دهلئى ئاسمانه و شيهابى نوري رادهكشين. سهرچنار وهك ئاوينهئيكى لئ بهسهر دئ بهرامبهر ئاسمان راگيرايئى له شهودا.

وشهى «ئاوينه» له رينووسى كؤندا دهگونجا به «ئاوينه» بخوينرئيهوه به واتاي «مرآة - نهينوك» دهشگونجا به «ئاوينه» بخوينرئيهوه كه وشهئيكى «وصفى»يه له «ئاو» داتاشراوه وهك كه دهلئى «گلينه، مسينه، زيرينه» به واتاي له گل و مس و زير دارژاروا، دروستكراو، كه بلئى «ئاوينه» به واتاي «له ئاو دارژراو، دروستكراو» ئهوسا دهبيتهوه سهرچنار خوئى كه برئيه له ئاو.

وشهى «ئهستيرهكانى» هر وهك مومكينه «جمع، كو»ى ئهستيره بي مومكينه ههالى وهشيني و بيكهيهوه «ئهستيره - كانى» كه ههردوويان هوزى ئاون...

بشزانه له كوردويدا دهگوتري «ئهستيره راکشا» به واتاي «راخزنى شيهابى ئاسمان».